

KATALOG ZBIORÓW WŁADYSŁAWA ŁOZIŃSKIEGO

Z ILUSTRACJAMI

LWÓW 1929

NAKŁADEM GMINY MIASTA LWOWA

KATALOG ZBIORÓW
WŁADYSŁAWA ŁOZIŃSKIEGO

WYBRANE PRACY
KONFERENCJA

KATALOG ZBIORÓW WŁADYSŁAWA ŁOZIŃSKIEGO

Z ILUSTRACJAMI

INSTYTUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63

LWÓW 1929

NAKŁADEM GMINY MIASTA LWOWA

ODBITO 500 EGZEMPLARZY NUMEROWANYCH

Nr. **095** *

20.512

CZCIONKAMI DRUKARNI ARTURA GOLDMANA WE LWOWIE

Nieodżałowanej pamięci, Władysław Łoziński († 20 maja 1913 r.), autor znakomitych dzieł „Patrycjat i Mieszczanstwo Lwowskie w XVI i XVII w.“, „Sztuka Lwowska (Architektura i Rzeźba) w XVI i XVII w.“, „Złotnictwo Lwowskie“, „Prawem i Lewem“, „Życie Polskie w Dawnych Wiekach“ i innych, był nie tylko wybitnie zasłużonym badaczem i historykiem kultury polskiej w ogóle, a Lwowa w szczególności, ale był zarazem zapalonym zbieraczem zabytków tej kultury i dzieł sztuki. Nie szczędząc kosztów i trudów, z gorącym zamiłowaniem przez lat trzydzieści zbierał te zabytki i dzieła sztuki i własne poważne stworzył zbiory, imponujące liczbą i wartością zabytkową bądź artystyczną wielu przedmiotów.

Zbiory te o charakterze historyczno-obyczajowym, przeważnie polskie, były chlubą i dumą niezapomnianego badacza. Do końca życia pomiekszał je ciągle i troszczył się, aby po śmierci jego nie uległy rozprószeniu. Ukochawszy Lwów, którego przeszłość i kulturalne znaczenie mistrzowskiem piórem odślonił Polsce, nosił się zawsze z myślą i intencją przekazania tych zbiorów miastu naszemu. Rozpoczął nawet rokowania w tej sprawie z Prezydentem miasta — ciężko jednak było mu rozstać się za życia z otoczeniem tych zbiorów — nieoczekiwanie szybki zgon nie pozwolił mu na poważniejsze stanowcze decyzji.

W pozostawionym testamentie przekazał zabytki i dzieła sztuki, mające charakter kosmopolityczny, na nieograniczoną własność spadkobiercy; odnośnie zaś do zabytków i dzieł sztuki, wiążących się z Polską, postanowił tylko ogólnikowo,

VI

że „oddane być mają do polskich muzeów i zbiorów publicznych“, nie podając bliżej jakich.

Dzięki stanowisku zajętemu przez reprezentantów Gminy i życzliwości spadkobiercy, zbiory, które mogły ulec rozproszeniu, zostały w całości we Lwowie.

Kontraktem kupna i sprzedaży z d. 31 marca 1914 r., zatwierdzonym uchwałą Rady miejskiej dnia 10 kwietnia 1914 r., nabyła Gmina miasta Lwowa od dra Walerego Łozińskiego, jako uniwersalnego spadkobiercy i wykonawcy ostatniej woli śp. Władysława Łozińskiego, pozostałą po nim kamienicę z ogrodem przy ul. Ossolińskich l. 3, a nadto zbiory natury kosmopolitycznej t. j. nie polskie.

Pozatem sprzedający, idąc za wielokrotnie wyrażanemi intencjami spadkodawcy, oddał wielokodusznie za zgodą wdowcy, śp. Jadwigi z Starorypińskich Łozińskiej, na nieograniczoną własność muzeów Gminy m. Lwowa, wszystkie zabytki i dzieła sztuki, odnoszące się do historii i kultury polskiej.

Z obu działów tych zbiorów wyłączył dr. Walery Łoziński dla siebie pewną część przedmiotów.

Objęcie zbiorów przez Gminę nastąpiło na podstawie dwu szczegółowych inwentarzy, sporządzonych przez śp. Władysława Łozińskiego — poczem zbiory te przez kilka tygodni otwarte były dla publiczności.

Z chwilą wybuchu wojny, cała ich zawartość została różnie rozdzielona między wszystkie miejskie zbiory, odpowiednio do charakteru zabytkowego każdego przedmiotu. Wskutek tego zabytki historyczne i pamiątkowe przeszły do Muzeum Narodowego im. kr. Jana III, dzieła sztuki do Galerji Narodowej miasta Lwowa, wyroby przemysłu artystycznego do Miejskiego Muzeum Przemysłu artystycznego, biblioteka do Archiwum miejskiego.

Kontraktem kupna i sprzedaży zobowiązała się równocześnie Gmina, zgodnie z życzeniem sprzedającego, wydać, dla uczczenia pamięci śp. Zbieracza, a swego honorowego

obywatela, ilustrowany katalog jego zbiorów, na podstawie wspomnianych inwentarzy i przygotowanych ilustracyj.

Okres wojenny, w ciągu którego zbiory musiały być ukrywane i wywożone ze Lwowa, trudności finansowe miasta, a wreszcie potrzeba ścisłego ich zbadania, były powodem, że sprawa wydania katalogu poszła w odwłokę. Dopiero obecnie dyrekcja Zbiorów archiwalno-muzealnych, otrzymawszy potrzebny kredyt, mogła spełnić przyjęty przez Gminę obowiązek i wydać niniejszy katalog, opracowany przez Rudolfa Mękickiego, kustosa Muzeum Narodowego im. kr. Jana III.

Katalog nie obejmuje tych przedmiotów, które, jako nie-muzealne, zostały ze zbiorów wyłączone, odrębnie zinwentowane i zmagazynowane.

Opisy przedmiotów muzealnych podano według inwentarzy, sporządzonych przez śp. Władysława Łozińskiego, powołując przy każdym przedmiocie numer odnośnego inwentarza, t. j. a) broni, b) wszystkich innych przedmiotów. Gwiazdką opatrzone numera bieżące katalogu oznaczają, że odnośny przedmiot jest reprodukowany na dołączonych tablicach; litery zaś M. N., M. P., G. N., podane przy opisach przedmiotów, wskazują muzea, w których dany obiekt obecnie się znajduje, t. j.: Muzeum Narodowe im. kr. Jana III, Muzeum Przemysłu artystycznego i Galerję Narodową.

We Lwowie, w styczniu 1929 r.

DR. ALEKSANDER CZOŁOWSKI.

BRON

2011

UZBROJENIE

1. Półzbrojek niezupełny, złożony z kirysa i kolczugowego czepca (hełmu), ozdobiony bronzami.
(Inw. Ł/a 17) M. N.
2. Koszulka pancerna (kolczuga) z rękawami. Przy niej misiurka z czepcem.
(Inw. Ł/a 23) M. N.
3. Koszulka pancerna (kolczuga) bez ramion i rękawów.
(Inw. Ł/a 24) M. N.
4. Koszulka pancerna (kolczuga) z rąbkiem bronzowym u dołu, bez rękawów.
(Inw. Ł/a 25) M. N.
5. Koszulka pancerna (kolczuga) z kołnierzem na aksamicie i krótkimi rękawami.
(Inw. Ł/a 26) M. N.
6. Koszulka pancerna (kolczuga) z kołnierzem w formie ząbkowanej kryzy i krótkimi rękawami.
(Inw. Ł/a 27) M. N.
7. Koszulka pancerna (kolczuga), wschodnia, cała z bronzowych drobnych kółek, w jednej połowie gładkich i płaskich, w drugiej połowie misternie zagłębionych, pierwszorzędnego wykonania. Rąbek dolny

ząbkowany. Przy niej misiurka z pleszkim powleczo-
nym blachą srebrną, rzeźbioną w kwiaty i motywa
roślinne. Czepiec misiurki również z ogniwek bron-
zowych.

(Inw. Ł/a 28) M. N.

- * 8. **Morion** żelazny z jednej sztuki wykuty, bogato
au repoussé ornamentowany. Arabeski roślinne, del-
finy, panoplję, popiersia rycerzy, smoki i t. p. orna-
menta składają się na dekorację.
(Inw. Ł/a 38) M. N.
- 9. **Szyszak husarski** z dzwonem wachlarzowo wyku-
wanym; na strzałce wycięty krzyż podwójny.
(Inw. Ł/a 33) M. N.
- 10. **Szyszak skrzydlaty, husarski**; skrzydła żebrowa-
ne i dziurkowane, później dodane.
(Inw. Ł/a 54) M. N.
- 11. **Hełm niemiecki** (t. zw. Sturmkappe) z literą F na
strzałce.
(Inw. Ł/a 35) M. N.
- 12. **Hełm zwykłej formy.**
(Inw. Ł/a 36) M. N.
- 13. **Hełm perski ozdobiony trawioną i srebrzoną orna-
mentyką**; w ośmiu polach słońca, korony i lwy. Do-
koła napis. Przy hełmie czepiec z ogniwek drucia-
nych. (Do hełmu tarcza nr. 18).
(Inw. Ł/a 41) M. N.
- 14. **Tarcza okrągła, miedziana z jabłkiem i wieńcem
pozłocistym**; jabłko w formie rozety o 11 trójkątnie
zakończonych i rytowanych listkach.
Średnica 480 m/m. (Inw. Ł/a 52) M. N.
- 15. **Tarcza żelazna, wypukła w rodzaju t. zw. kałkana
z dużym ślimakowatym uchwatem srebrnym, miejsca-
mi połączanym, wykuwanym w spiralnie zwinięte**

wałeczkowe pasma, ornamentowane techniką au repoussé, w liście i kwiaty. Wieniec malowany olejno w ornamenty. Na środku tarczy herb Łódzia, później dorytowany.

Średnica 580 m/m. (Inw. Ł/a 56) M. N.

- *16. **K a ł k a n** czyli tarcza trzciniowa, okrągła, wypukła, z pręcia figowego zwoisto spleciona. Pręty okręcone nicią srebrną i jedwabną czerwonego, zielonego i żółtego koloru, składają się na wzór niesymetryczny, złożony z palmet, cyprysów, kwiatów i t. p. Uchwyt srebrny, spiralny i ornamentowany festonami kwiatów (późniejszej roboty?). Na tarczy 10 guzów srebrnych, później dodanych.

Średnica 630 m/m. (Inw. Ł/a 57) M. N.

17. **T a r c z a** perska, żelazna, okrągła, cała trawionami ornamentami pokryta. Jabłko w formie wypukłej, złotem nabijanej twarzy; sceny myśliwskie i szlak ze splecionych w arabeski liter składają się na dekorację. Podszycie pikowane, czerwone.

Średnica 404 m/m. (Inw. Ł/a 58) M. N.

18. **T a r c z a** perska, żelazna, okrągła, trawiona i srebrem nakładana, ozdobiona arabeskami, w które wplatają się słońca, lwy, nosorożce, kozice, syreny i t. p. Z arabeską napisową dokoła. (Do niej hełm nr. 13).

Średnica 470 m/m. (Inw. Ł/a 59) M. N.

B R O Ń S I E C Z N A

- * 19. **S z a b l a** z jelicem szczerozłotym, rytowanym i nielowanym w liście i trofea, złożonym z pałaka, krzyża i pierścienia; rękojeść w skórę czarną oprawna, z kapтурkiem złotym, nabita z obu stron trzema nielowanymi gwoździami. Głównia lekko krzywa, gładka, ku końcowi obosieczna; na górnej części, przy osa-

dzie, po lewej stronie półksiężyc z gwiazdą ze złoczonego drucika, nad nim i pod nim po trzy piramidalnie ułożone kropki. Pochwa w czarną groszkowaną capę oprawna, okucie szczerozłote bez szyjki, trzewik i skóWKi tak samo jak jelec rytowane i niellowane.

Długość główki 860 m/m, długość całej szabli 980 m/m.

(Inw. Ł/a 67) M. N.

- * 20. Szabla z jelcem srebrnym pozłocistym, rzniętym w ornament z liści, złożonym z krzyża, łańcucha w miejscu pałaka i z pierścienia; rękojeść w jasny perłowy jaszczur oprawna, na kapturku i pierścieniu muszle. Głównia krzywa, bez znaczków, z grubym tyłcem, pięć razy żłobkowana, u końca nieco szersza i obosieczna. Pochwa w czarną capę oprawna z szyjką i trzema skóWKami, tak samo jak jelec ornamentowanymi; szyjka zakończona konchami, średnie skóWKi przejrzyste, dolna (trzewik) z długim okienkiem zajmuje niemal trzecią część całej pochwy.

Długość główki 870 m/m, długość szabli 990 m/m. (Inw. Ł/a 68) M. N.

- * 21. Szabla z jelcem srebrnym niellowanym, ozdobionym złotymi nakładkami, złożonym z krzyża, pałaka i pierścienia; rękojeść w czarną skórę oprawna, trzema srebrnymi niellowanymi rozetami nabita, z kapturem. Głównia lekko krzywa, zażłobiona, ku końcowi obosieczna, przy osadzie po obu stronach rytowana w panoplję. Pochwa w czarną capę oprawna, okucie z szyjką i trzema skóWKami, tak samo jak jelec ozdobionymi.

Długość główki 870 m/m, długość całej szabli 1000 m/m.

(Inw. Ł/a 69) M. N.

22. Szabla z jelcem srebrnym, złożonym, złożonym z krzyża, pałaka i podłużnego pierścienia; rękojeść w czarny jaszczur oprawna, pochwa czarna skórzana, drucikiem szyta; na główki złotem nabita cyfra S.

III. R. P. pod koroną (dodatek późniejszy). Okucie pozłociste.

Długość główki 870 m/m, długość całej szabli 1000 m/m.
(Inw. Ł/a 76) M. N.

- * 23. Szabla z pałakiem i pierścieniem srebrnym złoconym i rznętym ornamentem dekorowanym; rękojeść w jaszczur oprawna ze złocistym również rzeźbionym kapturem. Pochwa jaszczurowa popielata, okucie srebrne, pozłacane, rzeźbione.
Długość główki 840 m/m, długość szabli 990 m/m. (Inw. Ł/a 80) M. N.

- * 24. Szabla (karabela) z jalcem krzyżowym; rękojeść i krzyż srebrny, pokryty perłową macicą, rzeźbioną w konchy i inkrustowaną złotem w arabeski; główka lekko krzywa, damasceńska, ku końcowi nieco szersza i obosieczna, płasko załobiona, z rytowanym herbem Pogoń u krzyża. Pochwa jasna, jaszczurowa; okucie złożone z szyjki, dwu skówek i trzewika, po jednej stronie tak samo jak jelec ozdobione perłową macicą, rzeźbioną w konchy i złotem inkrustowaną, po drugiej stronie w ogniu złoczone i niellowane.
Długość główki 710 m/m, długość szabli 990 m/m. Uwaga: Herb Pogoń później dodany. (Inw. Ł/a 350) M. N.

- * 25. Szabla (karabela) z jalcem krzyżowym; rękojeść z kości słoniowej, rzeźbiona misternie w armatury, arabeski i kartusze z popiersiami, miejscami pozłacana i nabijana gwoździkami złocistymi. Krzyż i okucie czarnej, skórzanej pochwy srebrne, złoczone, rzeźbione w gęsty, drobny ornament i rozety. Okucie złożone z szyjki, dwóch skówek i trzewika. Główka lekko krzywa, ku sztychowi rozszerzona i obosieczna, z marką złotem nabijaną, wyobrażająca lewka z napisem u spodu: ISPAHAN.
Długość główki około 770 m/m, długość całej szabli około 940 m/m.
(Inw. Ł/a 358) M. N.

26. Szabla z rękojeścią rzeźbioną i złoconą, z pałąkiem złożonym z łańcucha o płaskich ogniwkach; pochwa z czarnej skóry, okucie rzeźbione i złocone.
Długość główki 800 m/m, długość szabli 940 m/m,
(Inw. Ł/a 84) M. N.
- * 27. Szabla z rękojeścią pozłocistą, rzeźbioną i niellowaną; krzyż z końcami w dół skręconymi, główka lekko krzywa z ornamentem nabijanym złotem, pochwa czarna skórzana, okucie tak samo jak jelec ornamentowane.
Długość główki 820 m/m, długość szabli 960 m/m.
(Inw. Ł/a 93) M. N.
28. Szabla z pierścieniem i pałąkiem, rękojeść białym jaszczurem pokryta; pochwa czarna skórzana, okucie tak jak jelec ozdobione całe złotą inkrustacją.
Długość główki 870 m/m, długość szabli 990 m/m.
(Inw. Ł/a 94) M. N.
29. Szabla z pierścieniem i pałąkiem ze śladami złotej dekoracji; rękojeść skórą obszyta. Na główce rytowane ornamenta i napis, po jednej stronie „Król z Narodem“, po drugiej „Naród z Królem“. Pochwa z czarnej skóry, skówek rżnięte w formie muszli.
Długość główki 810 m/m, długość szabli 950 m/m.
(Inw. Ł/a 95) M. N.
30. Szabla z rękojeścią rzeźbioną z ciemnego rogu, z krzyżem o ramionach w dół wygiętych; pochwa z czarnej skóry, okucie tak samo jak rękojeść złocone i rzeźbione.
Długość główki 810 m/m, długość szabli 1020 m/m.
(Inw. Ł/a 96) M. N.
51. Szabla z jalcem z kości słoniowej i rękojeścią spiralnie prążkowaną, zakończoną u góry rzeźbionym lwim łbem; pałak czyli garda cały rzeźbiony, z herbami Rzpltej i dynastji saskiej. Nad herbami korona królewska, pod niemi monogram z liter A. R. (Au-

gustus Rex). Na główni takiż sam monogram rytowany po obu stronach. Pochwa z hebanu, nakładana rzeźbą ze słoniowej kości w festony liści i kwiatów, wśród których powtarzają się głowy ludzkie i zwierzęce.

Długość główni 825 m/m. Ostrze autentyczne. (Inw. Ł/a 97) M. N.

- *32. Szabla turecka z rękojeścią z kości narwa-
la i łańcuchem srebrnym plecionym z drutu za-
miast pałaka; krzyż srebrny pozłacany, w kwiatowy
wzór rzeźbiony. Pochwa z czarnej skóry; okucie
również srebrne i rzeźbione, dolna skówka (trzewik)
długa, festonem kwiatów ozdobiona.

Długość główni 780 m/m, długość szabli 940 m/m. (Inw. Ł/a 98) M. N.

33. Szabla z pierścieniem, paluchem i obręczowym
furdymmentem; na głowie po obu stronach rytowane
popiersie wojownika w pancerzu i misiurce i dewiza:
„O Deus odi iniuriam et amo iustitiam“. Pochwa
z czarnej skóry, okucie ciemne, stalowe.

Długość główni 840 m/m, długość szabli 950 m/m. (Inw. Ł/a 99) M. N.

34. Szabla z brązowym pałakiem i rękojeścią skórą po-
krytą; na główni po jednej stronie monogram z li-
ter S. A. R. (Stanislaus Augustus Rex) pod królew-
ską koroną i napis „Król z Narodem“, po drugiej
koniec tej dewizy „Naród z Królem“. Pochwa bron-
zowa.

Długość główni 800 m/m, dług. szabli 920 m/m. (Inw. Ł/a 101) M. N.

35. Szabla węgierska z pierścieniem i pałakiem węży-
kowato profilowanym. Na główni, znacznie starszej
od oprawy, po jednej stronie złotem inkrustowany
herb Trzywdar, po drugiej również złotem nabity
krzyż otoczony kołem, w którym mieści się napis:
„Pro lege et patria, pro fide et Maria“. Pochwa żelazna
gładka.

Długość główni 760 m/m, dług. szabli 920 m/m. (Inw. Ł/a 102) M. N.

36. Szabla w stylu Empire z jelcem brązowym, rzeź-
bionym i złożonym; rękojeść zakończona orlą głową.

na krzyżu z obu stron rzeźbiona maska Meduzy. Na głównej herb Ślepowron w złotej inkrustacji. Pochwa skórzana, okucie rzeźbione i złocone.

Długość głównej 760 m/m, dług. szabli 920 m/m. Uwaga: Herb Ślepowron później dodany. (Inw. Ł/a 103) M. N.

37. Szabla wschodniego typu z jelcem, złożonym z rękojeści, krzyża i łańcuszka zamiast pałaka; rękojeść srebrna, rzeźbiona, rytowana i częściowo złocona; krzyż również srebrny, rzeźbiony w kwiaty i rozety. Głównia krzywa, gładka ze złotym inkrustowanym napisem tureckim. Okucie złożone z szyjki z przepustką, dwóch skówek i długiego trzewika, srebrne, częściowo złocone, rutewkowym i wężykowym szlaczkiem obwiedzione; obie skóvky w formie muszli. Pochwa z czarnej skóry, szyta srebrem.

Długość głównej 800 m/m, dług. szabli 950 m/m. (Inw. Ł/a 352) M. N.

38. Mieczyk z szerokim łańcuchem zamiast pałaka, rękojeść wschodniej roboty, pstro-złocista, bogato rzeźbiona; na głównej, która pierwotnie musiała mieć inną właściwszą rękojeść, herb Pogoń złotem szmelcowany (dodatek późniejszy). Pochwa skórzana, czarna z szyjką i dolnym trzewikiem, również rzeźbionym.

Długość głównej 760 m/m, długość mieczyka 910 m/m. (Inw. Ł/a 105) M. N.

39. Szpada z rękojeścią w formie skręconych wałków, oplecioną drutem, z gardą z dziurkowanymi zastawkami.

Długość głównej 810 m/m, długość szpady 960 m/m. (Inw. Ł/a 106) M. N.

- *40. Schiavona z rękojeścią drewnianą i z koszem nabitym bronzowymi rozetami; na głównej napis: F.: E.: R.: R.: A.: R.: A. (nie miejscowość, ale nazwisko miecznika Andrea Ferrara z Belluno. Por. Boheim, pag. 633). Pochwa czarna, skórzana.

Długość głównej 880 m/m, długość szpady 1080 m/m. (Inw. Ł/a 107) M. N.

41. *Schiavona* z koszem i pierścieniem; rękojeść w skórę oprawna z gałką płaską brązową, rzeźbioną. Długość 1070 m/m. (Inw. Ł/a 108) M. N.
42. *Schiavona* z klatką czyli koszem, rękojeść okręcana drutem z gałką karneolową. Długość 1100 m/m. (Inw. Ł/a 109) M. N.
45. *Rapier* z klatką i tarczą w cztery okienka sercowe; krzyż esowaty. Długość 1160 m/m. (Inw. Ł/a 110) M. N.
44. *Szpada* z gardą i bocznymi zastawkami; rękojeść drutem okręcona z gałką rzeźbioną; po jednej stronie główka kobieca, po drugiej ornament. Na głównej herb Abdank rytowany i złożony (dodatek późniejszy). Długość 1000 m/m. (Inw. Ł/a 111) M. N.
- * 45. *Szpada* kostjumowa z rękojeścią, brylantowym paskiem i drutem okręcana; garda i tarcza nakładana srebrnym ornamentem z perełek, rozetek i chrząszczyków. Na wąskiej czterobocznej głównej po obu stronach napis „Crocifissio x on x en x Ale x ni x nir“. Długość 1050 m/m. (Inw. Ł/a 112) M. N.
- * 46—47. *Dwie szpady*, zupełnie jednakowe. Rękojeść drutem okręcana, zakończona gałką rytowaną w plecionkę; krzyż, pałak i tarcza brązowe, złożone. Na główniach, na tle złożonym herb dynastji saskiej, nad nim wzdłuż napisy: „Recte faciendo“. „Neminem timeas“. „Tandem bona causa triumphat“. Dewiza ta przerwana pośrodku drugą poprzecznie umieszczoną: „Nec temere nec timide“. Nad dewizą orzeł polski, nad nim cyfra spleciona F. A. (Fridericus Augustus). Na numerze 47 ponadto napis „Gott mit uns“, umieszczony nad monogramem. Pochwy czarne skórzane; okucie brązowe, złożone. Długość wraz z rękojeścią 1000 m/m. (Inw. Ł/a 113-4) M. N.

48. Szpada kostjumowa z gardą i tarczą srebrzoną i w powoje liści i kwiatów rzeźbioną, rękojeść tak samo ornamentowana. Pochwa czarna, drewniana. Długość 880 m/m. (Inw. Ł/a 117) M. N.
- * 49. Szpada z pałakiem i tarczą, brązową, rzeźbioną, znacznie późniejszą od głównej. Głównia t. zw. pacierzowa (Paternoster-Klinge), t. j. z obu stron przez całą długość opatrzona wklęsłymi dołkami, rzekomo zastępującymi różaniec, ma z obu stron głowę biskupią w infule, a nad nią i po jej bokach litery P. M. P. M., to jest markę miecznika Piotra Munich w Solingen. (Ob. Boeheim, Waffenkunde, pag. 650). Długość głównej 792 m/m, długość ogólnej 938 m/m. (Inw. Ł/a 118) M. N.
50. Szpada z jelcem ozdobionym srebrną inkrustacją; rękojeść okręcona drutem miedzianym. Głównia rytowana w arabeski i złocona. Długość 920 m/m. (Inw. Ł/a 119) M. N.
51. Szpada z rękojeścią z ciemnej kości, prążkowaną prostopadle i brązem złoconym okutą; przy rękojeści półkosze, tarcza i pierścień, również pozłociste. Głównia częściowo niebiesko szmelcowana i złotem ornamentowana, z herbowym jednogłowym orłem pod koroną. Długość 1060 m/m. (Inw. Ł/a 120) M. N.
52. Szpada z jelcem brązowym, rzeźbionym i polzłacanym; ornament winogradowy. Długość 970 m/m. (Inw. Ł/a 121) M. N.
53. Pałasz szkocki z koszem stalowym, polerowanym, wycinanym przejrzyście w galeryjkę i okienka, podbitym czerwonym aksamitem; rękojeść pokryta czarnym jaszczurem, okręcona brązowym drutem z gałką obwiedzioną frędzlą z czerwonych i złocistych sznureczków. Na głównej, ozdobionej szlakiem złoconym

nym, rytowanemi arabeskami i trofeami, napis wytrawiony „Cole More Me Cameron“ i „11 Oct. 1797“, na samym zaś końcu półksiężyc z dwiema gwiazdami. Pochwa czarna skórzana, okucie stalowe rytowane.

Długość 946 m/m. (Inw. Ł/a 115) M. N.

54. Pałasz szkocki z koszem stalowym, polerowanym, wyciętym przejrzycie w galeryjkę i okienka, podbitym aksamitem czerwonym; rękojeść pokryta czarnym jaszczurem, przy gałce frędzla złocisto-jedwabna. Na głównej, podwójnie żłobionej i wycinanej w okienka krzyżykowe i rutewkowe, po jednej stronie marka „Toledo“, rytowany herb Szkocji i napis „Btt f - e - r“. Pochwa czarna skórzana, okucie stalowe rytowane.

Długość 907 m/m. (Inw. Ł/a 116) M. N.

- * 55—56. Dwa tasaki jednakowe; rękojeście z posrebrzanego brązu o formie rękojeści karabelowych, w ukośne pasy wyrzynane, z rzeźbionymi monogramami z liter A. R. pod koroną królewską. Na główniach te same monogramy. Pochwy czarne skórzane, okucie srebrzone.

Długość 815 m/m. (Inw. Ł/a 122-3) M. N.

57. Sztylet z rękojeścią czworoboczną, ku górze rozszerzoną, rzeźbioną w maski, kwiaty i rycerzy dźwigających amfory; głównia srebrem inkrustowana, prawdopodobnie od rękojeści późniejsza. Pochwa płaska, żelazna, ozdobiona rzeźbą figuralną.

Długość 390 m/m. (Inw. Ł/a 127) M. N.

58. Sztylet z rękojeścią okrągłą z kości, rytowaną w liście i kwiaty; krzyż żelazny baraniami główkami zakończony, głównia po jednej stronie rżnięta i srebrem ozdobiona, po drugiej gładka. Pochwa z białej kości, w kwiaty rytowana, na trzy pola podzielona z srebrnymi kwiatami na tle pierwotnie złocionem.

Długość 360 m/m. (Inw. Ł/a 128) M. N.

- * 59. **Sztylet włoski** (daga) z rękojeścią oplataną drutem srebrnym; krzyż ku dołowi zakrzywiony, ozdobnie rznięty, z filigranowym złożonym guzem pośrodku. Głównia trójkątna, szpiczasta, głęboko żłobkowana z trzema dziurkami. Pochwa trójkątna srebrna, rytowana w kwiaty i trofea, z uszkiem i łańcuszkiem srebrnym, z datą r. 1784 i literami A. V. Na łańcuszku nożyk w kształcie scyzoryka.
Długość 580 m/m. (Inw. Ł/a 129) M. N.
60. **Sztylet** z rękojeścią kościaną, rzeźbioną w formie nagiej kobiety, obejmującej ramionami drzewo, około którego wije się wąż; pochwa kościana z rzeźbionymi przejrzystymi nagiemi postaciami wśród liściowych zwojów; okucie srebrne rzeźbione; głównia wąska z ością po obu stronach i scenami myśliwskimi na na tle złocistem.
Długość około 350 m/m, (Inw. Ł/a 130) M. N.
- * 61. **Handźar** z rękojeścią srebrną, rzeźbioną w kwiaty ze smoczą głową na wierzchu; głównia z ostrzem nieznacznie falistym, pokryta przez całą długość wersestami wschodnimi i ornamentami złotymi.
Długość 710 m/m. (Inw. Ł/a 131) M. N.
- * 62. **Handźar** z rękojeścią srebrną, złożoną i niellowaną; głównia z ostrzem falistym, rytowana, opatrzona w napis turecki. Pochwa gruba szczero-srebrna, wykuwana cała w kwiaty, muszle i panoplję, zakończona smoczą główką z koralowemi oczami.
Długość 710 m/m. (Inw. Ł/a 132) M. N.
63. **Jatagan** z rękojeścią srebrną, ozdobioną ornamentami z liści i potworów; głównia damasceńska z ością, zakończona obosiecznym grotem. Pochwa srebrna, rytowana z jednej strony w łamane prążki, z drugiej w kratki.
Długość 670 m/m. (Inw. Ł/a 133) M. N.

64. Kindział wschodni z rączką srebrną, rzeźbioną w kwiaty i liście; pochwa również srebrna i rzeźbiona, z uszkiem do uwieszania.
Długość 396 m/m. (Inw. Ł/a 137) M. N.
65. Sztylet kaukaski z rękojeścią zieloną nefrytową i dwiema rozetami, nakładanemi złotem; główńia z obu stron inkrustowana złotem, podzielona głębokim żłobkiem na dwie nierówne części.
Długość 520 m/m. (Inw. Ł/a 138) M. N.
66. Sztylet kaukaski z rękojeścią z bawolego rogu z trzema guzami w złotej inkrustacji; główńia podzielona wzdłuż głębokim żłobkiem na dwie nierówne części, złotem i srebrem ornamentowana.
Długość 465 m/m. (Inw. Ł/a 139) M. N.
67. Sztylet indyjski z rękojeścią brązową rytowaną, główńia w formie szuwarowego przegiętego liścia z ością i żłobkiem.
Długość 390 m/m. (Inw. Ł/a 135) M. N.
68. Toporek wschodni rznięty w arabeski i złotem inkrustowany; drzewce z szerokimi skówkami, na których widoczne ślady dawnej złotej inkrustacji, pośrodku pokryte skórą na sznurze opiętą.
Długość 510 m/m. (Inw. Ł/a 148) M. N.

BROŃ PALNA I PRZYBORY DO NIEJ

69. Działko spizowe; na polu dennem rzeźbiony herb Kierdeja, pod herbem krzyż orderowy, pole czopowe ornamentowane z uszkami w formie delfinów, pole wylotowe gładkie; rura u wylotu nieco rozszerzona i z obręczem czyli tak zwaną refą.
Długość bez grona 600 m/m, średnica wylotu 30 m/m.
(Inw. Ł/a 150) M. N.

70. Działko spiżowe; na polu dennem czyli zapalowym data 1752, wyżej herby Śreniawa i Jastrzębiec, na polu czopowym delfinki, wylot z głową czyli t. zw. obręczem (refą).
Długość bez grona 430 m/m. (Inw. Ł/a 153) M. N.
71. Śmigownicza spiżowa gładka, w zwyczajne pola refowana, z dwoma delfinkami na polu czopowym.
Długość 720 m/m. (Inw. Ł/a 154) M. N.
- *72. Strzelba (rusznica) krzoscowa (à rouet); rurka ośmioboczna, wewnątrz żłobkowana, z muszką i celownikiem. u dołu rznniętym ornamentem ozdobiona. Na zamku rytowane psy ścigające zająca, u sprężyny napis „Peter Paul Heffele in Prag“. Łoże wykładane słoniową kością, rytowane w liście, kwiaty, owoce i zwierzęta; na przykładzie w medaljonie owalnym myśliwiec z oszczepem w ręku i psem, ścigającym zwierzynę, po drugiej stronie zasuwka.
Długość rurki 795 m/m, długość strzelby 1130 m/m.
(Inw. Ł/a 157) M. N.
- *73. Strzelba (rusznica) z zamkiem kołowym; rurka ośmioboczna gwintowana, przy osadzie napis „Georg Dinckl“, a poniżej marka z literami J. G. D. Zamek rytowany z tarczą mosiężną również rytowaną. Łoże całe kością sadzone ze zwierzętami i psami wśród kłaczy i żołądzi. Na przykładzie herb Jastrzębiec, rytowany na kości.
Długość rurki 880 m/m, długość strzelby 1170 m/m.
(Inw. Ł/a 158) M. N.
- *74. Strzelba (janczarka) skałkowa; rurka damasceńska ze srebrnym wizjerem i muszką, od osady aż do wylotu inkrustowana srebrem w arabeski. Łoże srebrem okute, przykład pokryty z obu stron ornamentami, wycinanemi w blasze srebrnej i wysadzany

koralami. Na zamku rytowanym w kwiaty napis „P. Tomasevich“.

Długość rurki 1300 m/m, długość strzelby 1690 m/m.
(Inw. Ł/a 159) M. N.

- *75. Strzelba skałkowa, z osadą i zamkiem późniejszym od rurki. Rurka sześciobocznie ścięta, gwintowana, przy zamku, pośrodku i przy wylocie nabijana bogato złotem i srebrem i wysadzana niegdyś drogiemi kamieniami. Łoże późniejsze, ornamentowane brązowym drutem i perłową macicą.

Długość rury 1080 m/m, długość całości 1450 m/m.
(Inw. Ł/a 160) M. N.

76. Strzelba z późniejszym pistonowym zamkiem; rurka do połowy granowita z czterema stempelkami, z których jeden składa się z liter BVS | TI | DVI pod koroną, drugi wyobraża lewka, dwa zaś mają tylko ornamentalną cechę. Łoża inkrustowane gęsto i misternie srebrem rytowanym i drucikiem, a nadto ozdobione armaturami rzeźbionymi w srebrze, okute także srebrem. Nad zamkiem (nad kurkiem) półksiężyc z gwiazdą, srebrem nakładany. Na lufie napis „Forte Fa A^o Moretta a Gardone“ (zakryty łożem).

Długość rurki 1130 m/m, długość cała 1500 m/m.
(Inw. Ł/a 167) M. N.

- *77. Strzelba wschodnia dużych rozmiarów; rurka ze stali damasceńskiej dźwirowana, ośmioboczna, ornamentowana u wylotu i przy zamku, bardzo bogato i misternie w rzeźbione złote floresy. Zamek skałkowy, również bogato złotem sadzony, z kurkiem płaskim w formie okrągłego guzika. Łoże z przedniego drzewa z grubym, pięciobocznym przykładem, pokryte całe gęsto srebrnymi, rytowanymi ornamentami o roślinnych motywach. Rzemień oryginalny z czerwonej skóry, pokrytej tkaniną jedwabną.

Długość rury 960 m/m, długość całości 1200 m/m.
(Inw. Ł/a 356) M. N.

78. Rura od strzelby (lufa), duża, gładka, ku wylotowi zwężona, u samego zaś wylotu jakby w trąbkę rozszerzona, inkrustacją brązową ornamentowana. Przy osadzie wśród ornamentów dwa napisy tureckie. Długość 1170 m/m. (Inw. Ł/a 170) M. N.
- * 79—80. Para pistoletów krzaskowych z rurkami do połowy wielobocznymi; przy osadach rok 1575 i marka rusznikarza. Łoże kulami zakończone, inkrustowane paskami i płytkami z białej kości z czarnymi ornamentami. Długość rurek 340 m/m, długość cała 560 m/m. (Inw. Ł/a 173-4) M. N.
- * 81—82. Para pistoletów krzaskowych; rurki wypukło rzeźbione w emblemata fantastyczne: nad maską Meduzy postać z głową, otoczoną rodzajem aureoli, nad nią ptak, w jej rękach dwa krzyże na długich drzewcach, nieco wyżej węże. Łoża z ciemnego drzewa, zakończone wolutą, wykładane kością słoniową, na której rytowany myśliwy na koniu, a dalej psy i zwierzyna. Długość 380 m/m. (Inw. Ł/a 177-8) M. N.
- * 83—84. Para półhaczków krzaskowych, lekkich furłańskich; łoża formy muszkietowej z zasuwkami, inkrustowane całe kością słoniową z czarno rytowanymi zwierzętami i festonami żółędzi. Długość rurek 400 m/m, długość cała 890 m/m. (Inw. Ł/a 182-3) M. N.
- * 85—86. Para pistoletów skałkowych w osadzie srebrnej, rzeźbionej, okrytej misterną ornamentyką, z ujęciem smukłym, ozdobnie modelowanym i rznieniem. Rurka przy zamku granowita, od wylotu w całej trzeciej części swej długości płaszczem srebrnym rzeźbionym pokryta; u dołu na rurce stempelki złote między niemi napis: SIG | AST, powyżej znowuż napis nie dający się odcyfrować. Zamki gładkie. Długość 610 m/m. (Inw. Ł/a 186-7) M. N.

87—88. Para pistoletów skałkowych oprawnych w srebro; rurki rżnięte i rytowane, pokryte ku wylotowi w przeszło trzeciej części swej długości płaszczem srebrnym, rzeźbionym. Łoża rzeźbione, w srebro okute i drucikiem srebrnym okręcane; gałki srebrne, rzeźbione. Zamki ozdobnie rytowane. Część srebrnego okucia wschodniej roboty, dodana do skromniejszej pierwotnie oprawy.

Długość 510 m/m. (Inw. Ł/a 188-9) M. N.

89—90. Para pistoletów skałkowych w łożach okutych srebrem rzeźbionem. Rurki przy osadzie granowite, dalej gładkie, z siedmiu stempelkami, z których jeden wyobraża maskaron, drugi panoplję, reszta roślinne motywa. Rzeźby na srebrnym okuciu składają się z medaljonów, walczących szermierzy, armatur, ptaków, maskaronów; gałki zakończone guzem, na którym amorek skrzydlaty z trąbką. Zamek rżnięty w stali, z wypukłymi maskaronami ptakami i dwojgiem popiersi, młodzieńca i dziewczycy. Na rąbku zamka podpis „G. Sofertini“.

Długość rurek 350 m/m, długość ogólna 480 m/m.

(Inw. Ł/a 190-1) M. N.

91. Pistolet skałkowy, kaukaski z rurką przy osadzie wieloboczną i złotem inkrustowaną; zamek cały złotym ornamentem nabijany, łoże czarną skórą powleczone, okute w niellowane srebro; ręczka krzywa z gałką z kości słoniowej, przy niej temblaczek z czerwonej skóry z guziczkiem srebrnym, na którym krzyżyk.

Długość 480 m/m. (Inw. Ł/a 192) M. N.

92. Prochownica srebrna, czworoboczna, zakrzywiona na sposób różka, odmykana na zawiasy, ozdobiona rytowanymi szlaczkami z liści i granatów, z dużą szyjką i dużą płaską antabką; na głównej ścianie herb Pniejnia.

Długość 190 m/m. (Inw. Ł/a 210) M. N.

93. *Prochowniczka bronzowa, okrągła, pozłocista; na przednim polu główka wypukło modelowana wśród ornamentów renesansowych.*
Średnica 60 m/m. (Inw. Ł/a 211) M. N.
94. *Prochowniczka drewniana, okrągła, wysadzana kością w kółka i kropki; po jednej stronie herb Lubicz, po drugiej monogram S. Z.*
Średnica 110 m/m. Uwaga: Herb i monogram dodane później. (Inw. Ł/a 215) M. N.
95. *Prochownica okrągła, drewniana, ornamentowana inkrustacją z kości białej i rzeźbionymi rozetami z kości zielono zabarwionej.*
Średnica 140 m/m. (Inw. Ł/a 219) M. N.
96. *Prochownica drewniana, płaska; po jednej stronie herb Lubicz na bronzie srebrzonym, po drugiej monogram S. Z.*
Średnica 150 m/m. Herb i inicjały dodane później. (Inw. Ł/a 225) M. N.
97. *Prochownica drewniana, okrągła; po jednej stronie herb Ciołek w bronzie, po drugiej inicjały I. P.*
Herb i inicjały dodane później. (Inw. Ł/a 226) M. N.
98. *Prochownica z białego rogu, w okuciu żelaznym, ozdobiona rytowaniem, które wyobraża sceny polowania na niedźwiedzie; powyżej widok miasta na wysokim wzgórzu i owalna tarcza z herbami Rzpltej i dynastji saskiej.*
Długość 230 m/m. (Inw. Ł/a 223) M. N.
99. *Prochownica z rogu kozicy (Steinbock), montowana w srebro pozłociste, ozdobiona płaskorzeźbą również srebrną i złotą, wyobrażającą walkę dwóch myśliwych, z których jeden na koniu, z dziakiem, osaczonym przez psy. Zatyczka srebrna w for-*

mie lisiego łba, na dnie płaskorzeźba wytłaczana w rogu, wyobrażająca trzy kozice wśród skał.

Długość 170 m/m. (Inw. Ł/a 354) M. N.

100. Rożek na proch, metalowy, pokryty srebrną filigranową ornamentyką.

(Inw. Ł/a 227) M. N.

101. Rożek na proch z czarnego rogu, okuty bogato srebrem trybowanem i niellowanem; zatyczka sprężynowa żelazna, ornamentowana złotą inkrustacją; denko z kości słoniowej. Przy rożku dwa srebrne uszka do zawieszania.

Długość 150 m/m. (Inw. Ł/a 349) M. N.

102. Rożek w formie krokodyla ze srebra i czarnego rogu; paszcza i ogon ze srebra, tułów z rogu, rzeźbionego misternie w ornament roślinny; w paszczy szyjka z zatyczką na łańcuszku. Sznur pleciony ze srebrnego drutu.

Długość 190 m/m. (Inw. Ł/a 220) M. N.

103. Lontownicza ze skorupy morskiego raka, oprawna w srebro z herbem Nałęcz i literą N na wieczku.

Herb i litera N, dodatek późniejszy. (Inw. Ł/a 230) M. N.

*104. Ładownica obszyta czarną skórą, miejscami złotem haftowaną; kapa srebrna ornamentowana niellem z panoplą, herbem Nowina i literami R. L. N. L. (Lisowski). Taśma jedwabna w paski zielone i czerwone; sprzączka srebrna, niellowana.

70×215 m/m. (Inw. Ł/a 194) M. N.

*105. Ładownica z kapą pozłocistą ornamentowaną niellem, z trzema medaljonami z blachy złoczonej i wytłaczanej. Dokoła obramienie, naśladujące plecionkę.

75×220 m/m. (Inw. Ł/a 201) M. N.

- *106. Ładownica z kapą srebrną niellowaną o trzech rozetach z rubinkiem i turkusikami. Między rozetami i po obu bokach ornamenty węzłowe, złotem nabijane na czarnem tle.
58×210 m/m. (Inw. Ł/a 202) M. N.
- *107. Ładownica z kapą srebrną blachmalową; pośród armatur niellowanych orzeł polski z herbem Rola, po bokach ornamenty węzłowe w ósemkę.
80×220 m/m. (Inw. Ł/a 203) M. N.
- *108. Ładownica z kapą srebrną pozłocistą, rzeźbioną w kwiaty; pośrodku bogata panoplia z herbem Paprzyca w owalnym połu pod koroną szlachecką.
70×220 m/m. (Inw. Ł/a 204) M. N.
- *109. Ładownica srebrna, z ornamentem rzeźbionym; pośrodku rodzaj kartusza o trzech kopułkach. Z uszkami do taśmy i srebrnym łańcuszkiem.
105×200 m/m. (Inw. Ł/a 205) M. N.
110. Kapa od ładownicy bronzowa, złożona, podzielona na ośm pól, spajanych drutem; na polach środkowych herby Polski i Litwy, na jednym z pól mniejszych herb Kościeszka.
70×140 m/m. (Inw. Ł/a 195) M. N.
111. Kapa od ładownicy srebrna, szerokim szlakiem arabesk liściastych ozdobiona; pośrodku rytowany herb Sas.
101×147 m/m. (Inw. Ł/a 196) M. N.
112. Kapa od ładownicy srebrna, skromnie niellowana, z herbem Jelita.
68×147 m/m. (Inw. Ł/a 197) M. N.
113. Kapa od ładownicy srebrna, rytowana; w szerokim obramieniu z liści i kwiatów orzeł polski pod koroną, po bokach tarczy litera gotycka J.
90×148 m/m. (Inw. Ł/a 199) M. N.

*114. Kapa od ładownicy srebrna, złocona, niellowana w splot arabeskowy; pośrodku krzyż kawalerski ułożony z płytek karneolu; na ramionach i pośrodku krzyża złotem inkrustowany napis „Pro Fide Rege et Lege“; po obu bokach krzyża owalne płytki karneolowe z postaciami świętych, w złotej inkrustacji.

73×200 m/m. (Inw. Ł/a 200) M. N.

*115. Kapa od ładownicy srebrna, pozłocista i niellowana, lekko sklepiona. Na tle złocistem, rzeźbionem w koszykową plecionkę, owalny kartusz srebrny, niellowany, z rytowanymi panopljami dokoła; pośrodku tego kartusza w czarno emaljowanym polu rytowana i złocona postać św. Jana Nepomucena. Obramienie całej kapy z niellowanego i rytowanego w motywa roślinne szlaczka, ze złoconymi rozetami, które służyły za główki gwoździ, utwierdzającym kapę na samejże ładownicy.

70×215 m/m. (Inw. Ł/a 553) M. N.

PRZYBORY JEŹDZIECKIE I KOSTJUMOWE

116. Rząd na konia, złożony z siedzenia (kulbaki), uzdy, wisiora z czerwonym włosiennym buńczukiem, napierśnika, pochew i strzemion. Kulbaka czerwona aksamitna, złotem haftowana, z takiemż tebinkami, o dwóch łękach srebrnych, złoconych i rzeźbionych i o dwóch pletwach również srebrnych i złoconych. Uzda, wisior, pochwy (podogonie) i napierśnik, złożone ze srebrnych połączonych i rzeźbionych, szczelnie na podszyciu z czerwonego safjanu ułożonych sztuczek. Przy wisiorze kula i półksiężyc; na półksiężycu znaczek złotnika ze splecionych liter P. M. Strzemiona ozdobnie modelowane, złocone, z rytowaniem

na czarnem tle. Wodze czerwone, jedwabne, w poprzeczne, złotem przetykane paski.

(Inw. Ł/a 285) M. N.

117. Rząd na konia, złożony z uzdy, napierśnika, wisiora i pochw. Uzda z nagłówkiem ze srebrnych kółek, związanych sposobem pancierzowym; naczółek i nachrapnik ze srebrnymi złocistymi tarczami, rytowanymi i sadzonymi kamieniami; także tarcze sadzone kamieniami zdobią napierśnik i pochwy. Rzemienie wszystkie, całe szczelnie pokryte srebrnymi, złocionymi i rzeźbionymi sztuczkami.

(Inw. Ł/a 286) M. N.

118. Rząd na konia z wąskich rzemyków, okrytych szczelnie srebrnymi, złocionymi i rzeźbionymi sztuczkami, złożony z uzdy, nachrapniczka z łańcuszkiem, napierśnika i pochw. Wszystkie części ozdobione dużymi rzeźbionymi rozetami.

(Inw. Ł/a 287) M. N.

119. Rząd na konia, złożony z uzdy, napierśnika i pochw ze sztuczek wąskich srebrnych, pozłocistych, szczelnie zwartych na rzemieniu. Przy uździe nagłówek szeroki, zieloną materją pokryty i ozdobiony kratką srebrną z czternastoma kamieniami (t. zw. flusami) różnego koloru; naczółek również kamieniami ozdobiony; przy wisiorze półksiężyc z czerwoną gałką i białym włosiennym buńczukiem. Na napierśniku i pochwach po jednej dużej rzeźbionej rozecie, sadzonej kamieniami. Wodze z taśmy zielonej.

(Inw. Ł/a 288) M. N.

120. Uzda pokryta bronzowemi, tłoczonemi ornamentalnie brajczarkami; przy nagłówku wisior i tarcza rytowana z herbem Sas; pod naczółkiem zawieszona na łańcuszku gwiazda z półksiężycem; na nachrap-

niku herb Sas; wędzidło całożupełne, łamane, canki z tarczami mosiężnymi, podbródek łańcuszkowy.

(Inw. Ł/a 289) M. N.

121. U z d a wschodnia (turecka), z czarnego rzemienia, ozdobiona rozetami rzeźbionymi w kwiaty i wstążeczki; u naczółka płytką srebrną, rzeźbioną, z armaturą w obramieniu z liści i siedm zielonych jedwabnych kutasów w srebrnych tulejkach. Boczne rzemienie i naczółek ozdobione 22 takiemiż kutasami, u wisiora kutas największy, a na srebrnej jego tulejce znaczek złotniczy turecki.

(Inw. Ł/a 290) M. N.

122. U z d a z czarnego rzemienia, nabijanego srebrnymi guzikami, wśród których kilka sztuczek rzeźbionych, pozłocistych. Wisior o trójliściu srebrnym, rzeźbionym i pozłacanym.

(Inw. Ł/a 291) M. N.

123. U z d a ozdobiona bogato srebrem złoconem; rzemienie pokryte szczelnie zwartymi sztuczkami, rzeźbionymi i złoconymi. Duża rzeźbiona osada na kité, rzędy wisiorków sadzonych turkusikami, duże rozety rzeźbione i również dokoła turkusikami sadzone, dwa boczne potrójne wisiadła i t. p. składają się na ornamentację całości. Wodze aksamitne, wzorzyste, czerwono-zielone, spięte gałką złoconą i zakończone kutasikami, ze srebrnymi ażurowo rzeźbionymi sprzączkami.

(Inw. Ł/a 355) M. N.

124. C z a p r a k z dwojgiem olster, czerwony, aksamitny, skórą podszyty, cały haftowany wypukło złotem i różnobarwnym jedwabiem; ornament składa się z symetrycznie skombinowanych arabesek roślinnych. Po obu narożnikach czapraka, jak niemniej na obu olstrach złotem haftowane maskarony.

Długość 850 m/m, szerokość 1500 m/m. (Inw. Ł/a 294) M. N.

125. **Cz a p r a k** czerwony aksamitny, z wyjątkiem miejsca pod siodło cały złotosrebrnym haftem pokryty: palmety, rozety, arabeski z roślinnych motywów i t. p. składają się na ornamentację.
Szerokość największa u dołu, około 1800 m/m.
(Inw. Ł/a 295) M. N.
126. **Cz a p r a k** z czerwonego sukna aplikacją biało-niebieską ozdobiony; po bokach monogramy z liter J. P. pod koroną szlachecką, u dołu orzeł polski.
Długość 1340 m/m, szerokość 1500 m/m. (Inw. Ł/a 293) M. N.
127. **Cz a p r a k** zielony aksamitny, ozdobiony bogatym haftem złotym, na rogach, suito ornamentowanych, jakby monogramy z liter J K, ujęte w palmowe gałęzie; dokoła szlak, u góry i u dołu korona szlachecka.
Długość 910 m/m, szerokość u dołu 1480 m/m. (Inw. Ł/a 360) M. N.
128. **P a r a s t r z e m i o n** szerokich, wygiętych, miedzianych, rzeźbionych w kwiaty i złożonych.
(Inw. Ł/a 303) M. N.
129. **P a r a s t r z e m i o n** żelaznych, rzeźbionych i częściowo pozłacanych; ornament z liści w gotyckiej stylizacji.
(Inw. Ł/a 302) M. N.
130. **P a r a o s t r ó g** żelaznych, floresowanych srebrem, z krótkimi szyjkami; bodźce gwiazdziste. Przy napiętkach sprzączki do rzemieni.
(Inw. Ł/a 304) M. N.
131. **P a r a o s t r ó g** złotem ornamentowanych z podgiętymi do góry szyjkami. Napięcia zawiaskowe z klamerkami.
(Inw. Ł/a 305) M. N.
- 132—136. **P i ę ć m u n s z t u k ó w**: a) otworzyste z śliwkami i igrzyskiem, canki ozdobnie wycięte, esowate; b) otworzyste z podkówką opaczną, canki długie eso-

wate, złotem ornamentowane; c) całozupełne, bez przechybania, canki mosiężne, duże w formie kół ze sprychami, podbródek z grubego łańcucha; d) otworzyste z gałkami, podkówką opaczną i małym igrzyskiem; e) otworzyste w gęsie szyjki z podkówką, łańcuszkiem i czworakiem igrzyskiem, canki esowe z dwoma poprzecznymi łańcuszkami i prętem. (Inw. Ł/a 307) M. N.

137. **P a s s r e b r n y** pozłocisty, złożony z 39 ogniów czyli sztuczek i zapyony, na czerwonym aksamicie. Sztuczki podwójnej formy: większe, po bokach w półkola wycięte, ozdobione pękiem szyszek, żołądzi i liści, wypukło rzeźbionych, składają się co dwie na okrągłe pola, w które wchodzi sztuczki mniejsze w formie płaskich guzików, dekorowanych rzeźbioną rozetką. Zapona skrzynkowej formy, po bokach rytowana, ma na wierzchniem polu płaskorzeźbę z trzema figurami w architektonicznym obramieniu; język u klamry rzeźbiony w kwiaty i owoce.

Długość 970 m/m, szerokość 40 (52) m/m. (Inw. Ł/a 330) M. N.

138. **P a s s r e b r n y** pozłacany tego samego typu i kształtu co numer poprzedni, o 44 ogniwach, na skórce obszytej zieloną taśmą i frędzlami. Na zaponie z dwoma turkusami w kasztach rzeźbione figurki w niszach (mężczyzna i kobieta); na języku rzeźbiona główka w ornamentalnym obramieniu.

Długość 880 (970) m/m, szerokość 35 (60) m/m. (Inw. Ł/a 331) M. N.

139. **P a s b r o n z o w y**, pozłacany, o 37 ogniwach tego samego typu i kształtu, co nr. 137 i 138, ale o ogniwach większych rozmiarów z ozdobami lanemi. Na zaponie płytką srebrzoną, na niej główka aniołka. Język u klamry przejrzysto wycinany.

Długość 950 m/m, szerokość 56 m/m. Podbicie nowe.

(Inw. Ł/a 332) M. N.

140. **P a s b r o n z o w y**, pozłacany tego samego typu jak pod l. 137—139, o 35 ogniwach blaszanych, rytowanych. Zapona większa z płytką w kratki wycinaną, język u zapony przejrzysto wycinany.
Długość 1090 m/m, szerokość 50 m/m. (Inw. Ł/a 333) M. N.
141. **P a s b r o n z o w y**, pozłacany tego samego typu, co nr. 137-140, o 35 ogniwach blaszanych rytowanych. Zapona rytowana z językiem rzeźbionym à jour jak pod nr. 139.
Długość 980 m/m, szerokość 54 m/m. (Inw. Ł/a 334) M. N.
142. **P a s s r e b r n y p s t r o - z ł o c i s t y**, złożony z 12 ogniw i zapony; sztuczki prostokątne rzeźbione w kwiaty à jour na tle z blachy pozłocistej, ozdobione pośrodku skrzydlatymi główkami pozłocistymi. W miejscu spojenia ogniw prostokątnych, poprzeczne ogniwa listewkowe rzeźbione w liście i kwiaty przedzielają ogniwo od ogniwa. Zapona okrągła ze skrzydlatą głową, rzeźbioną à jour. Na zaponie i ogniwkach znaczki złotnicze.
Długość 795 m/m, szerokość 40 m/m. (Inw. Ł/a 335) M. N.
143. **P a s e k s r e b r n y** o 9 ogniwkach rzeźbionych i złoconych i o 8 sztuczkiach pancierzowych (t. j. spajanych z kółek). Sztuczki odlewane, złocene formy podłużnych tabliczek, ozdobione twarzami kobiecymi w kartuszach i kwiatami; zapona odlewana à jour z podkładem srebrnym.
Długość 995 m/m, szerokość 20 m/m. (Inw. Ł/a 336) M. N.
144. **P a s** pozłacany ze srebra niskiej próby o 10 prostokątnych ogniwach lanych, na których powtarzają się sceny mitologiczne Akteon, Dafne, Febus; jedno zewnętrzne tworzy zaponę, drugie zakończone sprzączką. Na ogniwie zaponowem starzec skrzydlaty, obok niego wół leżący.
Długość 880 m/m, szerokość 34 m/m. (Inw. Ł/a 337) M. N.

145. P a s e k brązowy srebrzony, z karbowanych zawias-
kowych ogniwek z dolutowanymi kuleczkami; zapona
w formie wysokiego stożkowego guza, złożonego
z sześciu obręczy, obwiedzionych okrągłymi kulecz-
kami, z większym guziczkiem na szczycie.
Długość 885 m/m, szerokość 21 m/m. (Inw. Ł/a 338) M. N.
146. P a s e k ze srebra niskiej próby, częściowo złożony,
o 12 ogniwach prostokątnych, lanych i cyzelowanych,
grubej roboty z płaskorzeźbą głowy św. Jana w kar-
tuszu, podtrzymywanym przez dwa aniołki. Na za-
ponie okrągłej św. Jan Ewangelista z orłem.
Długość 850 m/m, (Inw. Ł/a 339) M. N.
147. P a s e k srebrny z ogniwek srebrzonych, sześciobocz-
nych i prostokątnych, ozdobnie wycinanych i wytła-
czanych w blasze miedzianej, spojonych kórkami. Za-
pona podłużna i kabłączek do uwieszania pugiuału lub
tobołka.
Długość 1075 m/m. (Inw. Ł/a 340) M. N.
148. P a s k i do szabli rzemykowe, czarne, nabijane srebr-
nemi, złożonymi rozetkami; przy zapięciu i pendentach
sztuczki podłużne srebrne, połączone, ozdobione ryto-
wanymi ptaszkami.
(Inw. Ł/a 341) M. N.
149. P a s k i do szabli z ogniwek czworobocznych bronz-
owych, złożonych, z rozetkami; przy zapięciu i pen-
dentach rozety większe okrągłe.
(Inw. Ł/a 342) M. N.
- *150. Z a p o n a do pasa myśliwskiego brązowa, po-
srebrzana, z rzeźbionym i złożonym szlakiem z liści
dębowych i żołądzi. Na środku monogram złocisty
z liter F. A. R. (Fridericus Augustus Rex) — po obu
bokach monogramu dwa leżące jelenie, rzeźbione i złożo-
cone.
Szerokość 140 m/m, wysokość 80 m/m. (Inw. Ł/a 347) M. N.

- *151. Zapona do pasa srebrna, filigranowej roboty; na złocitem tle ornament srebrny filigranowy na trzy pola podzielony; w średnim największym polu cyfra spleciona S. A. R. (Stanislaus Augustus Rex) pod koroną królewską.

Szerokość 130 m/m, wysokość 57 m/m. (Inw. Ł/a 348) M. N.

GODŁA I ODZNAKI

152. Chorągiew z czerwonego adamaszku, białym jedwabnym szlakiem obwiedziona, z dwoma długimi językami; po jednej stronie orzeł polski z białej materji z herbem saskim pośrodku, po drugiej stronie baranek ukoronowany z chorągiewką (Agnus Dei).

Długość 2560 m/m, szerokość 1220 m/m.

(Inw. Ł/a 231) M. N.

153. Buława pozłocista z gałką formy gruszki, w 12 podłużnych pól podzielona, w kwiaty i karpie łuski rytowana; trzon zakończony rączką spiralnie prążkowaną; na guzie herb Lubicz i litery S. Z. (później dodane).

Długość 500 m/m. (Inw. Ł/a 254) M. N.

154. Buława pozłocista z gałką podłużną, wzdłuż żłobkami i pręgami podzielona, ornamentowana w liście i taśmy; na wierzchu herb Rogala (dodany później). Trzonek tak samo ornamentowany, z rączką i podwójnym guzem.

Długość 630 m/m. (Inw. Ł/a 253) M. N.

- *155. Buzdygan srebrny pozłocisty, z gruszką o sześciu piórach, bogato w kwiaty i liście rzeźbionych i niellowanych; trzon srebrny złożony, u gruszki i u rękojeści w skówki rzeźbione i niellowane ujęty, żłobkowany, a w żłobkach jakby sznureczkami wyłożony, z rękojeścią gładką, niellowaną w arabeski.

Długość 660 m/m. (Inw. Ł/a 266) M. N.

156. **B u z d y g a n** z gruszką o ośmiu piórach stalowych, ozdobioną rznętym ornamentem z kwiatów i smoków, z herbem Bończa (później dodanym) u góry. Trzonek kręcony i drutem opleciony z kółkiem do uwieszania.
Długość 540 m/m. Robota nowsza. (Inw. Ł/a 270) M. N.
- *157. **B u z d y g a n** srebrny pstro-złocisty, rytowany w ornamenta roślinne, z gruszką o sześciu piórach trójkątnych; trzon drewniany nowy; osada i dolna skówka czyli rękojeść pstro- złociste, tak samo jak gruszka ornamentowane; na guziku rękojeści herb Jastrzębiec (dodany później).
Długość 710 m/m. (Inw. Ł/a 274) M. N.
- *158. **B u z d y g a n** pozłocisty z gruszką o siedmiu piórach, z rytowanymi ornamentami na gruszce i trzonku ośmiobocznym, z ujęciem gładkiem.
Długość 630 m/m. (Inw. Ł/a 275) M. N.
159. **B u z d y g a n** pozłocisty z gruszką o sześciu piórach, rytowanych w liście i kwiaty, z herbem Ogiński (później dodanym), pokryty jaszczurem z gładką złożoną rączką i kółkiem.
Długość 540 m/m. Robota nowsza. (Inw. Ł/a 282) M. N.
160. **B u z d y g a n** połowy żelazny (t. zw. Streithammer albo Reiterhammer) z gruszką o siedmiu piórach, rączką żelazną rzeźbioną w plecionkę i festony liści.
Długość 620 m/m. (Inw. Ł/a 265) M. N.
161. **B u z d y g a n** żelazny j. w. z gruszką o sześciu piórach, każde pióro z trzema okienkami. Trzonek żelazny czterema pierścieniami obwiedziony, z których jeden w gwiazdę wycięty; z kółkiem do zawieszania.
Długość 510 m/m. (Inw. Ł/a 277) M. N.

V A R I A

162. R y n g r a f miedziany, złożony i rytowany; dokoła szlak z liści, pośrodku w okrągłym polu Matka Boska w aureoli płomienistej z dziecią Jezus, malowana olejno.
Wysokość 175 m/m. (Inw. Ł/a 319) M. N.
163. R y n g r a f miedziany, w ogniu pozłacany, lekko wypukły, w kształcie serca; po stronie wypukłej Matka Boska, olejno malowana, dokoła rytowane armatury.
Wysokość 165 m/m. (Inw. Ł/a 320) M. N.
164. R y n g r a f miedziany, wypukły, w kształcie serca; po stronie wypukłej Matka Boska malowana olejno, otoczona dokoła rytowaną armaturą; nad obrazem przybity krzyż kawalerski z symbolem Opatrzności pośrodku. Na stronie odwrotnej, wklęsłej obraz olejny Chrystusa na krzyżu z Matką Boską u stóp jego.
Wysokość 210 m/m. (Inw. Ł/a 321) M. N.
- *165. K o ł c z a n skórzany, pokryty niebieskim aksamitem, ozdobiony drucikowym srebrnym haftem w kwiaty i liście. Na dwóch największych kwiatkach po jednym turkusiku. Haft wykonany na cienkiej blonce i następnie na aksamicie aplikowany.
Wysokość 520 m/m. (Inw. Ł/a 327) M. N.
166. S z a b e l t a s z a formy tarczy heraldycznej, pokryta niebieskim sukniem, obramiona galonem z dużą gwiazdą promienistą z pozłocistego brązu pośrodku. W gwieździe okrągłe pole niebiesko emaljowane, poprzecznie złocisto prążkowane z monogramem A. R. (Augustus Rex) pod koroną królewską; pod monogramem dwie skrzyżowane szable rzeźbione i złoczone, przepasane wieńcem z zielonej emalji. Podszycie i kaleta z zielonego safjanu.
Wysokość 270 m/m. (Inw. Ł/a 324) M. N.

167. *Egreta* czyli *szkofja* do kity ogłówek, srebrna, pozłocista, w roślinne arabeski rytowana, sześciu kamieniami wysadzana, z których środkowy złotem inkrustowany.
Wysokość bez zatyczki 100 m/m. (Inw. Ł/a 308) M. N.
168. *Sztuciec* myśliwski w pochwie brązowej, okutej w żelazo przejrzycie wycinane, złożony z szerokiego tasaka, noża, dwojga widełek i szpikulca z rączkami z rogu. Przy rączce tasaka po jednej stronie Orzeł, po drugiej Pogoń, wycinane w żelazie (jako późniejszy dodatek, usunięto).
(Inw. Ł/a 316) M. N.
169. *Sztuciec* mały w pochwie skórzanej w brązowym okuciu, złożony z noża, widełek z rączkami kościanymi, oprawnymi w bronz rytowany w arabeski. Na głównej noża data 1681, przedzielona herbem Jastrzębiec na dwie połowy.
Długość całości 255 m/m. Uwaga: Jeden nożyk z innego garnituru, napis i herb na nożyku później dodane? (Inw. Ł/a 317) M. N.
170. *Nóż myśliwski* z rękojeścią z czarnego drzewa, żłobkowaną i w srebro oprawną; brzeszczot szpiczasty, obosieczny, z obu stron ozdobiony trawionymi scenami łowieckimi. Pochwa z czarnej skóry.
Długość 370 m/m. (Inw. Ł/a 318) M. N.

... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

DZIEŁA SZTUKI I WYROBY
PRZEMYSŁU ARTYSTYCZNEGO

3*

WYDZIAŁ I KATEDRA ANIMACJI
KINEMATYKI I FOTOGRAFII

OBRAZY, PORTRETY I WIZERUNKI

171. BRONZINO (Angelo di Cosimo di Mariano) 1502 † 1572, *Alegorja z n i k o m o ś c i (?)*. Wenus w całej postaci, stojąca, z twarzą zwróconą na prawo, z draperją różową, unoszącą się w powietrzu, z diademem z pereł i rubinów na głowie, trzyma w lewej ręce strzałę a prawą opiera na Kupidynie. Po lewej postać starej kobiety, w brązowej sukni z głową okrytą chustką, unosi nad głową Wenery okrągłe zwierciadło, w którym odbija się jakby bańka mydlana. Kupidyn w całej postaci, wskazuje prawą ręką ku dołowi. Tło z zieleni drzew, z pośród której wychyla się naprzód gałązka laurowa. Po lewej mur jakby węgiel jakiegoś ciosowego gmachu; u dołu, w prawym rogu obrazu kołczan i dwie maski.

Malowidło na desce al tempera z zaprawą olejną. 1060×770 m/m.
(Inw. Ł/b 51/I) G. N.

172. CORREGGIO ANT. ALLEGRI? (może Bernardo Gatti). *A d o r a c j a T r z e c h K r ó ł ó w*. Matka Boska, stojąc przy kolumnie na kamiennym piedestale, podaje Dziecię Jezus jednemu z Trzech Monarchów, sędziwemu siwobrodemu starcowi, który je całuje w nóżkę, podczas, gdy drugi ukląkł i z adoracją wyciągnął dłonie ku Świętej Rodzinie; trzeci o cerze czarnej etiopskiej spogląda na całą scenę stojąc, z berłem w lewej a złocistą urną w prawej dłoni. Po lewej stronie płótna św. Józef, po prawej w samym rogu

pacholę ze złotą wazą; na dalszych planach kilka postaci sług i żołnierzy, dwa konie siwe, tudzież wielbłąd, których tylko głowy widoczne.

Olejny na płótnie 710×950 m/m. (Inw. Ł/b 35/I) G. N.

173. LOTTO LORENZO (?) 1476—1554.

Madonna z Dzieciątkiem Jezus i św. Anną. Madonna w zielonawej osłonie głowy, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu, opuszczonym na kolana, przechyla głowę swoją do główki Jezusa, który prawą nogą klęczy na kolanach Matki, a lewą opuszcza na dół; ręką lewą opiera się o pierś Marji, a prawą ujął ją za dłoń, wskazującą na św. Annę, trzymającą w prawej swej ręce ptaszka, w lewej książkę. W lewym rogu św. Jan z wzniesioną do góry głową i oczyma zwróconemi na Jezusa. Nimby linearnie złotem zakreślone. Tło skaliste z widokiem, w którym rodzaj willi czy zamku z koronami drzew.

Olejny na desce. Na rąbku płaszcza św. Anny data do połowy zatarta, której tylko końcowa część CCXXI zachowana. 790×580 m/m. (Inw. Ł/b 47/I) G. N.

174. PARMEGGIANINO, (?) 1504—1540.

Kopja obrazu Correggia Jowisz i Danae (w galerji Villa Borghese).

Olejny na desce lipowej. Na odwrotnej stronie napis: „Copia del Correggio. Fatto di mano del Parmigianino, scolaro e imitatore dell'istesso Correggio, incirca dell'anno 1600(!)“. 600×740 m/m. (Inw. Ł/b 2/I) G. N.

175. RONDINELLI NICCOLO (także Rondinino zwany, uczeń Giovanni Belliniego).

Madonna z Dzieciątkiem Jezus i św. Janem Chrzcicielem. Marja w czerwonej sukni, ze sznurami pereł w jasnych włosach, z pochyłą głową, podtrzymuje lewą ręką Jezusa, stojącego na podwyższeniu; Jezus lewą ręką opiera się na dłoni Marji, a prawą unosi w górę jakby gestem uradowania. Po lewej stronie grupy św. Jan podnoszący

w górę krzyż, z którego spływa długa wstęga. Nie-
wyróżnione ślady sygnatury artysty.

Olejny na desce, średnica około 150 m/m. (Inw. Ł/b 30/I) G. N.

176. ROTARI PIETRO (?).

Portret niewiadomej damy. Młoda kobieta
po pas, mocno dekolowana, w szubie futrzanej.

Olejny na płótnie, 615×450 m/m (Inw. Ł/b 20/I) G. N.

177. DEL SARTO ANDREA (?). 1488—1530.

Madonna z chłopiętami. Madonna siedząca,
w profilu, obejmuje lewym ramieniem Jezusa, który
przytulony do niej, stojąc, nawzajem obejmuje ją
ręką. Przed Madonną i niejako u jej stóp troje pa-
chołat z nimbami około główek, między nimi św. Jan,
który w prawej dłoni unosi krzyż. Suknia Madonny
zielonawa, płaszcz czerwony; za tło służą skały, na
lewej skale drzewko.

Olejny na grubej desce lipowej, 750×1000 m/m.
(Inw. Ł/b, 36/I) G. N.

178. TORELLI STEFANO. 1712—1780.

Silene i Endymion. Po lewej stronie Endymion,
siedząc, śpi, oparty na lewym ramieniu. Diana naga,
mając pod sobą białą tuwalnię i czerwoną draperję,
której koniec wiatr unosi w górę, spływa ku śpiącemu
z chmurą i jakby go dotknąć chciała lewą ręką; dwa
amorety u góry i putto zajęty dwoma psami w pra-
wym dolnym rogu obrazu uzupełniają kompozycję.

Olejny na płótnie. (Inw. Ł/b, 6/I) G. N.

179. VERONESE-CAGLIARI PAOLO. 1530—1588.

Matka Boska z dwoma Świętymi zakonu
Franciszkańskiego. Marja z dzieciątkiem Je-
zus w chmurze, spoglądają na dół. Obaj zakonnicy,
których głowy tylko są na fragmencie, wznoszą ku
niebiańskiemu zjawisku oblicza; nad jednym z nich

anioł trzyma koronę, nad drugim inny anioł unosi lilję, trzeci anioł podtrzymuje płaszcz Marji.

Malowidło szkicowe. Olejny na płótnie (fragment) 455×515 m/m. (Inw. Ł/b 13/I) G. N.

180. MISTRZ TERCETU (Także Meister der drei Halbfiguren, Maître des femmes à mi-corps).
 Portret młodej kobiety, gładko uczesanej w kostjumie z połowy XVI wieku, po biodra, en trois quarts, w sukni aksamitnej, wiśniowego koloru, z bramką złotem tkaną i perłami naszytą, w czepcu strojnym klejnotami, z krzyżykiem uwieszonym na szyji; w prawej ręce trzyma kartę pergaminu ozdobnie zapisaną. Przed nią na stole po prawej stronie puhar złocisty z pokrywą, bogato figuralnie ornamentowany, dalej książka w czerwony jedwab oprawna, list na pół złożony, karta papieru zapisana, kałamarz i pióro.
 Olejny na desce, 610×420 m/m. (Inw. Ł/b, 1/I) G. N.
181. BERCHEM CLAES PIETERSZ, 1620—1683.
 Pasterz z krową w gęstwinie leśnej.
 Szkic olejny na desce, 250×210 m/m. (Inw. Ł/b, 7/I) G. N.
182. VAN DYCK ANTONI. 1599—1641.
 Henrietta Marja, królowa angielska, małżonka Karola I. Popiersie w owalu, nieco na lewo zwrócone, w białej sukni, przepasanej sznurami pereł. Kopja.
 Olejny na płótnie, 580×695 m/m. (Inw. Ł/b, 32/I) G. N.
183. FRANK KONSTANTY (ur. w Antwerpii 1665, około roku 1695 dyrektor królewskiej Akademji, słynny jako malarz bitew).
 Bitwa Amazonek.
 Olejny na desce dębowej, 560×520 m/m. (Inw. Ł/b, 3/I) G. N.
184. LAMBERT LOMBARD (FEDERIGO SUSTRIO di LAMBERTO) (ur. w Liège 1505, um. tamże 1566).
 Zaślubiny Panny Marji. Na pierwszym pla-

nie arcykapłan Zacharjasz, stojący pod baldachimem, łączy dłonie Marji i Józefa, który przedstawiony jest jako sędziwy starzec z laską zakwitłą w lewym ręku. Na drugim i trzecim planie dziesięć postaci w kostjumach współczesnych malarzowi, a to pięć dziewic po stronie Marji i pięciu mężczyzn po stronie Józefa, każdy z suchą laską w ręku. Po lewym i prawym brzegu obrazu okna dwoiste, przedzielone marmurowymi kolumnienkami, bez szyb, z przeglądającym błękitem nieba.

Olejny na desce dębowej, 570×585 m/m. (Inw. Ł/b, 49/I) G. N.

185. OSTADE A. (?). 1610—1685.

Scena chłopska z orgją i bijatyką.

Rysunek sangwiną, 350×450 m/m. (Inw. Ł/b, 48/I) G. N.

186. BOUCHARDON EDMÉ, 1698 † 1762.

Portret młodego mężczyzny. Popiersie młodziana z długimi, na ramiona spływającymi włosami, z twarzą niemal pełną, zwróconą na prawo.

Rysunek dwoma ołówkami, czarnym i czerwonym, oznaczony „Bouchardon“ 450×320 m/m. (Inw. Ł/b, 38/I) G. N.

*187. DAVIDS.

Portret Klemetyny Sobieskiej, małżonki Jakóba Stuarta III. Królowa -pretendentka w owalu po kolana, z kitą we włosach w bogatej, gorsowanej sukni, ozdobionej koronkami i klejnotami i w grono-stajowym płaszczu przewieszonym przez ramię trzyma jedną ręką lok fryzury, druga oparta o stół, na którym leży korona królewska.

Olejny na płótnie, 1050×760 m/m. (Inw. Ł/b, 9/I) M. N.

188. DETROY FRANCOIS.

Portret pani de Lafare. Młoda kobieta po pas, owalem do widza, w różowej sukni z czerwonymi nakładkami i czerwoną wstążeczką we włosach.

Olejny na płótnie, wys. 410 m/m. (Inw. Ł/b, 16/I) G. N.

189. ISABEY J. B. (?). 1767—1855.

Portret Zofji z ks. Czartoryskich Ordynatowej Zamojskiej. Młoda kobieta po biodra (en trois quarts), zwrócona na lewo, w białej sukni i niebieskim szalu, porwanym przez wiatr. (Portret znany pod nazwą „coup de vent“).

Pastel, 585×725 m/m. (Inw. Ł/b, 35/I) G. N.

190. LEMOINE FRANCOIS. 1688—1737.

Portret młodej kobiety o jasnych włosach, z rozmierzwioną fryzurą, z obnażonym gorsem, w bieli, z głową w tył i bok przechyloną, trzymającej w lewej ręce gałązkę róż.

Olejny na płótnie, 640×490 m/m. (Inw. Ł/b, 11/I) G. N.

*191. MIGNARD PIERRE (?). 1610—1695.

Ludwika Marja Gonzaga, żona Władysława IV i Jana Kazimierza. Królowa en trois quarts, po kolana, z włosami spływającymi na ramiona, z diademem perłowym na głowie. Suknia aksamitna ciemno niebieska, z białą bortą u gorsu, z żółtymi obłogami od łokcia ku dłoni. Królowa stoi pod czerwoną kotarą przy stoliku obok słupa; (stolik zieloną kapą pokryty). W lewej ręce, spuszczonej na dół, trzyma kwiat czerwony. Kostjum królowej bogato perłami i klejnotami ozdobiony; cały stanik sznurami pereł szamerowany, także sznury dużych pereł na szyji, u góry sukni i na rękach, które okręcone są czterema rzędami dużych pereł, formujących rodzaj branzolety. Na piersiach, na ramionach, na spięciach wyłogów rubiny i szafiry ujęte w perły dokoła. Ramy bogate, rzeźbione.

Olejny na płótnie, 1020×780 m/m (bez ram). (Inw. Ł/b, 46/I) M. N.

192. PESNE ANTOINE.

Portret niewiadomej kobiety, o jasnych włosach, w kapeluszu słomianym, w jasno zielonym fantastycznym kaftanie, którego czerwony rąbek wraz z białą batystową obszywką odcina gors od reszty

stroju, z przerzuconą u dołu ciemno-granatową draperją.

Olejny na płótnie, 835×685 m/m. (Inw. Ł/b, 10/I) G. N.

193. SIR G. KNELLER.

Portret prezydenta (Chief-Justice) Holta. Popiersie mężczyzny w młodym jeszcze wieku, en face, w peruce pudrowanej, w zielonym kaftanie i w czerwonej todze, obramowanej białym futrem i spiętej u ramienia granatową wstęgą. Na lewo u góry herb, a nad nim napis „Th. R. Hon. John. Holt Lord Chief Justice“.

Olejny na płótnie, 630×750 m/m. (Inw. Ł/b, 37/I) G. N.

194. SIR PETER LELY.

Portret młodej damy, w półfigurze en trois quarts, nieco na prawo, z włosami ówczesną modą rozpuszczonymi, ujętymi z tyłu perłowym djademem, z sznurem pereł na szyji, w sutej draperji jedwabnej niebieskiej.

Olejny na płótnie. (Inw. Ł/b, 17/I) G. N.

195. WIDMAR MELCHIOR (ur. w Zug w Szwajcarji † 1706 w Genui, gdzie od r. 1680 wiele domów i kaplic dekorował).

Odsiecz Wiednia. Po prawej stronie (od widza) król Jan III na siwym koniu, w czapie futrzanej, w kolczudze z krzyżem na piersiach, w złocistym żupanie i pąsowej delji, z buławą (regimentem) w prawej dłoni. Pod stopami królewskiego konia zabity Turek; za królem świta złożona z żołnierzy z berdyszami i dwóch jeźdźców, z których jeden, młodzian w bogatym stroju, ma zapewne przedstawiać królewicza Jakóba. Nad królem unosi się orzeł biały, trzymający w dzióbku koronę królewską, pod którą wstęga z napisem „Joannes III Rex Poloniae“. Po lewej stronie obrazu także grupa z cesarzem Leopoldem na koniu, z odkrytą głową, w dużej peruce. Nad cesarzem orzeł

dwugłowy ze wstęgą, na której napis „Leopoldus I Dei. Gratia. Romanus. Imperator. Semper. Augustus“. Pośrodku między temi dwiema grupami, na węższej części płótna widok Wiednia z namiotami i baterjami tureckimi dokoła. Nad widokiem wstęga z napisem „Vienna d’Austria assediata da Turchi et liberata dai Christiani An. 12 Settem. 1683“.

Olejny na płótnie z wycięciem pośrodku, 2100×7000 m/m.
(Inw. Ł/b, 4/I) M. N.

196. MALARZ NIEWIADOMY.

Madonna z Dzieciątkiem Jezus i dwoma świętymi. Madonna w niebieskim płaszczu zielono podszutym, w czerwonej sukni, na tronie, trzyma na lewym ramieniu Dziecię Jezus, ubrane w czerwoną sukienkę, przepasane szerokim zielonym spowiciem, z czerwonym kwiatem (goździkiem) w lewej dłoni. Po lewej stronie u stóp tronu święty (Jan ?) Ewangelista w czerwonym płaszczu i zielonej szacie, z księgą w prawej i piórem w lewej ręce; po prawej św. Wawrzyniec w białym płaszczu i czerwonej szacie z symbolami męczeństwa: palmą i rusztem. U dołu, niejako na podstawie obrazu trzy popiersia świętych w czworoliściach (Vierpass).

Obraz na desce malowany al tempera, z tłem złoconem. Dzieło włoskie z końca XIV w. Wysokość bez podstawy 790 m/m, szerokość 480 m/m. Wysokość podstawy czyli listwy dolnej 120 m/m.
(Inw. Ł/b, 29/I) G. N.

197. MALARZ NIEWIADOMY (szkoła holenderska).

Serenada. Scena z ludowego karnawału; grupa z trzech osób odgrywających serenadę przed chatą wiejską; naprzeciw nich tańczy mężczyzna ubrany w kostjum błazeński; z okna chaty wyglądają dwie kobiety. Nad głowami grających osób zatarty częściowo, a zatem niezupełny podpis malarza M. INDORP...

Olejny na płótnie, 380×270 m/m. (Inw. Ł/b, 34/I) G. N.

198. MALARZ NIEWIADOMY.

Portret młodzieńca z długimi, na ramiona spływającymi włosami, z twarzą zwróconą na prawo. Wiek XVIII.

Rysunek dwoma ołówkami, czarnym i brązowym, 470×370 m/m. (Inw. Ł/b, 39/I) G. N.

199. MALARZ NIEWIADOMY.

Głowa starca z długimi, bujnymi, fantastycznie rozwianymi włosami.

Rysunek kredką, 320×120 m/m. (Inw. Ł/b, 40/I) G. N.

200. MALARZ NIEWIADOMY.

Madonna z Dzieciątkiem Jezus. Madonna siedząca z twarzą pochyloną na lewo (od widza), z oczyma spuszczone na dół, w sukni czerwonej i błękitnym płaszczu, ze spływającym na ramiona przejrzystym welonem; przez czoło i spływające na dół włosy przewija się sznur perel. Płaszcz ozdobiony rozetami, z których każda ma pośrodku perłę; rąbki płaszcza także obszyte perłami. Dziecię Jezus na kolanach matki, której dłoń obejmuje obiema rączkami, zwracając się pełną twarzą do widza. Z tyłu przez całą szerokość obrazu zielony gęsty żywopłot, ponad który po prawej stronie wystercza drzewko oliwne. Aureole Madonny i Dziecięcia złote, linearnie tylko zakreślone.

Olejny na desce, 350×265 m/m. (Inw. Ł/b, 42/I) G. N.

201. MALARZ NIEWIADOMY.

Madonna adorująca Dziecię Jezus. Madonna w różowej sukni i niebieskim, złotem obramionym płaszczu na tle złocistym z rytowanym wzorem, klęcząc, adoruje Jezusa, dłońmi złożonymi do modlitwy. Na prawo rodzaj ślepej arkady brązowego koloru, ponad którą wyrastają jakby fryzy, symetrycznie, w ornamentacyjny szlak stylizowane róże białe i czerwone. Poniżej również stylizowane ornamentacyjnie

i symetrycznie kwiaty białe, czerwone, niebieskie i żółte. Tło obrazu złożone, zajęte tylko w połowie przez Madonnę.

Olejny na desce 950×750 m/m. (Inw. Ł/b, 43/I) G. N.

202. MALARZ NIEWIADOMY.

Portret młodej damy w profilu na lewo (od widza.) Popiersie w złocistym, bogato haftowanym czepcu, zarzuconym na tył głowy i zielonej sukni z widocznym na piersi spodnim, czerwonym gorsetem; naramienniki sukni ozdobione bogatym wypukłym haftem w złocie. Wszystkie hafty oddane są wypukłe, niejako w płaskorzeźbie. Na tle przez całą szerokość obrazu pejzaż z murami i basztami zamku, drzewami i wodą. W. XV.

Olejny na desce, 410×275 m/m. (Inw. Ł/b, 44/I) G. N.

203. MALARZ NIEWIADOMY.

Dwa amoretty, żeglujące na łabędziu w locie: jeden kieruje lotem ptaka, trzymając wodze, drugi obsypany kwiatami leży na plecach. Nad oboma przez całą prawie szerokość obrazu czerwona szarfa, unoszona wiatrem.

Olejny na płótnie. (Inw. Ł/b, 18/I) G. N.

204. MALARZ NIEWIADOMY.

Z martwych wstanie Pańskie. Chrystus z chorągwią w ręku unosi się w górę, po lewej dwaj żołnierze w śnie, po prawej dwaj inni patrzą na zjawisko.

Olejny na płycie agatu, średnica 260 m/m. (Inw. Ł/b, 15/I) G. N.

205. MALARZ NIEWIADOMY.

Perseusz i Andromeda. Perseusz uwalnia z więzów nagą Andromedę, przykutą do skały; po lewej stronie morze, po którym spłynęło cielsko zabitego smoka.

Olejny na blasze. (Inw. Ł/b, 14/I) G. N.

206. MALARZ NIEWIADOMY. (Atelier Bacciarellego ?). Stanisław August. Król po pas, en trois quarts ku lewej (od widza) w mundurze z wstęgą Orła Białego i orderu św. Stanisława.
Olejny na płótnie. (Inw. Ł/b, 21/I) M. N.
207. GROTTGER ARTUR.
Potyczka konfederatów barskich z kozakami pod Częstochową. Na pierwszym planie armata bez lawety, leżąca na ziemi i konfederat ścierający się z kozakiem, który nań naciera spiszą. Na dalszym planie grupa walczących. W dali na prawo mury Częstochowy.
Akwarela oznaczona: A. Grottger. 250×205 m/m.
(Inw. Ł/b, 41/I) G. N.
208. KOSSAK JULJUSZ.
Kozak w kostjumie XVII wieku, na koniu wśród stepu, wiodący na troku drugiego rumaka w bogatym rzedzie. Na dalszym planie hufiec jazdy.
Akwarela oznaczona: Juljusz Kossak 1884, 270×210 m/m.
(Inw. Ł/b, 23/I) G. N.
209. MATEJKO JAN.
Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus kłęcząca na kolumnie. Na kapitelu symbole litanji: wieża i puhar.
Rysunek piórkiem z lekka miejscami tuszowany, oznaczony: I. M. r. p. -892/3, 350×190 m/m. (Inw. Ł/b, 23/I) G. N.
210. MATEJKO JAN.
Bitwa pod Racławicami. Szkic duży do obrazu.
Olejny na desce. (Inw. Ł/b, 22/I) G. N.
211. MALARZ NIEWIADOMY.
Epizod z bitwy pod Lipskiem. Na pierwszym planie książę Józef Poniatowski, w uniformie ułańskim, na koniu z dobytą szablą, pędzi na czele

gromadki jeźdźców. Książę i jego towarzysze przebiegają się w zgiełku przez żołnierzy nieprzyjacielskich rozmaitej broni; zastępują im drogę strzelcy i grenadjerzy austriaccy; z okien domów strzelają również Austriacy. W dali, na tylnym planie widok miasta.

Olejny na płótnie. (Inw. Ł/b, 31/I) M. N.

212. **Z y g m u n t A u g u s t.**

Portret olejny na blasze, nowego pędzla. Ramy rzeźbione, pozłociste 400×350 m/m. (Inw. Ł/b, 13/II) M. N.

213. **K a t a r z y n a A u s t r j a c z k a, żona Zygmunta Augusta.**

Pendant do powyższego numeru. Malowidło nowe.

(Inw. Ł/b, 14/II) M. N.

214. **H e n r y k W a l e z y.** Popiersie en face w kapeluszu z klejnotami i czerwoną kitą z piór strusich, w koronkowej kryzie, z dużym sznurem pereł na piersi. U góry po prawej stronie napis „Henricus Rex Polo“.

Olejny na desce, 420×505 m/m. (Inw. Ł/b, 15/II) M. N.

215. **K o n s t a n c j a A u s t r j a c z k a, żona Zygmunta III-go.** Popiersie z twarzą nieco na lewo (od widza) zwrócone, w wysokiej fryzurze z kitą brylantową czyli tak zwanem trzęsidłem we włosach, w dużej kryzie na szyji, w sukni perlami i haftem ozdobionej, z klejnotami we włosach i na piersiach. Twarz królowej i tło sukni czarno szmelcowane, klejnoty na głowie i na piersiach nasadzone złotem, kryza i perły srebrem wykonane. W klejnotach osadzone drobnitkie kamyczki. Haft na sukni odznaczony złoceniem. Tło rzeźby powleczone złotem, znacznie już wytarte. Format czworoboczny, z nieco obciętemi rogami.

Plakieta wykuwana w żelazie, 180×140 m/m. (Inw. Ł/b, 46/II) M. N.

216. Władysław IV. Popiersie króla en face, w bujnej fryzurze opadającej ku ramionom, w zielonym płaszczu, obszytym galonami, z dużą białą kryzą koronkową na ramionach.

Olejny na płótnie, 695×585 m/m. (Inw. Ł/b, 111/II) M. N.

- *217. Eleonora Marja, żona Michała Korybuta Wiśniowieckiego. Popiersie en face z oczyma zwróconymi na prawo (od widza), w bujnej szerokiej fryzurze z lokami jasnych włosów, spływającymi ku ramionom, w ciemno wiśniowym, perlami ozdobionym bereciku na wierzchu głowy, z sznurem pereł na obnażonej szyji i podwójnym sznurem pereł, spływających po piersiach i owijających dłoń prawą; suknia zielonawa w bogaty wzór złotem haftowana, koronką u góry obramiona, o rękawach z bufami, spiętymi na łokciach czerwonymi kokardami.

Olejny na płótnie. Malowanie współczesne. 750×615 m/m. (Inw. Ł/b, 106/II) M. N.

218. Jan III. Popiersie en face, w delji wzorzystej z długim gronostajowym kołnierzem i karacenie, z buławą sadzoną kamieniami w ręku. Na lewo herb Janina pod koroną królewską.

Olejny na płótnie 750×595 m/m (w świetle). (Inw. Ł/b, 100/II) M. N.

219. Jan III. Intarsja w formie równoległoboku w drzewie, z ściętymi rogami, wyobrażająca króla w zbroji klasycznej na koniu. Podpis również intarsjowany „Jan III, Król Polski“. Połowa XIX w.

700×455 m/m. (Inw. Ł/b, 68/II) M. N.

220. Stanisław August. Król w popiersiu z twarzą wprost, w pudrowanej peruce, w zbroji stalowej z prążkami i rozetami złocistymi, z wstęgą orderu Orła Białego przez piersi i orderem św. Stanisława na szyji, w czerwonym płaszczu zarzuconym przez ramiona.

Olejny na płótnie, 700×500 m/m. (Inw. Ł/b, 96/II) M. N.

221. Stanisław August. Popiersie en trois quarts, zwrócone na lewo w mundurze z wstęgą orderu Orła Białego.
Olejny na płótnie. Ramka brązowa, wyciskana w liście wawrzynu. 590×300 m/m. (Inw. Ł/b, 20/II) M. N.
222. Branicki Jan Klemens w. hetman koronny, po kolana, en face, w białym żupanie i karmazynowym kontuszu, przepasany pasem słuckim, z delją niebieską podbitą rysiami, z dekoracjami Złotego Runa i Orła Białego; w ręku buława.
Olejny na płótnie, 1540×1050 m/m. (Inw. Ł/b, 25/II) M. N.
223. Bukowiecki Jan. Popiersie mężczyzny w średnim wieku, w mundurze wojewódzkim: ciemnozielonym kontuszu z amarantowemi wyłogami i białym żupanem. W lewym rogu portretu herb Drogosław i litery J (an) B (ukowiecki) M (iecznik) R (adomski) D (eputat) W (ojewództwa) S (andomierskiego) R. 1774.
Olejny na płótnie, 575×470 m/m. (Inw. Ł/b, 89/II) M. N.
224. Chmielnicki Bohdan. Hetman w profilu, w kołpaku z dwoistą kitą czerwoną, w delji futrzanej, z łańcuchem na piersiach. Obrazowanie srebrne ząbkowane.
Portrecik minjaturowy, olejny, owalny. Malowidło nowsze. 52×41m/m. (Inw. Ł/b, 55/II) M. N.
225. Chmielnicki Tymoszek (?). Młody mężczyzna w czerwonej delji i dużym zawoju na głowie, z kolczykiem w uchu.
Olejny na desce, 158×110 m/m, (Inw. Ł/b, 56/II) M. N.
226. Domna Roxanda. Kobieta w czerwonym szpiczastym czepcu z zawojowym rąbkiem, en face, w sukni o szerokich poprzecznych pasach niebieskiego koloru. Pendant do powyższego numeru.
Olejny na desce, 158×110 m/m. (Inw. Ł/b, 57/II) M. N.

227. **Dziembowski H.** (lieutenant dans le rgt. du roi de Pologne). Popiersie młodzieńca w owalu nieco na lewo zwróconego, w mundurze granatowym z czerwonymi ranwersami, ze srebrnym akselbantem, w złotym kolecie i grenadjerskim kasku z cyfrą F. A.
Olejny na płótnie, 365×245 m/m. (Inw. Ł/b, 88/II) M. N.
228. **Kościuszko Tadeusz**, w wieku podeszłym, po kolana, z twarzą zwróconą nieco na lewo, w niebieskiej bekieszy, obramionej futrem i szamerowanej, przepasany jedwabnym pasem. Na tle kolumnada.
Olejny na kartonie, 605×480 m/m. (Inw. Ł/b, 23/II) M. N.
229. **Krasicki Ignacy**, ks. biskup Warmiński w siedzącej pozycji, en face; przed nim na stole mitra książęca. Na drugim planie ściana z czerwoną kotarą. Napis u dołu czerwoną farbą: „Ignacy Krasicki, Prymas Arcybisk. Gniez.“ Po prawej stronie tego napisu inicjały malarza: K. L.
Olejny na blasze miedzianej, 460×360 m/m. Rama miedz. srebrzona, en rocaille. (Inw. Ł/b, 24/II) M. N.
230. **Linowski**, starosta zgierski. Mężczyzna w sile wieku, en trois quarts, w jasnym żupanie i karmazynowej szubie; przed nim książka i kałamarz z piórem. Po lewej stronie na tle herb Pomian i litery S. A. L. L. S. Z. K.
Olejny na płótnie, 780×660 m/m. (Inw. Ł/b, 22/II) M. N.
231. **Matuszewicz Jan Kazimierz**, podczaszy smoleński, cześnik miński, poseł na sejm r. 1688. Mężczyzna w podeszłym wieku, osiwały, po biodra pełną twarzą, nieco na prawo (od widza) zwróconą, w zbroji i czerwonej delji; prawa ręka na hełmie zdobnym w złociste ornamenta, z trzema strusiami piórami, lewa trzyma rękojeść szabli, sadzoną kamieniami. Na hełmie herb Łąbedź. Malowanie współczesne.
Olejny na płótnie, 915×650 m/m. (Inw. Ł/b, 108/II) M. N.

232. **Matuszewiczowa Anna z Chojeckich**, podczaszanka wileńska, małżonka poprzedniego, po biodra, en trois quarts, nieco na prawo (od widza) zwrócona, w kostjumie z czasów Ludwika XIV; w płaskiej pudrowanej fryzurze, z kryzą na szyji, w seledynowej wzorzystej sukni i czerwonym szalu przerzuconym przez ramię; w dłoniach wachlarz. Pendant do portretu poprzedniego.
Olejny na płótnie, 920×650 m/m. (Inw. Ł/b, 109/II) M. N.
233. **Modliński Aleksander**, sędzia pokoju pow. Radz. († 1834). Jak z napisu na odwrotnej stronie wpływa, jest to autoportret. Przedstawia popiersie mężczyzny en face, w kostjumie polskim zmodernizowanym w stylu Empire: w granatowym kontuszku o wysokim czerwonym kołnierzu, haftowanym srebrem, w białym żupanie, z dużą białą chustką na szyji i wysokimi szpiczastymi rogami kołnierzyka od koszuli.
Olejny na płótnie, 580×470 m/m, w świetle. (Inw. Ł/b, 103/II) M. N.
234. **Poniatowski Stanisław**, kasztelan krakowski, ojciec króla Stanisława Augusta. Kasztelan en face, w pudrowanej fryzurze, w pancerzu i czerwonej delji, wyłożonej futrem.
Olejny na płótnie. Rama czarna rzeźbiona ze złożonemi rąbkami i rozetami po rogach. 530×390 m/m. (Inw. Ł/b, 110/II) M. N.
235. **Potocki Ignacy**. Mężczyzna w młodym jeszcze wieku, w popiersiu, en face, w mundurze granatowym z czerwonymi wyłogami, z białym żabotem, z wielką wstęgą i gwiazdą orderu Orła Białego.
Olejny na płótnie, 545×425 m/m. (Inw. Ł/b, 75/II) M. N.
236. **Potocka Marja (Mohilanka)**, starościna Fełińska, 2-o voto Firlejowa, 3-o voto Wiśniowiecka (?). Kobieta w młodym jeszcze wieku, en face, po kolana, w szustohorze niebieskim w jasne kwiaty, z czepcem złotym, haftowanym perlami, z welonem na głowie,

z kilku sznurami pereł małych i dużych na szyji, zajęta wciąganiem białej rękawiczki. Przed nią stół, na którym kwiaty.

Olejny na płótnie, 950×680 m/m. (Pochodzi ze zbiorów śp. hr. Konstantgo Potockiego w Pieczarach). (Inw. Ł/b, 99/II) M. N.

237. Radziwiłł Albrecht, w. kanclerz litewski. Książę w młodym jeszcze wieku, twarzą na prawo zwrócony. w dużej kryzje i gronostajach. U góry w lewym rogu napis „Albrecht książę Radziwiłł, Kanclerz W. Lit.“

Olejny na płótnie (dublowanem), 500×410 m/m.
(Inw. Ł/b, 72/II) M. N.

238. Radziwiłł Janusz, hetman pol. litewski. Popiersie, en face, w koszulce pancernej o zębatym kołnierzu, w delji spiętej dwiema zaponami i sznurem.

Olejny na płótnie, 500×580 m/m (w świetle).
(Inw. Ł/b, 101/II) M. N.

239. Rostworowski Gabryel. Popiersie mężczyzny w pełnym wieku, z twarzą pełną do widza, w czerwonym żupanie i stalowej karacenie, z delją granatową na ramionach; dłoń na rękojeści szabli, owiniętej srebrnym temblakiem. U góry płótna na prawo herb Nałęcz i napis „Gabryel“.

Olejny na płótnie, 775×640 m/m (w świetle).
(Inw. Ł/b, 102/II) M. N.

240. Rudzieński Michał, wojewoda mazowiecki. Mężczyzna w młodym jeszcze wieku, po pas, en trois quarts ku lewej od widza, w czerwonym mundurze z niebieskimi ranwersami, koronkowymi żabotami, ciemno zieloną chustką, luźnie przewiązaną na szyji, i gwiazdą Orła Białego na piersiach.

Olejny na płótnie, 580×500 m/m. Schyłek XVIII w. Ramka oryginalna współczesna, rzeźbiona i złocona, z kokardą u góry.
(Inw. Ł/b, 70/II) M. N.

241. **Rulikowski Ignacy**, starosta parczewski (?).
Mężczyzna w młodym wieku, w popiersiu, en trois quarts, w zielonym żupanie i czerwonym kontuszu. Na prawo u góry herb Nałęcz i litery I. R. S. P.
Olejny na płótnie, 710×580 m/m. (Inw. Ł/b, 80/II) M. N.
242. **Wiśniowiecki Jeremi**, wojewoda ruski (?).
Książę w młodzieńczym wieku, po kolana, w kostjumie klasyczno-fantastycznym, z przerzuconym czerwonym płaszczem, en face, w dużej na ramiona spadającej ciemnej peruce, z lewym ramieniem, obnażonym po łokieć i wskazującym na tarczę, tylko w części odmalowaną w lewym rogu obrazu. Za tło służy skała, po lewej odsłania się widoczek na morze. (Na odwrotnej stronie portret ten oznaczony jako wizerunek ks. Jeremiego Michała Wiśniowieckiego, wojew. ruskiego).
Olejny na płótnie, 1140×910 m/m. (Inw. Ł/b, 98/II) M. N.
243. **Wiśniowiecki Michał Serwacy**, książę, wojewoda wileński, hetman w. lit. Hetman osiwały, z podgolonymi włosami, po pas, en trois quarts, w delji czerwonej podbitej gronostajami, przepasany szarfą polową, czerwono-srebrną; w prawej dłoni buława sadzona drogiemi kamieniami, lewa dłoń na rękojeści szabli. Na zbroji pod obojczykiem rodzaj ryngrafu, trójkąt promienisty z Okiem Opatrzności i dewizą: QVIS VT DEVS.
Olejny na płótnie, 940×715 m/m. (Inw. Ł/b, 81/II) M. N.
244. **Załuski Jędrzej**, ks. biskup warmiński, wielki kanclerz koronny, w czarnym talarze z błękitnymi wyłogami, po biodra, twarzą pełną do widza, w pudrowanej peruce, z orderem i gwiazdą Orła Białego.
Olejny na płótnie, 960×770 m/m. (Inw. Ł/b, 97/II) M. N.
245. **Beatrix Lotaryńska**, księżna, (Beatrix de Cusanne, wdowa po hr. Cantecroix), druga żona Ka-

rola IV księcia Lotaryńskiego. Portrecik czworoboczny; księżna w popiersiu, wygorsowana, w różowej sukni, z białym piórem strusiem u włosów.

Malowidło nowsze, 110×100 m/m. (Inw. Ł/b, 38/II) M. N.

246. **N i e w i a d o m y.** Szlachcic w pełni męskiego wieku, po pas, z pełną, nieco na lewo (od widza) zwróconą twarzą, w granatowym kontuszu z amarantowemi wyłogami i srebrną szlifą, w białym żupanie, przepasany słuckim pasem, z szablą przy boku. U góry po prawej herb Lis i litery J. P.

Olejny na płótnie, 750×550 m/m. (Inw. Ł/b, 76/II) M. N.

247. **N i e w i a d o m y.** Mężczyzna w średnim wieku, w popiersiu, z twarzą zwróconą na prawo (od widza), z podgoloną z kozacką głową, w zbroji i czerwonym płaszczu, zarzuconym przez ramiona.

Olejny na płótnie, 640×470 m/m. (Inw. Ł/b, 77/II) M. N.

248. **N i e w i a d o m y.** Popiersie mężczyzny w późniejszym już wieku, en trois quarts, w pudrowanej peruce z harcopfem, w granatowym mundurze z czerwonymi wyłogami i gwiazdą św. Stanisława na piersiach.

Olejny na płótnie, 510×400 m/m. (Inw. Ł/b, 78/II) M. N.

249. **N i e w i a d o m y** (z czasów Augusta II) w popiersiu, en trois quarts, nieco ku prawej zwrócony, w peruce z warkoczem, w zielonym surducie, niebieskiej haftowanej kamizeli i z płaszczem na ramionach.

Olejny na płótnie, 480×370 m/m. (Inw. Ł/b, 79/II) M. N.

250. **N i e w i a d o m y.** Mężczyzna w średnim wieku, po pas, z podgoloną głową, twarzą nieco na prawo zwrócony, w białym żupanie i granatowym kontuszu z czerwonymi wyłogami; z wstęgami Orła Białego i św. Stanisława en santoir i gwiazdą Orła Białego na piersiach.

Olejny na płótnie, 770×640 m/m. (Inw. Ł/b, 82/II) M. N.

251. **Nie wiadomy** (Aleksander I ?). Mężczyzna w średnim wieku, gładko ogolony, z krótkimi bokobrodami, w popiersiu, en face, w mundurze generalskim z czasów pierwszego cesarstwa, z trzema orderami ros. i wielką wstęgą błękitną na piersi, w burce podbitej gronostajami.
Olejny na płótnie, 650×550 m/m. (Inw. Ł/b, 85/II) M. N.
252. **Nie wiadomy** generał, w popiersiu, z twarzą nieco na lewo zwróconą, w mundurze z wielką czerwoną wstęgą orderową (Legji Honorowej ?) i dwiema gwiazdami.
Olejny na płótnie, 660×570 m/m. (Inw. Ł/b, 84/II) M. N.
253. **Nie wiadomy**. Popiersie młodego mężczyzny, z fryzurą pudrowaną, w mundurze wojsk cudzoziemskiego autoramentu (ciemno-zielony kolet z czerwonymi wyłogami i złotym sznurowym akselbantem na prawym ramieniu).
Olejny na płótnie dublowanem, 650×480 m/m, (Inw. Ł/b, 85/II) M. N.
254. **Nie wiadomy**. Popiersie mężczyzny w średnim wieku, en trois quarts na prawo, w fryzurze wysokiej à la Cadogan, gładko ogolonego, w ciemno-brązowym ubraniu ze złotym galonem, z kokardą koronkową u szyji i płaszczem czerwonym, podbitym gronostajami, przerzuconym przez ramiona. Na prawo obok niego mitra książecka. Wiek XVIII.
Olejny na płótnie, 575×445 m/m. (Inw. Ł/b, 90/II) M. N.
255. **Nie wiadoma**. Popiersie młodej kobiety, w wysokiej, spiętrzonej fryzurze en bandeau d'amour, w różowej gorsowanej sukni, z płaszczem gronostajowym przez ramiona. Wiek XVIII.
Olejny na płótnie, 575×445 m/m. Pendant do powyższego. (Inw. Ł/b, 91/II) M. N.

256. **Nie wiadoma dama en face**, po biodra, w kostjumie z drugiej połowy XVIII wieku, w jasnej sukni z koronkami, z wysoką fryzurą, przetykaną kwiatami, z perłami na szyji i wachlarzem w ręku.
Olejny na płótnie, 785×655 m/m. (Inw. Ł/b, 95/II) M. N.
257. **Nie wiadoma kobieta w średnim wieku**, po pas, z twarzą en face do widza, w białej sukni Empire z wysoką koronkową kryzą, z czerwonym szalem przez ramiona. Na szyji perły, na piersi krzyżyk uwieszony na perłowym sznurze. U góry na lewo herb Szreniawa.
Olejny na płótnie, 745×590 m/m. (Inw. Ł/b, 104/II) M. N.
258. **Nie wiadoma młoda kobieta**, en trois quarts ku lewej stronie (od widza), po biodra, z włosami swobodnie rozpuszczonymi ku ramionom, w szerokiej białej kryzie obszytej koronkami, w ciemno-wiśniowej sukni, strojnej z przodu i wzdłuż rękawów w haft złocisty; w lewej ręce czerwona róża. Na tle po lewej stronie herb Wiśniowieckich, później dodany.
Olejny na desce, 530×400 m/m. (Inw. Ł/b, 107/II) M. N.

R Z E Ź B Y

- *259. **Zwiastowanie Najświętszej Panny**.
Wiek XV.
Płaskorzeźba na kamieniu, 700×780 m/m.
(Inw. Ł/b, 9/III) M. N.
260. **Wjazd Chrystusa do Jerozolimy**. Chrystus, poprzedzający tłum, złożony z uczniów i postaci z ludu, wjeżdża na osiołku w bramę gotycką, w której widać zgromadzony lud jerozolimski. Po prawej stronie bramy dwie postacie, z których jedna z workiem w lewej dłoni, wyobraża zapewne Judasza.
Płaskorzeźba w białym marmurze, 540×1110 m/m.
(Inw. Ł/b, 13/III) M. N.

261. **Madonna z Dzieciątkiem Jezus i Św. Józefem.**
 Płaskorzeźba z białego marmuru, okrągła, t. zw. tondo.
 Średnica około 500 m/m. Przelamana w dwa kawalki.
 (Inw. Ł/b, 15/III) M. P.
262. **Potocka - Witte Zofja, żona Szczęsnego.**
 Piękna Greczynka w czapeczce, z kryzą koronkową na ramionach i szarfą związaną na piersiach.
 Biust marmurowy w nieco zmniejszonej, naturalnej wielkości.
 Wysokość około 660 m/m. (Inw. Ł/b, 12/III) M. N.
263. **Biust marmurowy niewiadomej królowej,**
 w kostjumie obramionym u szyji perłami, w płaszczu gronostajowym, zarzuconym na ramiona, w fryzurze ujętej w warkocze przy skroniach i czepiec siatkowy z dużymi kolcami w uszach, z ornamentami z pereł u warkoczy, z dwoma sznurami jakby dużych koralików na szyji, w koronie królewskiej na głowie. Ozdoby perłowe u warkoczy przy skroniach, rąbki ornamentowane szat i części korony królewskiej ze śladami złocenia. Na cokole popiersia w renesansowym kartuszu herb Radziwiłłów, Trzy Trąby, później dodany. Marmur biały plamisty, skaza ciemna przecina prawy policzek. (Cokół późniejszy).
 Wysokość 550 m/m. (Inw. Ł/b, 18/III) M. N.
264. **Biust marmurowy młodej damy po pas,**
 w kostjumie XVI wieku, w sukni z kryzą koronkową, w czepcu, którego boczne skrzydła opadają na policzki, w diademie na głowie, z medalem uwieszonym na piersiach. Wiek XVI.
 Wysokość 700 m/m. (Inw. Ł/b, 16/III) G. N.
265. **Maskaron z białego marmuru, prawdopodobnie z fontanny.** Głowa fantastyczna w paszczy lwa, którego pazury wpijają się w nią z czterech stron. Wiek XVI.
 400×250 m/m. (Inw. Ł/b, 14/III) M. N.

266. **Popiersie Kolumba.**
Terra-cotta, oznaczona: Franz Robert Weigl.
Wysokość 260 m/m. (Inw. Ł/b, 7/III) G. N.
267. **Ukrzyżowanie Chrystusa.** U góry Chrystus na krzyżu między dwoma złoczyńcami, jednemu z nich (po prawej) kat właśnie przybija stopy do krzyża; u dołu pod krzyżami Matka Boska ze świętymi niewiastami i św. Janem, obok i na drugim i trzecim planie żołnierze i widzowie z ludu, u samego dołu żołnierz, który padł na ziemię i z boleścią ukrył twarz w dłoń (św. Longinus?). Niektóre miejsca, mianowicie skrzydła aniołów u góry, tarcze żołnierzy i t. p. złożone. Dokoła obramienie z listkowiec, również złożone. Cała tablica wzmocniona jest rodzajem rusztu w kwadraciki. Rzeźba powleczone patyną, naśladowaną brąz.
Płaskorzeźba w palonej glinie (terra-cotta), 880×660 m/m.
(Inw. Ł/b, 19/III) G. N.
268. **Ołtarz rzeźbiony, złożony i polichromicznie malowany z użyciem lazurów na metalicznym podkładzie.** Główna środkowa rzeźba czworoboczna, w bogato dekorowanym obramieniu wyobraża Narodzenie Pańskie; figury tylnego planu wykonane w wypukłorzeźbie, figury na pierwszym planie (Marja, Józef i Dzieciątko Jezus) okrągłe (de ronde bosse). Między postaciami Marji i Józefa data wykonania: A. D. 1676. Pod główną rzeźbą predella malowana olejno: dwa rzędy klęczących fundatorów i fundatorek ołtarza w strojach mieszczkańskich lwowskich z XVII w. Po obu bokach głównej rzeźby posągi św. Ewangelistów, Łukasza i Jana, poza nimi w formie karjatyd zakończonych maskaronowemi wolutami dwie postacie aniołów; nad rzeźbą fryz bogato rzeźbiony, na fryzie tympanon, po jego bokach Ewangelisci, Mateusz i Marek, na jego szczycie posąg biskupa (św. Mikołaja?).
(Inw. Ł/b, 1/III) M. N.

269. **Matka Boska deptająca smoka**, rzeźbiona w drzewie, niegdyś złocona.
Wysokość 460 m/m. (Inw. Ł/b, 6/III) M. N.
- 270—271. **Dwie statuetki drewniane murzynów**, malowane i lazutowane na podkładzie metalicznym (robota starowenecka).
(Inw. Ł/b, 4 i 5/III) M. P.
272. **Mater Dolorosa**.
Płaskorzeźba w kości słoniowej, czworoboczna, w rodzaju niszy. 145×80 m/m. (Inw. Ł/b, 10/III) M. N.
273. **Najświętsza Panna Marja, deptająca smoka (Immaculata)**.
Figurka rzeźbiona w kości słoniowej na drewnianym postumencie. Wysokość 160 m/m. (Inw. Ł/b, 8/III) M. N.

B R O N Z Y

274. **BELLI VALERIO**.
Sąd Parysa. Parys podający jabłko Wenerze, obok której dwie pokonane boginie; u dołu postać alegoryczna leżącego starca po prawej, i pies pijący wodę ze strugi, po lewej stronie; obok Parysa Merkury, u góry w obłokach Jowisz z orłem, na lewo trzy Gracje (?) Okolica leśna.
Plakieta bronzowa ośmioboczna 150×150 m/m.
(Inw. Ł/b, 58/IV) G. N.
275. **BOLOGNA GIOVANNI (Jean de Boulogne)**.
Merkury.
Odlew późniejszy. (Inw. Ł/b, 75/IV) G. N.
276. **BOLOGNA GIOVANNI (Jean de Boulogne)**.
Porwanie Sabinek. Reprodukacja grupy z Loggia dei Lanzi we Florencji.
Odlew włoski z XIX wieku. Wysokość 520 m/m.
(Inw. Ł/b, 36/IV) G. N.

277. DONATELLO.

Scena mityczno-symboliczna. Dwie postacie w półfigurze naprzeciw siebie, po lewej satyr, po prawej nimfa (Menada), która z obnażonej piersi wy-ciska pokarm do bogato ozdobionego i gryfem zakończonego rythenu. Latorośle winne, panoplja z fletni (syrinx), tyrsusów, tympanonów, terma z bożkiem Priapem, dwie amfory na postumentach składają się na symboliczną dekorację. U dołu pod głównymi postaciami (Satyra i Nimfy) fantastyczna głowa z popier-siem, pod nią w kartuszu napis: NATVRA FOVET QVAE NECESSITAS VRGET.

Plakietka okrągła. Średnica 185 m/m. (Inw. Ł/b, 69/IV) G. N.

278. DA FIESOLE MINO (?).

Popiersie Chrystusa ze spływającymi na ramiona włosami i małą rozdwojoną brodą, z owalnym dyskiem nimbowym u głowy. Nimb z krzyżem.

Bronz staroflorentyński, złocony. Wiek XVI. 360×420 m/m. (Inw. Ł/b, 94/IV) G. N.

279. FILARETE ANTONIO († 1469) albo raczej t. zw. ANTICO (l. Alari † 1528).

Marek Aureljusz na koniu; reprodukcja starożytnego posągu na Kapitolu Rzymskim.

Wysokość bez podstawy 400 m/m. (Inw. Ł/b, 49/IV) G. N.

280. RICCIO (BRIOSCO) ANDREA (1470—1532).

Satyr w pozycji klęczącej, z prawą dłonią wzniesioną i ustami rozwartymi do okrzyku.

Wysokość 170 m/m. (Inw. Ł/b, 45/IV) G. N.

281. RICCIO (BRIOSCO) ANDREA (1470—1532).

Kaganiec (lampka oliwna) w formie pelikana; na grzbiecie maskaron z brodą ruchomą, służącą za pokrywkę otworu do nalewania oliwy; maskaron spoczywa jakby na łbie słonia, którego trąba służy do przyciągania lontu. Zatyeczka w formie płomienia. Na pod-

stawie okrągłej u spodu brodaty maskaron w płasko-
rzeźbie.

Długość około 160 m/m. Największa wysokość 130 m/m.
(Inw. Ł/b, 106/IV) M. P.

282. SANSOVINO JACOPO albo ALLESSANDRO VIT-
TORIA.

Bronz od bramy (battitojo) w formie kartusza,
skombinowanego misternie z Trytona, Syreny, dwóch
smoków, brodatej hermy i maski Satyra. Wyrób włoski
z końca XV wieku.

Wysokość 260 m/m, szerokość 200 m/m. (Inw. Ł/b, 75/IV) M. P.

283. SPERANDIO.

Jan Bentivolio. Medal bronzowy, lany. Po-
piersie mężczyzny w stroju XV wieku z dużym łań-
cuchem na szyji i napisem w otoku: IOANES (sic).
BETIVOLVS. BONON. LIBERTATIS PRINCEPS.
Rv: Tarcza herbowa, trzymana przez dwoje puttów
skrzydlatych; u dołu podpis artysty: OPVS SPERAN-
DEL. Wiek XV.

Srednica 100 m/m. (Inw. Ł/b, 71/IV) G. N.

284. SPERANDIO.

Camilla Sforza. Medal bronzowy, lany. Av: Po-
piersie z twarzą prawie wprost, włosy spadają lokami
na ramiona. W otoku napis: DOMINA. CAMILLA.
SFOR. DE. ARAGONIA. MATRONAR. PUDICI-
SSIMA. PISAURI.

Rv: Postać niewiasty siedzącej na jednorozcu i baran-
ku z oszczepem w prawej ręce i z węzem okręconym
około prawego ramienia. W otoku górnym napis: SIC.
ITUR. AD. ASTRA. U dołu podpis artysty: OPUS
SPERANDEL. Koniec XV w.

Średnica 80 m/m. (Inw. Ł/b, 33/IV) G. N.

285. CAUNOIS.

Poniatowski Józef ks. Medaljon bronzowy,
lany z głową w prawo. Z lewej strony pionowo od dołu:

IÓZEF XIAŻE, z prawej PONIATOWSKI, na odwrotnej stronie kursywą „Eck et Durand“.

Średnica 152 m/m. (Inw. Ł/b, 42/IV) M. N.

286. COUSTOU CHARLES MICHAEL.

Postać kobiety w draperji bogatej, klasycznie stylizowanej (t. zw. Gewandstatue), w typie rzymskich bogiń czyli patronek miast. Na cokole sygnatura rzeźbiarza „C. Ml. Coustou, 1705 Paris“. Rzeźba mocno uszkodzona; brak obu ramion i części draperji, twarz również nadgnięciona.

Wysokość 510 m/m. (Inw. Ł/b, 44/IV) G. N.

287. DAVID PIOTR JAN (David d'Angers) * 1788 † 1856.
K o ś c i u s z k o T a d e u s z. Medaljon brązowy lany.

Średnica 160 m/m. (Inw. Ł/b, 40/IV) G. N.

288. DAVID PIOTR JAN (David d'Angers).

Mickiewicz Adam. Medaljon brązowy, lany z głową zwróconą w prawo. Z lewej strony pionowo: ADAM MICKIEWICZ, pod szyją: DAVID | A WEI-MAR | 1829. Na odwrotnej stronie kursywą „Eck et Durand“.

Średnica 126 m/m. Jaworski; Medaljony polskie Nr. 261.
(Inw. Ł/b, 41/IV) G. N.

289. DAVID PIOTR JAN (David d'Angers).

Niemcewicz Juljan Ursyn. Medaljon brązowy, lany z głową zwróconą w prawo (dla widza). Z lewej kursywą „J. U. Niemcewicz“, z prawej „Fuimus“, pod szyją „David 1833“.

Średnica 155 m/m. Jaworski; Medaljony polskie Nr. 289.
(Inw. Ł/b, 59/IV) G. N.

290. FIAMMINGO F. (Duquesnoy).

Chłopczyk nagi (putto), leżący na wznak na draperji, we śnie pogrążony. Wiek XVII.

Wysokość około 148 m/m., szerokość 65 m/m.
(Inw. Ł/b, 19/IV) G. N.

291. HOUDON JEAN ANTOINE.
 Popiersie chłopczyka z głową zwróconą na lewo; cokół z czerwonego marmuru, montowany w bronz pozłacany. Z tyłu na rąbku popiersia oznacz. „Houdon“.
 Wysokość bez cokołu 440 m/m., wysokość z cokołem 620 m/m. (Inw. Ł/b, 104/IV) G. N.
292. HOUDON JEAN ANTOINE.
 Popiersie dziewczynki z główką zwróconą na prawo; cokół z czerwonego marmuru, montowany w bronz pozłacany. Z tyłu podpis „Houdon“. Pendant do powyższego nru.
 Wysokość bez cokołu 440 m/m., wysokość z cokołem 620 m/m. (Inw. Ł/b, 105/IV) G. N.
293. Czarniecki Stefan. Głowa z podgoloną po sarmacku czupryną, z długą brodą, zwrócona w prawo. Na cokole napis wypukłymi majuskułami: STEFAN CZARNIECKI MDCXV (!).
 Odlew brązowy, wysokość 570 m/m. (Inw. Ł/b, 95/IV) M. N.
- *294. Lubomirski Jerzy Sebastian, marszałek w. k. i hetman polny. Marszałek w zbroji i płaszczu, przerzuconym przez lewe ramię.
 Odlew brązowy, wysokość około 590 m/m. (Inw. Ł/b, 97/IV) M. N.
- *295. Radziwiłł Janusz, hetm. w. litewski, wojewoda wileński, w kolczudze, z przerzuconą przez ramiona skórą, spiętą łańcuchem i agrafą. Na cokole napis: IANUSIO RADZIWILL DUCA DI BIRZA.
 Odlew brązowy, wysokość 720 m/m. (Inw. Ł. 102/IV) M. N.
296. Zborowski Samuel, w męskim wieku; włosy postrzyżone okrągło, twarz z brodą, głowa pochylona, kostjum złożony z delji, podbitej futrem i żupana. Na postumencie odlanym w jednej sztuce z biustem napis: SAMUEL ZBOROWSKI.
 Odlew brązowy, wysokość 640 m/m. (Inw. Ł/b, 98/IV) M. N.

297. Nie wiadomy ksiązę siedmiogrodzki (?) w czapie wysokiej u góry zwężonej, ozdobionej u czoła agrafą i kitą z piór, w wierzchniej szacie wzorzystej, z pod której na ramionach widać kolczugę. Na cokole napis (później dodany), słabo wklęsły: „Stephanus Dei Gratia Rex Poloniae Magnus Dux Lit.“

Odlew brązowy; wysokość wraz z cokołem około 770 m/m.
(Inw. Ł/b, 107/IV) M. N.

298. Nie wiadomy ksiązę z długimi na ramiona spadającymi włosami, w kostjumie francuskim z pierwszej połowy XVII wieku, w kolecie suto haftowanym z bufami i szerokiej, również bogato ornamentowanej kryzie. Na podstawie herb Wiśniowickich, później dodany.

Odlew brązowy. Wysokość 480 m/m. (Inw. Ł/b, 96/IV) M. N.

299. Zastawa z trzech sztuk, dwóch biustów, Wenery i Antinousa i wazy jako pièce de milieu. Biusty na cokołach z czerwonego marmuru, ozdobionych złotocnymi rozetami i szlaczkami z listków. Waza z dwoma podwójnymi złotocnymi uchami na takimże cokole. Z czasów pierwszego Cesarstwa.

Wysokość biustów 370 m/m, wazy 290 m/m.
(Inw. Ł/b, 5/IV) G. N.

300. Mars w hełmie i zbroji; w prawej ręce włócznia, lewa pod biodrem. Wiek XVII.

Figurka brązowa, wysokość bez podstawki 260 m/m.
(Inw. Ł/b, 14/IV) G. N.

301. Cezar rzymski z brodą, w paludamencie, z mieczem w lewej i zwojem pergaminu w prawej dłoni. Wiek XVII.

Figurka brązowa lana, wys. 200 m/m. (Inw. Ł/b, 15/IV) G. N.

302. Germanicus w paludamencie, z obnażoną pierśią i bosemi stopami; w lewej dłoni miecz, w prawej scipio. Wiek XVII.

Figurka brązowa lana, wysokość 200 m/m.
(Inw. Ł/b, 16/IV) G. N.

303. **Cezar rzymski w zbroji, paludamencie, z mieczem w lewej i sferą w prawej dłoni. Wiek XVII.**
Figurka brązowa lana, wysokość 200 m/m.
(Inw. Ł/b, 17/IV) G. N.
304. **Atlas dźwigający kulę ziemską. Wiek XVI.**
Figurka brązowa lana, wysokość bez postumentu 215 m/m.
(Inw. Ł/b, 18/IV) G. N.
305. **Akteon w pierwszej chwili przemienienia się w Daniela. Postać z wzniesionymi do góry ramionami z wyrazem zgrozy i cierpienia na twarzy, na głowie wykłuwające się rogi. Wiek XVIII.**
Wysokość 310 m/m. (Inw. Ł/b, 23/IV) G. N.
306. **Satyrbrodaty, wspięty na palcach stóp, z rękami ujmującymi tył głowy, w ruchu wyciągania i wyprężania całego swego korpusu. Na czworobocznym późniejszym postumencie złożonym. Wiek XVII.**
Wysokość bez postumentu 250 m/m. (Inw. Ł/b, 24/IV) G. N.
307. **Popiersie młodej kobiety z głową przechyloną nieco ku lewej stronie (od widza), z rozpuszczonymi włosami, z oczyma zwróconymi do góry. Koniec XV wieku.**
Wielkość naturalna. (Inw. Ł/b, 25/IV) G. N.
308. **Biustrzymskiego cesarza.**
Odlew wieku XVII według klasycznego oryginału; wysokość 145 m/m. (Inw. Ł/b, 34/IV) G. N.
309. **Popiersie (t. zw. herma) Matki Boskiej, odlew na straconym wosku, cyzelowany i cały w ogniu złożony. Popiersie to służyło za hermę relikwijną (chef-reliquaire), o czym świadczy oszklona skrytka, umieszczona pod biustem, nad postumentem. Postument czworoboczny z szyjką w jednej sztuce z biustem ulany i również złożony. Napis rytowany w miejscu, gdzie jest wsunięty relikwiarzyk: S. MARIA, tylko częściowo zachowany. Wiek XVI.**
Wysokość z postumentem 260 m/m. (Inw. Ł/b, 37/IV) G. N.

310. **Popiersie** (t. zw. herma) św. Jana, pendant do powyższego numeru, zupełnie tak samo wykonany i tych samych rozmiarów.
(Inw. Ł/b, 38/IV) G. N.
311. **Alegorja wiosny**; mała statuetka niewiasty z wieńcem na głowie, unoszącej w dłoniach girlandę kwiatów. Podstawa z trzech gatunków marmuru, odmiennego koloru.
Wysokość 135 m/m. (Inw. Ł/b, 47/IV) G. N.
312. **Alegorja zimy**; starzec grzejący dłoń nad urną z ogniem, którą trzyma drugą ręką. Pendant do poprzedniego numeru.
(Inw. Ł/b, 48/IV) G. N.
313. **Rzymianin**, przebijający się mieczem; statuetka. Odlew bronzowy na straconym wosku. Wysokość około 270 m/m. (Inw. Ł/b, 50/IV) G. N.
314. **Główka kobieca** w fryzurze wysoko i szpiczasto podczesanej, z przepaską powyżej czoła, długimi koleczykami w uszach i naszyjniku z podłużnych wisiorów. Na wierzchu fryzury otwór okrągły. W dwóch miejscach przedziurawiona. Zabytek z cechami klasyczo-archaicznymi.
Wysokość około 100 m/m. (Inw. Ł/b, 51/V) G. N.
315. **Popiersie młodzieńca** t. zw. Giovannino z głową o długich włosach, zwróconą na prawo.
Bronz starowłoski. Wysokość około 40 m/m. (Inw. Ł/b, 74/IV) G. N.
- 316—317. **Dwa Centaury** (pendants).
Stara reprodukcja centaury z Villa Borghese (jednakże bez amora na grzbiecie) i centaury z Muzeum Kapitońskiego. Wys. 290 m/m. (Inw. Ł/b, 76, 77/IV) G. N.
318. **Atlant**.
Odlew bronzowy, wysokość 730 m/m. (Inw. Ł/b, 78/IV) M. P.

319. Posążek Akteona.

Reprodukcja klasycznego oryginału, znajdującego się w British Museum, jednakże z opuszczeniem psów i innych akcesoriów. Odlew włoski. Wysokość 24 cm. (Inw. Ł/b, 86/IV) G. N.

320. Zapaśnik (atleta) w pozycji odporno-zaczepeknej; dłonie owinięte rzemieniami.

Odlew włoski według oryginału klasycznego. Wysokość około 250 m/m. (Inw. Ł/b, 87/IV) G. N.

321. Głowa mężczyzny po szyję, z pełną krótką brodą.

Wysokość około 220 m/m. (Inw. Ł/b, 88/IV) G. N.

322. Bachantka z Kupidydem. Bachantka, silnie poruszona, jakby w szybkim biegu, unosi na ramieniu prawem Kupidyna, który siedzi okrakiem na jej szyji, podtrzymywany za nóżkę. Wiek XVIII.

Wysokość około 500 m/m. (Inw. Ł/b, 99/IV) G. N.

323. Głowa młodej kobiety (Diany), w ogniu złocona, ze starą patyną.

Odlew bronzowy. (Inw. Ł/b, 100/IV) G. N.

324. Bachus pijany, prowadzony przez dwóch Satyrów. Grupa w części prawie okrągła (de ronde bosse), a z tła wystająca, mianowicie sam Bachus. Po obu bokach grupy dwa pnie winne, których liście i grona wiążą się u góry w feston; pośrodku festonu thyrsus i tympan.

Odlew bronzowy według oryginalnej terrakoty Clodiona. 420×320 m/m. (Inw. Ł/b, 1/IV) G. N.

325. Opłakiwanie Chrystusa. Matka Boska w czworobocznej niszy, podtrzymując, uniesione w pozę stojącą, ciało Zbawiciela, składa na jego obliczu pocałunek. Z drugiej strony Nikodem z Aryma-

teji z odwróconą od bolesnej sceny twarzą. Na tle widok Jerozolimy.

Wypukłorzeźba (mezzo-tondo) bronzowa z śladami złączenia. Rama głęboka, drewniana, rzeźbiona, współczesna z śladami częściowego złączenia. Koniec XV lub pierwsze lata XVI wieku. Rozmiar samej rzeźby bez ram 120×190 m/m, z ramami 290×350 m/m. (Inw. Ł/b, 26/IV) G. N.

326. **A d o r a c j a p a s t e r z y.** Anioł unoszący się w górze, Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus, pasterze, baranek złożony w darze, wół i osiołek u źłóbka, w końcu pies, składają się na całą grupę.

Wypukłorzeźba owalna o kilku planach i licznych figurach, — wykonanych de ronde bosse, 240×130 m/m. (Inw. Ł/b, 61/IV) G. N.

327. **U k r z y ż o w a n i e.** Pośrodku Chrystus na krzyżu z dwoma łotrami po bokach; u stóp krzyża św. Jan i Marja, poniżej w klęczącej postawie postać niewiasty, żołnierz na wspinającym się koniu, kobieta z niemowlęciem w ramionach, Łazarz powstający z grobu, jako symbol Zmartwychwstania i postacie dalszych planów składają się na całą kompozycję.

Wypukłorzeźba o kilku planach i licznych postaciach, oddanych tondo i mezzo-tondo. 210×65 m/m. (Inw. Ł/b, 62/IV) G. N.

328. **G ł ó w k a d z i e c i a k a.**

Wypukłorzeźba. Wysokość 210 m/m, szerokość pośrodku 180 m/m. (Inw. Ł/b, 89/IV) G. N.

329. **W y g n a n i e H a g a r y z I s m a e l e m p r z e z A b r a h a m a.** Wypukłorzeźba o kilku planach, odlew w bronzie; niektóre szczegóły, jak np. obie dłonie Abrahama, wykonane okrągło (de ronde bosse). Wiek XVII.

Wysokość bez ram 190 m/m. Szerokość 250 m/m. (Inw. Ł/b, 103/IV) G. N.

330. **S c e n a m i t o l o g i c z n a (całopalenie ofiarnego barana).** Pośrodku ołtarz, po obu jego bokach liczna

rzesza satyrów, bachantek i puttów płasających, unoszących pęki winogron, przygrywających na rogach i trąbach. U dołu podpis rzeźbiarza: M. CLODION sc. Na odwrotnej stronie napis wyryty „A Son Excellence Monseigneur le prince de Rohan. M. C. 1784”.
 Plaskorzeźba na płycie czworobocznej. Odlew bronzowy według Clodiona. 210×500 m/m. (Inw. Ł/b, 2/IV) G. N.

331. **Triumf cesarza Tytusa** po zdobyciu Jerozolimy. Fragment z triumfalnego łuku Tytusa. Wiek XVI.
 Plakieta bronzowa 86×150 m/m. (Inw. Ł/b, 5/IV) G. N.
332. **Madonna**. W owalnej aureoli obłoków, otoczona aniołkami, unosi się Najśw. Panna z Dzieciątkiem Jezus; u dołu dwie postacie klęczące; po lewej św. Jan z chorągwią w jednej ręce, z podobizną miasta w drugiej; po prawej biskup brodaty w infule i z pastorałem. Między obiema postaciami owalna tarcza herbowa z Gryfem. Wiek XVI.
 Plakieta bronzowa, 182×155 m/m. (Inw. Ł/b, 6/IV) G. N.
333. **Adoracja pasterzy w Betleem**. Z prawej strony Marja nad Świętem Dzieciątkiem, spoczywającym w koszu, głaszcząc głowę osiołka; za Marją Józef, trzymający na sznurze drugiego osiołka. Po lewej stronie grupa pasterzy klęczących, z których jeden ofiaruje baranka. Tło stanowi architektura z łuku i kolumnady, na fryzie łuku napis „Gloria in excelsis Deo” (majuskułami). Na dnie kosza, w którym spoczywa Dzieciątko Jezus, data: 1590.
 Plakieta bronzowa, 190×140 m/m. (Inw. Ł/b, 7/IV) G. N.
334. **Pocałunek Judasza**. Pośrodku Judasz obejmujący i całujący Chrystusa, na którego rzucają się żołnierze. W prawym rogu św. Piotr z mieczem uderza na powalonego na ziemię Malchusa. Wiek XVI.
 Plakieta bronzowa, 110×207 m/m. (Inw. Ł/b, 8/IV) G. N.

335. *Apollo* ujmując jedną dłonią gałąź wawrzynowego drzewa, w drugiej trzyma róg; z drzewa zwieszają się instrumenty muzyczne. Po prawej stronie kowadło z płomieniem. Wiek XVI.
Plakieta bronzowa, 115×70 m/m. (Inw. Ł/b, 9/IV) G. N.
336. *Rydwany tryumfalny*, zaprzężony w dwa lwy; na nim trzy postacie alegoryczne, z których jedna trzyma w dłoni różdżkę oliwną, druga wagę, trzecia pęk owoców. Wiek XVI.
Plakieta bronzowa 64×120 m/m. (Inw. Ł/b 11/IV) G. N.
337. *Bachanalja*. Pośrodku *Bachus* niesiony przez chłopięta (*putti*) i otoczony gromadą satyrów, z których jeden nalewa mu wina do czaszy, inni płasają lub przygrywiają na fletach. Na prawo *Menada*, u dołu dzieciaki z kozłem, skaczącym przez obręcz.
Plakieta bronzowa, średnica 140 m/m. (Inw. Ł/b, 12/IV) G. N.
338. *Trzy Marje*. Trzy święte niewiasty ewangeliczne z wonnemi olejkami u grobu *Chrystusa*, którym anioł obwieszcza *Zmartwychwstanie Pańskie*. Poza grota grobowca widnieje *Golgota* z trzema krzyżami; u jej stóp na prawo widok *Jerozolimy*. Wiek XVI.
Plakieta bronzowa, 180×150 m/m. (Inw. Ł/b, 15/IV) G. N.
339. *Perseusz w walce z Phineusem* i jego wojownikami. Po lewej stronie za stołem bankietowym król, królowa (*Cepheus* i *Kassiope*) i współbiesiadnicy; po prawej *Perseusz* rzucający się do walki, z głową *Meduzy* w lewej ręce, na której widok padają trupem wojownicy. Wiek XVI.
Plakieta bronzowa (włoska) 130×235 m/m. (Inw. Ł/b, 58/IV) G. N.
340. *Apollo* i *Marjasz*. Pokonany *Marjasz* uwieszony na drzewie; u stóp jego postać z nożem, zabierająca się do obłupienia jego skóry. Po lewej stronie

Apollo z lutnią, obok niego Herkules i Merkury; po prawej grupa pasterzy.

Plakieta o średnicy 120 m/m. (Inw. Ł/b, 59/IV) G. N.

341. Św. Jan Chrzciciel jako chłopię, siedzące pod drzewem. obok świętego baranka. Wiek XVIII.

Plakieta bronzowa w ogniu złocona, 154×90 m/m.

(Inw. Ł/b, 65/IV) G. N.

342. Złożenie do grobu. Ciało Zbawiciela podtrzymuje Józef z Arymatei, po bokach św. Jan i Marja, poniżej dwie postacie biblijne.

Plakieta bronzowa w ogniu złocona, oprawna w srebrne ramy, ornamentowane au repoussé; 145×95 m/m (bez ram).

(Inw. Ł/b, 65/IV) G. N.

343. Chrystus i Samarytanka. Na stopniach studni Chrystus, siedzący pod bujnym drzewem, naprzeciw niego Samarytanka oparta prawą ręką na dzbanie. Obie postacie w ożywionej gestykulacji. W. XVI.

Odlew bronzowy czelowany, w ogniu złocony, w ramie bronzowej, również w ogniu złoconej, 220×100 m/m.

(Inw. Ł/b, 67/IV) G. N.

344. Odpoczynek M. Boskiej podczas ucieczki do Egiptu (?). M. Boska podaje Dziecię Jezus drugiej niewieście; po lewej stronie dwaj aniołowie, jeden grający na skrzypcach, drugi w pozycji adoracyjnej; u góry w obłokach aniołki i cherubinki, na dalszych planach osiołek, św. Józef czerpiący wodę ze studni i widok miasta. Wiek XVI.

Plakieta wykuwana w blasze miedz. (au repoussé). Ramy starożytne, rzeźbione w liście i owoce, malowane i złocone, 345×233 m/m. (Inw. Ł/b, 68/IV) G. N.

345. Madonna z Dzieciątkiem na tle wzorzysto rytowanym. Szkoła Verocchia. (Z prawego ramienia, gdzie niekiedy umieszczano gwiazdę symboliczną, wystrzela płomień).

Plakieta czworoboczna ołowiana, powleczone srebrem, 55×80 m/m.

(Inw. Ł/b, 70/IV) G. N.

346. **Znalezienie Mojżesza.**
Plakieta prostokątna, 100×145 m/m. (Inw. Ł/b, 80/IV) G. N.
347. **Ukrzyżowanie Chrystusa.**
Plakieta złożona (Cf. Molinier: Les Plaquettes I f. 129), 115×76 m/m. (Inw. Ł/b, 90/IV) G. N.
348. **Święta Rodzina.** Dziecię Jezus po prawej stronie od widza, wyobrażone jako paroletnie chłopię, podaje piłkę stolarską św. Józefowi, którego postać wypełnia całą wysokość plakiety po lewej stronie; na tylnym planie, w architektonicznym ujęciu wnętrza mieszkania, w którym Najświętsza Panna zajęta robotą.
Plakieta złożona, z uszkiem do zawieszania, 100×70 m/m. (Inw. Ł/b, 91/IV) G. N.
349. **Chrystus w Ogroju.** Na wzgórzu Chrystus klęczący, któremu Anioł z obłoku podaje kielich; u dołu trzy postacie apostołów w śnie pogrążonych; po lewej św. Piotr leżący z mieczem, po prawej dwu dalszych apostołów, śpiących pod drzewem.
Plakieta złożona, 95×66 m/m. (Inw. Ł/b, 92/IV) G. N.
350. **Św. Cecylja z arfą eolską w rękach,** zasłuchana w melodje anielskich chórów, po jej prawej stronie św. Piotr (?), oparty na mieczu, również w głębokim zasłuchaniu, po lewej św. Anastazja z amforą balsamów w dłoni; za tą grupą na drugim planie św. Jan z symbolicznym orłem u swych stóp i św. Mikołaj z pastorałem biskupim. U stóp tej całej grupy instrumenta muzyczne: skrzypce, flet, trjanguł, cymbały; ponad grupą u góry na obłokach chór aniołów, śpiewających z nut. Wiek XVI.
Plakieta ze śladami złocenia (reprodukcja obrazu Rafaela). 240×170 m/m. (Inw. Ł/b, 95/IV) G. N.
351. **Koronacja N. P. Marji.** Chrystus w obłokach wieńczy koroną Najświętszą Pannę, klęczącą również

w obłoku. U góry i u dołu aniołki i cherubiny, unoszące w ręku wieńce różane i pacierze różańcowe. Schyłek wieku XVI.

Plakieta w ogniu złocona, z brzegami na kształt ornamentacyjnego obramienia, 170×115 m/m. (Inw. Ł/b, 101/IV) G. N.

352. **Chrystus wśród świętych.** Chrystus otoczony świętymi postaciami, z których dwie u stóp jego biją pokłony; nad Chrystusem Bóg Ojciec i Duch św. w postaci gołębia, ponad tem. na obramieniu szereg cherubinków. Nad postaciami napisy ruskie.
Plakieta 100×160 m/m. (Inw. Ł/b, 85/IV) G. N.
353. **Cztery medaljony owalne:** Platona, Horacego, Owida i Seneki. Ramki brązowe pozłacane. Odlew z XVIII wieku, 73×67 m/m. (Inw. Ł/b, 43/IV) G. N.
354. **Urna brązowa o ciemnej patynie, okrągła, na sześciu nóżkach, skombinowanych z maskaronów i lwich łap, ozdobiona u góry dokoła festonami, które przedzielają baranie głowy z dwójgiem uszek w formie splecionych sznurów. Na dnie wewnątrz i zewnątrz rozeta z liści.**
Średnica u góry około 150 m/m, wysokość około 140 m/m. (Inw. Ł/b, 79/IV) M. P.
355. **Moździerz, ornamentowany u góry szlakiem roślinnym, pośrodku kartuszami i postaciami mitologicznymi w płaskim odlewie. Wiek XV.**
Wysokość około 150 m/m, średnica u góry około 160 m/m. (Inw. Ł/b, 83/IV) M. P.
356. **Moździerz ornamentowany u góry szlakiem z liści, pośrodku roślinnymi girlandami, upiętymi na maskaronach. Wiek XV.**
Wysokość około 100 m/m, średnica u góry około 110 m/m. (Inw. Ł/b, 84/IV) M. P.
357. **Antaba czyli t. zw. kolec od drzwi, bramy lub skrzyni, brązowy, z śladami pierwotnego złocenia**

pod warstwą patyny, z pierścieniem prążkowanym. Na tarczy w wypukłej rzeźbie maskaron niewieści, niby głowa Meduzy w trawestji, w spływających z obu stron kędziorach włosów, z dwojgiem skrzydełek, wystawionym językiem i wesoło-szyderczym wyrazem twarzy. Wiek XVI.

Średnica 140 m/m. Wykopany w ruinach zamku przemyskiego. (Inw. Ł/b, 81/IV) M. P.

358. **Kołatka** bronzowa włoska, w ornamentalnej kombinacji dwóch syren skrzydlatych, z dwoma delfinami u góry i skrzydlatą głową putta u dołu. Wiek XVI.

Wysokość około 470 m/m, najmniejsza szerokość 320 m/m. (Inw. Ł/b, 66/IV) M. P.

359. **Kaganiec** (lampka oliwna) antyczna; w okrągłym polu dwie nagie postacie en bas relief, z których jedna przelewa dzban do wysokiej cysternowej wazy; rączka wysoka, kabłąkowa, zakończona fantastycznym, zwierzęcym maskaronem.

Długość 70 m/m, średnica pola z płaskorzeźbą 50 m/m. (Inw. Ł/b, 108/IV) M. P.

360. **Popiersie** kobiety, wychylonej naprzód z głową zwróconą na prawo od widza. (Pierwotnie kłamka od drzwi). Odlew XVII wieku.

(Inw. Ł/b, 20/IV) M. P.

MINJATURY

361. **BECHON J.**

Grające dzieci. Dziewczynka w niebieskiej sukni trzyma na kolanach chłopczyka, który dmie w trąbę. Obok na lewo kolumna, pod nią gitara u spodu zwój nut i tamburyn.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona „J. Bechon 1805”; bez ramy, średnica około 50 m/m. (Inw. Ł/b, 98/V) G. N.

362. BURMAN M. de

Scena rodzajowa z pierwszej połowy XVIII w. W sali o różnobarwnym, marmurowym pawimencie, z kolumną i kotarami po prawej stronie, młoda dama polska wręcza rękodajnemu słudze-szlachcicowi list opieczętowany. Kostjum damy oryginalny: na ciemnej sukni krótka czerwona jupka bez rękawów, podbita futrem, na głowie kołpaczek również czerwony z opuszką sobolową o długim, lejkowatym dnem czy też wieczku, które zakończone złotym kutasikiem, spada aż na lewe ramię. Sługa z odkrytą głową, unosząc czapkę lewą ręką, ubrany w kontusz, żółte buty i przy karabeli, z należną uwagą i czołobitnem uszanowaniem odbiera list i słucha polecenia. Za panią biurko z przyborami do pisania i kartka papieru, na której artysta umieścił swój podpis „Md de Burman“ i rok 1735.

Minjatura na kości słoniowej. Wysokość 145 m/m, szerokość 100 m/m. Ramka ozdobna, brązowa, w ogniu złożona.

(Inw. Ł/b, 138/V) G. N.

363. GRASSI J.

Portret niewiadomej damy (pani Siermon-towskiej?) w wysokiej fryzurze z lokami spływającymi ku ramionom, przepasanej sznurem pereł, twarzą do widza, z oczyma na prawo zwróconymi, w jasnej sukni i białym gazowym szalu.

Minjatura owalna na kości słoniowej, oznaczona: „J. Grassi“. Wysokość 60 m/m., szerokość 50 m/m. (Inw. Ł/b, 128/V) G. N.

364. GERARD.

Kobieta siedząca, z odkrytą piersią, z dziecięciami na kolanach. Tło z zieleni ogrodowej; na dalszym planie widnieje dwór murowany.

Minjatura na kości słoniowej, osadzona w szyldkretowej tabakierce, montowanej srebrem, oznaczona: „Gerard“.

Średnica 75 m/m. (Inw. Ł/b, 140/V) G. N.

365. S. A. d'après GERARD.

Walewska z Łączyńskich Marja pełną

twarzą do widza, z głową nieco na lewo przechyloną, z różami we włosach, w ponsowej aksamitnej sukni, z koronkami u ramion; na szyji sznur pereł. Podług portretu Gerarda.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona „A. S. d'après Gerard“.
Wysokość 85 m/m., szerokość 70 m/m. (Inw. Ł/b, 159/V) G. N.

366. KOSIŃSKI JÓZEF.

Portret niewiadomej damy w lokach i białej sukni. Z czasów pierwszego cesarstwa.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona: „Józef Kosiński“.
Wysokość z ramką 75 m/m., szerokość 50 m/m.
(Inw. Ł/b, 31/V) G. N.

367. KOSIŃSKI (?).

Byron, z twarzą na lewo zwróconą, w fantastycznym stroju, z obnażoną szyją i rozwartą na piersiach koszulą, owinięty w płaszcz niebieski, który podtrzymuje prawą ręką.

Minjatura owalna na kości słoniowej, nieoznaczona. Ramki brązowe, pozłociste, o dwóch obwódkach, przedzielonych czerwonym aksamitem. Wysokość bez obramienia 80 m/m., z obramieniem 125 m/m. (Inw. Ł/b, 148/V) G. N.

368. LAMPI J. B.

Danae (Kopja z Tycjana) z Museo Nationale w Neapolu.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona: „J. B. Lampi“. Średnica 60 m/m. (Inw. Ł/b, 127/V) G. N.

369. LESSEUR-LESSEROWICZ WINCENTY.

Portret niewiadomego mężczyzny w podszłym wieku, prawie en face, z głową nieco podniesioną, w ciemno-wiśniowym ubraniu, w pudrowanej peruce, z wielką wstęgą Orła Białego, gwiazdą na piersiach i wstęgą orderu św. Stanisława na szyji.

Minjatura owalna na kości słoniowej, oznaczona literami: W. L. (Wincenty Lesseur) 1802.

Wysokość około 55 m/m., największa szerokość około 45 m/m.
(Inw. Ł/b, 110/V) G. N.

370. LESSEUR (?)

Chreptowicz Joachim, Kancl. W. Lit. z twarzą na lewo zwróconą, z głową opartą na ramieniu, w niebieskim fraku z wstęgami i gwiazdą orderu Orła Białego i św. Stanisława.

Minjatura owalna na kości słoniowej, nieoznaczona.

Ramka brązowa pozłocista, z dwoma obwódkami, przedzielonemi czerwonym aksamitem. Wysokość minjatury (bez obramienia), 65 m/m., z obramieniem 125 m/m. (Inw. Ł/b, 147/V) G. N.

371. LESSEUR-LESSEROWICZ W.

Portret niewiadomego mężczyzny i niew. dziewczynki. Po jednej stronie popiersie mężczyzny w podeszłym wieku, w granatowym fraku z srebrnymi guzikami w białej chustce na szyji i białej gorsowanej kamizelce; po drugiej stronie dziewczynka po biodra w białej sukience, przepasanej czerwoną szarfą, trzymająca na nitce podlatującego ptaszka.

Minjatura okrągła, podwójna t. j. obustronna na kości słoniowej, w złotej oprawie. Na odwrotnej stronie męskiego portretu sygnatura: „Lesseur Lesserowicz f.“. Średnica z ramką 60 m/m.

(Inw. Ł/b, 151/V) G. N.

372. MALCZEWSKI BARTŁOMIEJ.

Portret niewiadomego mężczyzny w średnim wieku, z ogoloną twarzą, en face, w białej, wysoko związanej chustce na szyji, w granatowym fraku ze złotymi guzikami.

Minjatura owalna; na odwrotnej stronie kartka z napisem: „Minjatura ta zrobiona przez Bartłomieja Malczewskiego dnia 28 lutego 1814 r.“ Wysokość 65 m/m., szerokość 55 m/m.

(Inw. Ł/b, 56/V) G. N.

373. MARSZAŁKIEWICZ C.

Portret niewiadomego mężczyzny z gładką ogoloną twarzą, w kostjumie z pierwszych dziesiątek lat XIX wieku (granatowy frak ze złotymi guzikami; biała chustka wysoko związana na szyji).

Minjatura owalna, oznaczona: „C. Marszałkiewicz“. Ramka brąz., rzeźbiona i pozłacana, osadzona w czworobocznej czarnej płycie

drewnianej. (Portret ma przedstawiać kogoś z Kozieliów-Poklewskich.) Wysokość bez ramy 89 m/m, szerokość 70 m/m. (Inw. Ł/b, 23/V) G. N.

374. MARSZAŁKIEWICZ C.

Portret niewiadomej damy (żony poprzedniego). Kobieta w późnym wieku, pełną twarzą do widać, w wysokim czepku z białych koronek z złotymi wstęgami, w granatowej sukni i czerwonym szalu.

Minjatura owalna, oznaczona literami: C M. Rama jak u poprzedniego numeru. Wymiary jak wyżej. (Inw. Ł/b, 24/V) G. N.

375. SONNTAG J.

Portret niewiadomego mężczyzny w młodym jeszcze wieku, z twarzą nieco na lewo zwróconą.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona: „J. Sonntag 1804”. Wysokość 50 m/m., szerokość 60 m/m. (Inw. Ł/b, 113/V) G. N.

376. TABACZYŃSKI I.

Portret niewiadomego mężczyzny w uniformie wojsk polskich (w zielonym fraku ze złotymi epoletami).

Minjatura owalna na kości słoniowej, oznaczona: „I. Tabaczyński p. 816”. Wysokość 85 m/m., szerokość 65 m/m. (Inw. Ł/b, 109/V) G. N.

377. WINDISCH NANETTE

Portret niewiadomej damy, z branką perłową we włosach, z wysoką koronkową kryzą, w niebieskiej sukni.

Minjatura na kości słoniowej oznaczona: „Nanette Windisch pinx”. Średnica 65 m/m. (Inw. Ł/b, 29/V) G. N.

378. BRASSIER S.

Portret niewiadomej damy, w kostjumie z czasów I cesarstwa: niebieskiej sukni i białym szalu z białym czepkiem na głowie, na tle zieleni drzew.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona: „S. Brassier”.

Ramka złota rzeźbiona; odwrotna strona zamknięta szkłem niebie-

skiem, sfluczonym, na którym w złożonej obwódce monogram z liter D. i B. wykonany perełkami, z których wiele brak.
Wysokość 55 m/m., szerokość przeszło 40 m/m.
(Inw. Ł/b, 134/V) G. N.

379. CAGLIOSTRO (BALSAMO) I.

Portret niewiadomego mężczyzny, gładko ogolonego, w późniejszym wieku, en trois quarts, w ciemnym surducie, z gołą szyją i rozwartym na piersiach żabotem.

Minjatura na kości słoniowej.

Ramki gładkie poźlociste. Średnica 45 m/m. (Inw. Ł/b, 104/V) G. N.

380. CELLINI:

Portret niewiadomego mężczyzny, w wieku średnim, w peruce pudrowanej, w zbroji i czerwonym kolecie, z orderem Złotego Runa, niebieską wstęgą i gwiazdą orderową na piersiach.

Minjatura owalna na kości słoniowej, oznaczona: „Cellini“.

Ramka wąska, złożona i rytowana. Wys. 61 m/m., szer. 50 m/m.
(Inw. Ł/b, 13/V) G. N.

381. COSWAY R. (?).

Hr. D u b a r r y, en face, z głową wzniesioną do góry i przechyloną na prawo, o bujnych włosach, spływających na ramiona, z sznurem pereł na szyji, w żółtawym kostjumie jakby negliżowym.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Na odwrotnej stronie napis: „R. Cosway 1795“.

Wysokość 87 m/m., szerokość 69 m/m. (Inw. Ł/b, 132/V) G. N.

382. DEPONT O. (?).

Portret niewiadomej damy w młodym jeszcze wieku (według tradycji hetmanowa Izabela Brannicka), w bujnej pudrowanej fryzurze, z bonecikiem przewiniętym girlandą kwiatów na samym wierzchu głowy, w jasnej sukni, przepasanej szarfą, z medaljonikiem na piersiach, w czerwonym szalu, przerzuco-

nym przez ramiona; prawa ręka trzymająca rylec albo pióro, oparta na dużej tece z kartonami.

Minjatura owalna, na kości słoniowej, oznaczona nieczytelnie: „O. Depont“ (?). Ramka drewniana, rzeźbiona i złocena. Wysokość 128 m/m., szerokość 98 m/m. (Inw. Ł/b, 149/V) G. N.

383. FÜGER HENRYK FRYDERYK.

Portret Aleksander w dojrzałym wieku, ogolony, z twarzą en trois quarts, na lewo zwróconą, w pudrowanej fryzurze, w mundurze wojskowym, polskim: czerwonym kolecie z niebieskim kołnierzem i takiemiż ranwersami.

Minjatura owalna na kości słoniowej, nieoznaczona. Ramka brązowa pozłocista, z dwóch prążków obwodowych złożona, które przedziela czerwony aksamit. Wysokość minjatury bez obramienia około 58 m/m., z obramieniem 125 m/m. (Inw. Ł/b, 146/V) G. N.

384. GIBSON R.

Portret niewiadomego mężczyzny w długiej peruce niepudrowanej, w brązowym kolecie z koronkową wypustką u szyji, w różowym płaszczu przez ramiona. Na tle zielona kotara.

Minjatura owalna na kości słoniowej, oznaczona: „R. Gibson“. Wysokość przeszło 60 m/m., szerokość 55 m/m. (Inw. Ł/b, 129/V) G. N.

385. GOUDIÈRE.

Portret niewiadomego mężczyzny, w dojrzałym wieku, z gładko ogoloną twarzą, en trois quarts, w ciemnym fraku ze złotymi guzikami, z gwiazdą orderową na piersiach, w białej kamizelce i w białym krawacie. W górnej lewej dziurce od guzika odznaka okrągła z rzymską cyfrą XXXV.

Minjatura na kości słoniowej. Z tyłu na brązowej oprawie nazwisko artysty „Goudière“. Wysokość 110 m/m., szerokość 95 m/m. (Inw. Ł/b, 20/V) G. N.

386. GOUDIÈRE.

Portret niewiadomej damy (żony poprzedniego). Kobieta w młodym jeszcze wieku, en trois

quarts, nieco ku lewej stronie zwrócona, z wysokiem ubraniem z ciemnego aksamitu na głowie, w niebieskiej sukni, z perłami na szyji, z czerwonym szalem przewieszonym przez ramię.

Minjatura jak wyżej. Na oprawie brązowej z tyłu nazwisko artysty: „Goudière“. Wysokość 110 m/m., szerokość 95 m/m. (Inw. Ł/b. 21/V) G. N.

387. GUERIN JAN BAPTYSTA (1783—1855).

Portret niewiadomej damy, w sukni gorsowanej, ciemno niebieskiej, ze złotym łańcuszkiem, spadającym z szyji na piersi; strój i fryzura z przed roku 1830. Na tle niebo z chmurkami. Na lewym rękawie sukni u ramienia podpis malarza: „Guerin“.

Minjatura na pokrywie tabakierki okrągłej. Obramienie minjatury srebrne, przejrzyste ornamentowane. Średnica 75 m/m. (Inw. Ł/b. 9/V) G. N.

388. HOYER KORNEL.

Portret niewiadomego mężczyzny, w kapeluszu tricorne, w zbroji i niebieskim kolecie z czerwonymi wyłogami, niebieską wstęgą i gwiazdą orderową Orła Białego.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka wąska, złożona i rytowana. Wysokość z ramką 64 m/m., szerokość 50 m/m. (Inw. Ł/b 12/V) G. N.

389. LONG H.

Portret młodej damy z twarzą en trois quarts, ku lewej stronie zwróconą, w fryzurze z lokami i białym kostjumie z czasów pierwszego cesarstwa, przepasanym złotym łańcuszkowym paskiem, ze złotą kolją na szyji i manelami z pereł.

Minjatura owalna oznaczona: „H. Long“. Ramka drewniana czworoboczna, czarna; sama minjatura obwiedziona owalną ramką rzeźbioną, połączoną. Wysokość 90 m/m., szerokość 73 m/m. (Inw. Ł/b, 19/V) G. N.

390. NEAR SIGNEUS RUDOLF.
 Niewiadome kobiety (matka z córką).
 Minjatura na kości słoniowej dwoista. Po jednej stronie matka, po drugiej na osobnej płytce córka, obie w kostjumach z czasów pierwszego Cesarstwa. Wewnątrz na tylnej stronie minjatury matki napis: „Katerina Signeus Near 1800 pinxit Rudolph Signeus Near. St. Petersburg“. Na tylnej stronie minjatury córki: „Kätchen Signeus Near. Pinxit Rudolf Signeus Near. Kamenatz“, a nadto dopisek na karteczce papierowej: „Córka wydana za Józefa Zawadzkiego na Podolu w Tulczynie“. Wysokość 58 m/m., szerokość 46 m/m. (Inw. Ł/b, 87/V) G. N.
391. PLIMER (PILNER ?).
 Portret niewiadomej dziewczynki, krótkowłosej, w pełnym owalu, w koszulce z obnażonymi ramionami.
 Minjatura w ramkach czworobocznych drewnianych; sam owal minjatury obwiedziony brązową listewką. Podpis artysty niewyraźny: „Plimer“ czy też „Pilner“. Wysokość 60 m/m. (bez ramy), szerokość 50 m/m. (Inw. Ł/b, 44/V) G. N.
392. ROUBY.
 Portret niewiadomej damy po kolana, en face, w stroju fantastycznym, z obnażonym niemal po pas gorse, w niebieskiej sukni z dwoma gołębiami w ręku.
 Minjatura na kości słoniowej, oznaczona: „Rouby“.
 Ramka wąska, złota, po odwrotnej stronie zamknięta szkłem niebieskiem, na którym namalowana para gołębików wśród festonu kwiatów. Wysokość 65 m/m., szerokość pośrodku 55 m/m. (Inw. Ł/b, 135/V) G. N.
393. VINCENT FRANCOIS ELIE.
 Portret niewiadomego mężczyzny, w pełni wieku, en trois quarts, w kostjumie z końca XVIII wieku, w pudrowanej fryzurze, w niebieskim kolecie z białą chustką i żabotem na szyji.
 Minjatura na kości słoniowej, oznaczona „Vincent“.
 Ramka metalowa złożona, z obu stron oszklona, za tylnym szkłem płytka wąska z kości słoniowej z napisem: „A mon auge“. Wysokość z ramką 89 m/m., szerokość 70 m/m. (Inw. Ł/b, 144/V) G. N.

394. VINCENT FRANCOIS ELIE.

Portret niewiadomej damy w kostjumie z końca XVIII w., w białej sukni, w wysokiej fryzurze z czepeczkiem białym i lokami, spadającymi na ramiona.

Minjatura na kości słoniowej, pendant do Nr. 393.

Pod tylnem oszkleniem pasek z kości słoniowej, na nim napis: „Mon coeur vous reste“.

(Inw. Ł/b, 145/V) G. N.

395. VINET C.

Marja Ludwika (?) żona Napoleona I., z diademem perłowym na głowie, z fryzurą lokami spadającą na czoło, przepasane sznurem pereł, w naszyjniku z szafirów, zwieszającym się na gors obnażony. Suknia jasno niebieska z białymi koronkowymi skrzydłami u ramion.

Minjatura na tabakierce z ciemnego szyldkretu, oznaczona: „C. Vinet“; średnica minjatury w świetle 80 m/m. (Inw. Ł/b, 18/V) G. N.

396. Król Jan III Sobieski. Król twarzą do widza. w codziennym domowym stroju.

Minjatura olejna, owalna, na blasze miedzianej. Ramka rzeźbiona srebrna, złocona (nowoczesna). Wysokość bez ramki 48 m/m., szerokość 40 mm. (Inw. Ł/b, 4/V) M. N.

397. Królowa Marja Kazimira. Królowa twarzą do widza, nieco ku lewej stronie zwrócona, z włosami w lokach, w sukni wygorsowanej.

Minjatura olejna, owalna, na blasze miedzianej. Ramka srebrna, rzeźbiona i złocona. Pendant do Nr. 396. Wysokość bez ramki 48 m/m, szerokość 40 m/m. (Inw. Ł/b, 5/V) M. N.

398. Król Stanisław August (?). Mężczyzna z pudrowaną fryzurą, z rysami twarzy Stanisława Augusta, w białym jakoby mniszym habicie, siedzi na fotelu przed stołem pokrytym sukniem zielonym, owalem nieco w lewo zwrócony, trzyma w prawej ręce pióro, a lewą dłoń wynosi nieco do góry. Na stole kartki papieru. Na prawo szafa biblioteczna z dwo-

ma rzędami ksiąg, nad szafą kotara, za stołem dwie kolumny fantastycznego kształtu.

Minjatura na kości słoniowej, czworoboczna, podłużna, zagadkowej kompozycji. Ramka szczerozłota, rzeźbiona. Wysokość 60 m/m, szerokość około 80 m/m. (Inw. Ł/b, 11/V) G. N.

399. Potocka Janowa, Julja z Lubomirskich, en trois quarts, z nieco przechyloną głową z przepaską czerwoną w bujnych włosach, spływającą na lewe ramię, w błękitnej szubie, podbitej białym futrem.

Minjatura na kości słoniowej. Wysokość 70 m/m., szerokość 40 m/m. (Inw. Ł/b, 117/V) G. N.

400. Potocka Włodzimierzowa, z Mycielskich, po kolana, en face, w białej sukni i czerwonym szalu z welonem na głowie, trzyma na kolanach chłopczyka w koszulce, podając mu winogrona.

Minjatura czworoboczna, na kości słoniowej. Ramka wąska złocona do otwierania. Wysokość 75 m/m., szerokość 72 m/m. (Inw. Ł/b, 121/V) G. N.

401. Potocki Konstanty (?) Mężczyzna w młodym jeszcze wieku, twarz w niepełnym owalu, bez wąsów, z krótkimi faworytami; strój z czasów kongresu wiedeńskiego, płaszcz granatowy z różową podszewką.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka wąska złocona. Wysokość z ramką 94 m/m., szerokość 80 m/m. (Inw. Ł/b, 7/V) G. N.

402. Rzętkowski, poseł na sejm w r. 1792. Mężczyzna w podeszłym wieku, w kontuszu czerwonym, z wstęgą i gwiazdą Białego Orła.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Wysokość 57 m/m., szerokość 48 m/m. (Inw. Ł/b, 6/V) G. N.

403. Portret niewiadomego oficera W. P., w uniformie III. pułku strzelców.

Minjatura na kości słoniowej, owalna, medaljonowa. Oprawa złocona. Wysokość 40 m/m., szerokość 37 m/m. (Inw. Ł/b, 8/V) G. N.

404. Portret niewiadomego mężczyzny w kostjumie z czasów Dyrektorjatu, w brązowym surducie, żółtawej kamizelce i białej chusteczce na szyji.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka srebrna, z tyłu zamknięta, szlaczkiem z kryształowych brylancików i złotą rytowaną listewką obwiedziona. 70×60 m/m. (Inw. Ł/b, 142/V) G. N.

405. Portret niewiadomej damy, w kostjumie z czasów Dyrektorjatu, z gorsem odkrytym, w białej sukni i żółtym szalu.

Minjatura owalna, na kości słoniowej, oznaczona nieczytelnie. (Pendant do Nr. 404). Miara jak wyżej. (Inw. Ł/b, 143/V) G. N.

406. Portret niewiadomych (mężczyzny i kobiety), niewątpliwie małżeństwa w młodym jeszcze wieku, w kostjumie z końca XVIII wieku; on w pudrowanej peruce, en trois quarts, w czerwonym kolecie z białą chustką i żabotem na szyji, ona en face, z głębokim dekoltem, w fryzurze pudrowanej, w niebieskiej sukni z białą szarfą koronkową.

Minjatura w ramce wąskiej, pozłocistej, z obu stron oszklona, nieoznaczona. Na odwrotnej stronie za szkłem zaschły listek czy kwiatek i listewka z kości słoniowej z napisem „L'amour nous cenit“. Średnica 85 m/m. (Inw. Ł/b, 150/V) G. N.

407. Portret niewiadomej damy w białej sukni, wygorsowanej, z rozpuszczonymi włosami; na głowie kwiaty.

Minjatura owalna na kości słoniowej; ramka złota filigranowa, 45×29 m/m. (Inw. Ł/b, 55/V) G. N.

408. Portret niewiadomej damy, en face, w bujnej fryzurze, w czerwonej sukni z szalem białym na piersiach (kostjum z czasów Dyrektorjatu).

Minjatura okrągła na kości słoniowej. Ramka brązowa złożona. Według napisu na odwrociu ma to być pani Chłopicka (?). Średnica 65 m/m. (Inw. Ł/b, 58/V) G. N.

409. Portret niewiadomej damy, w pudrowanej fryzurze, w białej, mocno dekolowanej sukni (kostjum ostatnich lat XVIII wieku).

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka rzeźbiona, srebrna, współczesna. Według napisu niemieckiego na odwrotnej stronie oprawy ma to być księżna Izabela Czartoryska. (Napisano: „Isabelle geborene Gräfin Flemming). 33×23 m/m.
(Inw. Ł/b, 39/V) G. N.

410. Portret niewiadomej damy z perłami we włosach, w białej sukni z błękitną przepaską.

Miniatura owalna w oprawie medaljonowej, złotej, z obu stron oszklonej, oznaczona literami: „E. V. 1794“; za tylnym szkłem kordka z włosów. 58×47 m/m. (Inw. Ł/b, 41/V) G. N.

411. Portret niewiadomej damy en trois quarts, z nieco pochyloną i na prawo zwróconą głową, z dwoma sznurami pereł na szyji, w białej wyciętej sukni i z szalem czerwonym na lewym ramieniu.

Minjatura czworoboczna z zaokrąglonymi rogami, na kości słoniowej. Koniec XVIII wieku. 54×40 m/m. (Inw. Ł/b, 42/V) G. N.

412. Portret niewiadomej damy z włosami rozpuszczonymi na plecy i ramiona, w białej narzutce, z pod której wygląda rąbek czerwonej sukni.

Minjatura na kości słoniowej z obramieniem jak nr. 411 i o takichże samych wymiarach. (Inw. Ł/b, 43/V) G. N.

413. Portret niewiadomej damy w średnim wieku, en face, z białym koronkowym czepcem na głowie i takąż kryzą na szyji; w białej sukni, z wzorzystym szalem przez prawe ramię.

Minjatura ośmioboczna na kości słoniowej. Ramka wąska złota, 60×50 m/m. Epoka I. Cesarstwa. (Inw. Ł/b, 92/V) G. N.

414. Portret niewiadomej damy, twarzą pełną ku lewej stronie zwróconej, w kostjumie z czasów Ludwika XV, z kwiatami w pudrowanej fryzurze,

siedzącej na fotelu w buduarze. U góry po lewej stronie herb: Trzy lilje na tle niebieskiem.

Minjatura podłużna, czworoboczna na kości słoniowej. Ramka srebrna, złocona (nowa). 65×85 m/m. (Inw. Ł/b, 94/V) G. N.

415. **Portret niewiadomej damy w pudrowanej fryzurze, z opadającymi na ramiona lokami, w jasnoniebieskiej sukni, z kwiatami we włosach i na gorsie.**

Minjatura na kości słoniowej, osadzona w medaljonie zamykanym, pokrytym z obu stron zieloną skórą, oznaczona nieczytelnie: „Clerc“ (albo raczej C. G.). (Inw. Ł/b, 102/V) G. N.

416. **Portret niewiadomej damy. Popiersie w fantastycznym stroju z głową wzniesioną do góry, z włosami spadającymi w długich bujnych splotach na szyję i ramiona; na głowie różowa przepaska, przewijana w poprzek sznurami pereł i strusimi piórami; kostjum złożony z białej koszulki, przepasanej szeroką szarfą i z szuby sobolowej.**

Minjatura na kości słoniowej, w złotych ramkach, osadzona na wieczku tabakiery z ciemnego szyldkretu. Średnica 55 m/m. (Inw. Ł/b, 106/V) G. N.

417. **Portret niewiadomej damy w stroju z czasów pierwszego Cesarstwa, en trois quarts na lewo od widza, z rozpuszczonymi na ramiona włosami, przewiązanymi nad czołem błękitną wstęgą, w białej wyciętej sukni, z różą na piersiach.**

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka bardzo misterna, złota, rzeźbiona w kwiaty, liście i cztery węzły emaljowane i brylancikami wysadzone. 60×45 m/m. (Inw. Ł/b, 107/V) G. N.

418. **Portret niewiadomej damy, w kostjumie z końca XVIII wieku, z perłami w fryzurze, z wielką wstęgą i gwiazdą orderową.**

Minjatura owalna na kości słoniowej. Oprawa medaljonowa zamykana, z szyldkretu. 55×45 m/m. (Inw. Ł/b, 115/V) G. N.

419. **Portret niewiadomej damy po kolana, w wysokiej fryzurze z lokami spadającymi na ramiona,**

w białym negliżu, en trois quarts, z dwojgiem dzieci na kolanach.

Minjatura na kości słoniowej, wprawiona w tabakierkę. (Proweniencja polska; według podania portret którejś Jabłonowskiej), Średnica 55 m/m. (Inw. Ł/b, 122/V) G. N.

420. Portret niewiadomej damy z twarzą nieco na prawo zwróconą, z wysoką fryzurą, w kostjumie z końca XVIII wieku.

Minjatura owalna na kości słoniowej, w złotej ramie. Wysokość 60 m/m. (Inw. Ł/b, 125/V) G. N.

421. Portret niewiadomej damy en trois quarts, siedzącej na czerwonym fotelu, w kostjumie z końca XVIII wieku, w niebieskiej sukni i białym szalu, z piórem strusiem u fryzury. Po lewej stronie kolumna, po prawej przy odchylonej firancie widnieją drzewa.

Minjatura owalna na kości słoniowej w złotej gładkiej ramie. Wysokość około 70 m/m, szerokość 55 m/m. (Inw. Ł/b, 130/V) G. N.

422. Portret niewiadomej damy en face, w porannym białym negliżu, przy śniadaniu, w pudrowanej fryzurze z dwoma lokami, spadającymi na ramiona. Siedząc w fotelu trzyma w ręku niebieską filiżankę, a mały murzynek w czerwonym kostjumie podaje jej bułki na tacy.

Minjatura na kości słoniowej owalna, osadzona w tabakierce z karneolu. Szerokość około 90 m/m, wysokość 55 m/m. (Inw. Ł/b, 156/V) G. N.

423. Portret niewiadomej damy w fotelu z wysokim zapleckiem, en face, o bujnych ciemnych włosach spływających na ramiona, w białej sukni z koronkami, przepasanej różową szarfą, z przerzuconym na kolana niebieskim szalem. Obok stolik z kaseta i sznurem pereł; nad stolikiem zielona kotara.

Minjatura na kości słoniowej, Średnica 75 m/m. Ramka brązowa, złocona. (Inw. Ł/b, 157/V) G. N.

424. Portret niewiadomej damy w porannym negliżu, z koronką i błękitną kokardą u obnażonej pierśsi; na głowie, nieco na lewo przechylonej, o bujnych włosach, spływających długimi lokami na ramiona, róże i błękitna przepaska.

Minjatura na kości słoniowej, oznaczona literą S. Wysokość 75 m/m, szerokość 60 m/m. (Inw Ł/b, 141/V) G. N.

425. Portret niewiadomego mężczyzny w średnim wieku, z fryzurą pudrowaną, z wysokim kołnierzem u koszuli i w koronkowych żabotach.

Minjatura owalna na kości słoniowej (bez ramki). Wysokość 55 m/m, szerokość 40 m/m. (Inw. Ł/b, 52/V) G. N.

426. Portret niewiadomego mężczyzny w średnim wieku, z twarzą na lewo (od widza) zwróconą, w kostjumie z czasów Ludwika XIV; w dużej pudrowanej peruce, w zielonem ubraniu z koronkowymi żabotami, przy szpadzie, z białą szarfą przez biodra. (Prawdopodobnie portret księcia Kondusza).

Minjatura owalna olejna na kości słoniowej. Ramka szeroka, rzeźbiona i złożona. współczesna minjaturze. Wysokość 100 m/m, szerokość 85 m/m (bez ram). (Inw. Ł/b, 88/V) G. N.

427. Portret niewiadomego mężczyzny w starszym wieku, po kolana, z twarzą nieco ku lewej stronie zwróconą, w niebieskim kontuszu z czerwonymi wyłogami, w białym żupanie, przepasanym pasem słuckim, z wstęgą i gwiazdą św. Stanisława i srebrnym felcechem przy szabli.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka złota wysuwana. Wysokość 85 m/m, szerokość 70 m/m. (Inw. Ł/b, 100/V) G. N.

428. Portret niewiadomego mężczyzny w średnim wieku (któryś Potocki) w popiersiu, w mundurze wojewódzkim Ziemi Chełmskiej (zielony kontusz

z czarnemi wylogami, żupan biały), z wielką wstęgą i gwiazdą św. Stanisława.

Minjatura owalna na kości słoniowej. Ramka czworoboczna czarno lakowana z obwódka złożoną przy samej minjaturze. Wysokość bez ramki 50 m/m, szerokość 40 m/m. (Inw. Ł/b, 111/V) G. N.

429. **Portret niewiadomego mężczyzny, en face, po biodra, z jasnymi pośrodku rozczesanymi włosami, w mundurze kawalerji narodowej z końca XVIII wieku (kurta ciemnogramatowa z czerwonymi rabatami, srebrne epolety, przepaska przez lewe ramię błękitna ze srebren).**

Minjatura owalna na słoniowej kości. Ramka wąska złożona. Wysokość 80 m/m, szerokość 70 m/m. (Inw. Ł/b, 112/V) G. N.

430. **Portret niewiadomego mężczyzny średniego wieku, po pas, z ogoloną twarzą i włosami zaczesanymi na czoło, w granatowym kontuszu bez wyłotów i białym żupanie, przepasanym pasem słucim.**

Minjatura owalna na kości słoniowej. Obramowanie złote. Wysokość około 80 m/m, szerokość 66 m/m. (Inw. Ł/b, 116/V) G. N.

431. **Gany med unoszony przez orła.**

Minjatura okrągła na kości słoniowej. Ramka wąska złota. Średnica 80 m/m. (Inw. Ł/b, 96/V) G. N.

432. **Lisowczyk. Mężczyzna już osiwiwały, z opadłym wąsem i ostro zakończoną brodą, bokiem do widza, ale z twarzą pełną do niego zwrócony, w zbroji i kołpaku futrzanym z kitą ze strusiego pióra, przytwierdzoną agrafą, wysadzaną kamieniami. Malowanie flamandzkie XVIII wieku.**

Minjatura, a raczej wizerunek mały, olejny, na blasze miedzianej. Ramka brązowa wąska. Wysokość 110 m/m, szerokość 95 m/m. (Inw. Ł/b, 47/V) M. N.

433. Córka pastora (swobodna kopja obrazu Je-rzego Romney z londyńskiej National Gallery).

Minjatura okrągła na kości słoniowej, w oprawie złotej, zamkniętej, obwiedzionej dokoła perłami. Średnica 80 m/m.
(Inw. Ł/b, 35/V) G. N.

434. Młoda para w miłosnym uścisku; on w stroju z końca XVIII wieku, w peruce i brązowym surducie, ona w bieliźnie tylko, z obnażonymi piersiami i ramionami, w fryzurze pudrowanej, w dużym żółtym kapeluszu, ubranym w błękitne wstążki, z różami we włosach. Tło z zieleni drzew.

Minjatura na kości słoniowej. Ramka czworoboczna drewniana, czarna z brązową obwódką dokoła samej minjatury, średnica 64 m/m. (Inw. Ł/b, 37/V) G. N.

S R E B R A

435. Płaskorzeźba z wizerunkiem Najświętszej Panny, wykuwana w srebrnej blasze (au repoussé). Najśw. Panna roztaczająca płaszcz nad klęczącą u Jej stóp grupą postaci, złożoną z króla Władysława IV, jego małżonki Cecylji Renaty, ich dzieci i monarszej świty. Król w płaszczu i zbroji pod szwedzkim koletem, królowa we wzorzystej sukni, z rozpuszczonymi włosami, z diademem na głowie. Za królem brat jego królewicz Karol, w koronie zębatej w płaszczu i sutannie, obok niego synek królewski, Zygmunt Kazimierz w polskim stroju, z różańcem w dłoniach, dalej kanclerz królowej, biskup kamieniecki Jędrzej Leszczyński, a w końcu W. Kanclerz kor. Jerzy Ossoliński, w stroju polskim, także z różańcem w ręku. Za królową po prawej stronie od widza malutka królewna Marjanna i dwie damy dworu z różańcami w dłoniach.

Robota prawdopodobnie wileńska. Wysokość 380 m/m, szerokość 305 m/m. (Inw. Ł/b, 1/VI) M. N.

436. MODERNO.

Madonna z dzieciątkiem i grupą Świętych. Na tronie czyli piedestale, ozdobionym na frontowej ścianie płaskorzeźbą wyobrażającą ofiarowanie wołu, i dwoma chimerami po dolnych rogach, Matka Boska siedząca, z twarzą nieco na prawo zwróconą, w szacie klasycznie udrapowanej; na lewym jej ramieniu Jezus, zwracający główkę do św. Jana, który kłęczy unosząc baranka. Po prawej stronie św. Sebastjan, całkiem nagi, tylko z sandałami na nogach, z ramionami w tył skrępowanymi, z wieńcem powojowym w długich bujnych włosach, za nim św. Hieronim z lwem u stóp swoich. Po lewej stronie tronu św. Jerzy, z odkrytą głową, w zbroji rzymskiej, bardzo bogato ornamentowanej, lewą ręką podaje Najśw. Pannie owoce, prawą opiera na tarczy i hełmie, a stopą depce łeb smoczy. Za św. Jerzym, w drugim planie św. Antoni. Poza tronem Madonny, na drugim planie za Chrystusem postać brodata w draperji klasycznej, po lewej zaś stronie widnieją dwie postacie, młodzieńca i dziewczyny w tunice. Pod tronem dwoje chłopiąt, podniecających dwa koguty do walki. Za tło służy ściana, podzielona niejako na kompartymenta, pokryta bogatą i misternie rzeźbioną dekoracją, złożoną z kandelabrowych balustrów, chimier, amoretków, medaljonów itp.

Plakieta srebrna, złożona, w czarnych hebanowych ramkach z falistymi szlaczkami. Wysokość 132 m/m, szerokość 101 m/m. (Inw. Ł/b, 119/VI) G. N.

437. Chrystus przed Piłatem. Grupa w figurach pierwszego planu w mezzotondo trzymana, złożona z pięciu figur na pierwszym i drugim planie i pięciu częściowo tylko widocznych na trzecim i czwartym planie Żołnierze, Piłat siedzący pod bogato ornamentowanym baldachimem i inni uczestnicy sceny w ko-

stjumach niemieckich. Za tło służy arkada i widok Jerozolimy.

Plakieta srebrna, złocona, odlew misternie cyzelowany z połowy XVI wieku, pochodzenia niemieckiego. Wysokość 147 m/m, szerokość 120 m/m. (Inw. Ł/b, 111/VI) G. N.

438. **T a ń c z ą c a p a r a w s t r o j u I n d j a n .** Grupa z czterech figur, z których dwie tańczą, dwie zaś przygrywają. Na tle drzewa palmowe i figowe. Bez znaczków. Wiek XVII.

Plakieta owalna, srebrna, częściowo prawie całkiem okrągła (de ronde bosse), misternie au repoussé wykuwana. Wysokość 120 m/m, szerokość 160 m/m. (Inw. Ł/b, 68/VI) G. N.

439. **A m o r e k (p u t t o)** srebrny, pozłocisty, siedzący na delfinie i popędzający go grotem strzały. Wiek XVIII. (Inw. Ł/b, 41/VI) M. N.

440. **O p r a w a s r e b r n a k s i ą ż k i d o m o d l e n i a ,** w kwiaty i liście wypukło wykuwana; z pośród kwiatów wychylają się popiersia: na jednej okładzinie chłopczyka, na drugiej dziewczynki. Na brzegu jednej z okładcin rytowane napisy: „Anna Christina Gyllenstierna i Margareta Gyllenstierna”. (Z rodziny szwedzko-polskiej: ob. Niesiecki, IV p. 332 pod Goldenstern), Wiek XVII. Z marką inkameracyjną lwowską, bez znaczka cechowego.

Wysokość 115 m/m, szerokość 55 m/m. (Inw. Ł/b, 21/VI) M. N.

441. **O p r a w a k s i ą ż k i ,** cała w gęstej ażurowej rzeźbie; na wierzchniej okładzinie wśród bujnych ornamentów roślinnych dwa okienka kartuszowe, wypukło kratkowane; na spodniej również kratkowany kartusz z dwiema kolumnami po bokach, nad nim kosz z kwiatami, trzymany przez dwa lwy; reszta ornamentyki przeważnie roślinna. Robota polsko-żydowska. Wiek XVIII.

Wysokość 142 m/m, szerokość 84 m/m. (Inw. Ł/b, 22/VI) M. N.

442. **Oprawa książki** złożona; obie okładki wykowane au repoussé; na lewej wśród bujnego ornamentu z liści orzeł i anioł, na prawej wśród takiegoż ornamentu rycerz w klasycznej zbroji, z mieczem i tarczą; przed nim lew w skoku. Znaczek miejscowy augsburski i stempelek inkameracyjny. Wiek XVII.
Wysokość 145 m/m, szerokość 88 m/m. (Inw. Ł/b, 23/VI) M. N.
443. **Oprawa książki do modlenia**, rzeźbiona, rytowana i częściowo złożona; po jednej stronie w kartuszu z czterema główkami aniołków herby Polski i króla Stefana Batorego, wykonane niellem, po drugiej w podobnymże polu krzyż promienisty, obwiedziony cierniową koroną, wykonany również niellem. Nad krzyżem inicjały złotnika C. D. Grzbiet w trzy pola podzielony, niellowany, podobnie i dwie klamry. Bez znaczków. Robota późniejsza.
Wysokość 160 m/m, szerokość 115 m/m. (Inw. Ł/b, 24/VI) M. N.
444. **Oprawa książki ze srebra niskiej próby**, na okładkach filigranowe pola z jedną większą rozetą pośrodku a czterema mniejszemi po rogach. Rozety emaljowane w niebieskim i żółtym kolorze. Grzbiet podobnie dekorowany. Wiek XVII.
Jedna okładka uszkodzona. Wysokość 135 m/m, szerokość 80 m/m. (Inw. Ł/b, 25/VI) M. N.
445. **Oprawa książki ażurowa**, wycinana z podkładem z perłowej macicy; pośrodku okładek, w owalnych polach sceny betlejmskie.
Wysokość 84 m/m, szerokość 85 m/m. (Inw. Ł/b, 26/VI) M. N.
446. **Oprawa książki rzeźbiona i ażurowo wycinana**; na jednej okładce w środkowym polu wizerunek emaljowany polichromicznie króla Zygmunta III. w popiersiu, w profilu; na drugiej okładce także wizerunek jego małżonki Konstancji. Nad i pod wizerun-

kami herby Polski i Litwy w owalnych polach. Emalje nowe.

70×110 m/m. (Inw. Ł/b, 123/VI) M. N.

447. **O p r a w a k s i ą ż k i** srebrna, złocona, bogato i miernie au repoussé rzeźbiona i cyzelowana; na wierzchniej okładce w środkowym polu scena Adoracji Pasterzy, nad polem główka kobieca, podtrzymywana przez dwoje t. zw. putti; dokoła okładki ornamenty z róż. Na spodniej okładce w środkowym polu scena Transfiguracji z liczną grupą postaci; u góry, u dołu i dokoła takie same ornamenta, jak na okładce wierzchniej. Na grzbiecie w środkowym głównym polu postać Marji (?) z księgą w ręku; u góry i u dołu ornamenta z główek, kwiatów i liści. Zamknięcie o dwóch klamrach, na których półpostacie puttów, unoszących festony z liści. Znaczek S. R. pod koroną. Wysokość 155 m/m, szerokość 80 m/m, szerokość grzbietu 50 m/m. (Inw. Ł/b, 135/VI) M. N.
448. **R o z t r u c h a n** myśliwski, srebrny, częściowo zewnętrznie, całkowicie wewnątrz pozłacany, opasany u brzegu złocistym i rytowanym fryzem ze scenami polowania na dzika i jelenia, ozdobiony u dołu także rytowanym i złoconym szlakiem. Pod górnym fryzem herb (pół wyżła w tarczy i hełmie); u dołu poniżej herbu inicjały D. v. H. Znaczek złotniczy gdański i t. zw. repunca inkameracyjna. Koniec XVIII wieku. Wysokość 220 m/m, średnica u góry 110 m/m. (Inw. Ł/b, 45/VI) M. N.
449. **R o z t r u c h a n** pozłocisty w ornamenta z liści, owoców i kartuszkowych arabesek wykuwany, u góry rozszerzony, w dolnej części profilowanym i wężykowym szlakiem przepasany. Znaczek złotniczy L. K. Koniec XVI wieku. Wysokość 185 m/m, średnica u góry przeszło 90 m/m. (Inw. Ł/b, 62/VI) M. N.

- *450. P u h a r z pokrywą, cały zewnątrz i wewnątrz połączany, puklasty, w formie nieco podobnej do t. zw. aquilegii (Aglei-Becher). Na okrągłej stopie i długiej, rzeźbionymi esami ozdobionej szyjce, czasza pośrodku zwężona, o dwóch rzędach półokrągłych wypukleń. Pokrywa również puklasta z równianką (t. zw. scrollwork) na szczycie. Znaczek miejscowy norymberski, znaczek złotnika Wolffa Rotenbecka (Rosenberg 1301). Wiek XVII.

Wysokość z pokrywą 355 m/m. (Inw. Ł/b, 46/VI) M. N.

- *451. P u h a r (typ dzbaniasty), z nakrywą i uchem, kuty w ośm pól płaskich, przedzielonych rzeźbionymi i złożonemi ornamentami, które częściowo powtarzają się na pokrywie, ozdobionej figurką rycerza z tarczą i dzidą w rękach. Ucho gładkie, rytowane, chwytka w formie syreny o dwóch rybich ogonach, wywiniętych ku górze, jakby w formie liry. Znaczek miejscowy augsburski; znaczek mistrza nieczytelny. Na puharze napis późniejszy niezdarnie rytowany: BEVL KELVR 1726. Na pokrywie pod rycerzem herb Korwin, po bokach herbu litery FA i VL. Koniec XVI wieku.

Wysokość z figurką 140 m/m, średnica podstawy 105 m/m. (Inw. Ł/b, 55/IV) M. N.

- *452. P u h a r (typ dzbaniasty) pozłocisty, puklasty z pokrywą i uchem, w t. zw. fasetowane rutewki (pointes de diamant) wykuwane; u dołu szlak z motywów roślinnych. Na pokrywie nasada kręgielkowa, ucho z misternie rzeźbioną ażurową chwytką, ozdobione główką męską. Na wewnętrznej stronie pokrywy w okrągłym polu dwa herby (wyżeł i trzy klucze). Wyrób norymberski, znaczek złotnika monogram z liter M. i D (Marcin Dumling, ob. Rosenberg 1292). Koniec XVI wieku.

Wysokość około 170 m/m, średnica podstawy 97 m/m. (Inw. Ł/b, 56/VI) M. N.

- *453. P u h a r e k z nakrywą, częściowo pozłacany; na stopie okrągłej, ornamentowanej au repoussé krasnoludek ścinający dużym toporem drzewo, z którego zwieszają się długie stylizowane liście; na liściach tych osadzona sama czasza puhara, u dołu cylindryczna i rzeźbiona, u góry kulista i gładko polerowana. Nakrywka stanowi część górnej kuli czaszy, a na jej wierzchołku część stylizowanych liści i chłopek grający na flecie, wieńczą całość. Znaczek miejscowy norymberski, znaczek złotnika litera S. Wiek XVII.

Wysokość około 245 m/m. (Inw. Ł/b, 65/VI) M. N.

- *454. K u b e k dwoisty, t. zw. „kubek w kubek“, złożony z dwóch jednakowych puharków, zachodzących w siebie brzegami. Oba kubki pstro-złociste, wykuwane w kartuszowe ornamenta, maskarony i festony z owoców; na smukłych słupkach i okrągłych stopach. Na jednym z kubków na brzegu napisy tłoczkowane majuskułami „Józef Bogusław Słuszka K. W. H. P. X. Czartoryski Ch. W. W. X. Adam Tarło St. Stężycki Marcin Kątski W. K. G. P. A.“, w drugim zaś wierszu „A. M. Sieniawski W. S. L. G. P. R. S. A. Jan Potocki J. Z. H. Stefan Humiecki S. P. P. H. K.“ Marki złotnicze nieczytelne. Napisy późniejsze.

Wysokość każdego kubka z osobna 140 m/m, wysokość kubków razem złożonych 270 m/m. (Inw. Ł/b, 6/VI) M. N.

455. K u b e k dwoisty, złożony z dwóch łączących się się z sobą brzegami jednakowych kubków, kutyh jakby w skręcane ósemki. Na brzegu górnego kubka napis punktowany „Jac. Sobieski“ i herb Janina. Znaczek miejscowy augsburski, znaczek złotnika krzyżyk równoramienny, Stempel inkameracyjny. Napis później dodany.

Wysokość każdego kubka z osobna 70 m/m. (Inw. Ł/b, 9/VI) M. N.

456. **K u b e k** wykuwany w festony z owoców: u spodu pięciopolowa tarcza pod królewską koroną z herbami Korony, Litwy i Janiny. W koronie litera M. Wiek XVII. Znaczek złotniczy A V (Adam Vischer w Norymberdze?). Herb dodany później.
Wysokość 88 m/m, średnica u góry 70 m/m. (Inw. Ł/b, 19/VI) M. N.
457. **K u b e k** częściowo złocony, rytowany i nasadzany osmnastu srebrnymi monetami Zygmunta I, Zygmunta Augusta, Stefana Batorego, Zygmunta III i księcia Albrechta Pruskiego. Pierwsza połowa XVII w. Znaczek miejscowy lewek z literą A; podpis złotnika: „Hubner”. Marka inkameracyjna lwowska.
Wysokość 110 m/m. (Inw. Ł/b, 20/VI) M. N.
458. **K u b e k** ozdobiony ornamentem roślinnym w liście i kwiaty. Znaczek złotniczy: orzełek.
Wysokość 87 m/m, średnica u góry 75 m/m.
(Inw. Ł/b, 49/VI) M. N.
- *459. **K u b e k** srebrny zewnątrz i wewnątrz pozłocisty; dekoracja wykuwana au repoussé w szyszki, które wzdłuż kubka idą rzędem, a to kolejno czubkiem w górę i czubkiem na dół; u góry dokoła brzegu fryz rytowany z roślinnych motywów. Stempelek rosyjski i data 1748; znaczki złotnicze azbuką A. K. i drugi na pół tylko czytelny.
Wysokość 85 m/m, średnica u góry 70 m/m.
(Inw.Ł/b, 117/VI) M. N.
460. **T a c a** trybowana dokoła w wypukłe kwiaty i liście; w środkowym zagłębieniu dwie postacie wśród drzew (dama prowadzona przez pasterza) wykonane również techniką au repoussé; po lewej stronie rytowany herb Kolumna i litery R. O. K. L. (Rafał Oborski Kasztelan Litewski). Koniec XVII w. Marka inkameracyjna lwowska i znaczek eliberacji (Freistempel).
Herb i litery dodane później. Długość owalu 535 m/m, szerokość 285 m/m. (Inw. Ł/b, 14/VI) M. N.

461. T a c a okrągła, wypukło trybowana; pośrodku na tle krajobrazu chłopiec (putto) w hełmie, z dzidą i przy mieczu; dokoła szeroki szlak z kwiatów, liści i owoców, wstęgami spinanych. Wiek XVII. Znaczek miejscowy Ryga, znaczek złotnika litery J. B., a pośród nich drzewko. (Jan Behrend, ob. Rosenberg 2429).
Średnica 260 m/m. (Inw. Ł/b, 16/VI) M. N.
462. T a c a okrągła, zagłębiona, bogato au repoussé wykuwana; brzegi dokoła w duże liście i kwiaty ornamentowane; pośrodku w okrągłym polu scena miłosna: kobieta i mężczyzna w ogrodzie z nachyleniemi do pocałunku twarzami; nad kochankami amerek z wieńcem. Z poza drzewa przygląda się chart. Wiek XVII. Marka złotnicza gdańska. Znaczek złotnika E J K.
Średnica około 355 m/m. (Inw. Ł/b, 18/VI) M. N.
463. T a c a z podwiniętymi do góry, żebrowanemi kresami. Pośrodku kartusz en rocaille z wypustkami kwiatów i liści. Wyrób gdański. Znaczek złotnika nieczytelny; stempel inkameracyjny. Wiek XVIII.
Długość 265 m/m, szerokość 195 m/m. (Inw. Ł/b, 31/VI) M. N.
464. T a c k a owalna, wykuwana au repoussé; Pomona albo raczej Cerera w postaci nagiej kobiety, siedzącej pod krzewem winnym wśród rozmaitych owoców, której dwa amoretty niosą i podają snopek zboża i owoce. Brzeg misternie ornamentowany w wypukłe wałeczki i listki (t. zw. Pfeifernament). Znaczki złotnicze baranek, trójka i stempelek z napisem „T. Klimaszewski“. Wiek XVIII—XIX.
Szerokość 210 m/m, wysokość 160 m/m. (Inw. Ł/b, 109/VI) M. N.
465. W a z a okrągła, zewnątrz i wewnątrz połączana na okrągłej stopie; bania bogato przepaskami, kartuszymi i motywami roślinnemi ornamentowana; w czte-

rech kartuszach postaci niewieście alegoryczne: ze zwierciadłem w dłoni (Prawda); z kolumną pochyloną (Siła); z mieczem i wagą (Sprawiedliwość); z dwoma dzbanami (Obfitość). Stopa częściowo rytowana, częściowo techniką au repoussé ozdobiona. Na jednym polu bani między alegorycznymi postaciami owalna tarcza z herbem rytowanym (goła noga do połowy uda), nad herbem napis: S. EVERA GAMBI. Znaczek miejscowy norymberski. Monogram złotnika z liter C B (Kasper Beutmüller. Ob. Rosenberg 1315). Wiek XVI.

(Inw. Ł/b, 54/VI) M. N.

466. **W a z k a** z pokrywą (terrine) owalna na czterech nóżkach, rzeźbionych rytowana i trybowana en rocaille, z dwoma uszkami rzeźbionymi. Na pokrywie również kartusz rzeźbiony. Znaczek miejscowy gdański, znaczek złotnika C V M. Wiek XVIII.

Wysokość około 130 m/m, długość 190 m/m, szerokość 144 m/m. (Inw. Ł/b, 53/VI) M. N.

467. **W a z a stołowa**, z pokrywką na czworobocznej stopie, z szyjką obwiedzioną szlakiem perełkowym, który się powtarza także na pokrywie zakończonej guzem u góry; uszy w formie próżnego czworoboku, z kółkami. Wewnątrz ślady złocenia. Na pokrywie rytowany herb Lubicz. Znaczk złotnicze JGB i cyfra 13. Początek XIX wieku.

Wysokość około 300 m/m, szerokość przeszło 200 m/m, długość 290 m/m. (Inw. Ł/b, 67/VI) M. N.

468. **C z a r k a** okrągła, głęboka, wewnątrz pozłocista; po zewnętrznej stronie u góry złocisty herb Janina i cyfra J. III (Joannes III) na tarczy ujętej w dwie gałązki wawrzynu. Bez znaczków. Herb i cyfra królewska, dodane później.

Średnica u góry 145 m/m. (Inw. Ł/b, 10/VI) M. N.

469. **Czarka** (terrine) zazębiona i zawijana, kuta w pręgi czyli żebrowana, owalna, wewnątrz złocona, na niskiej stopie bez szyjki. Na dnie rozeta. Znaczek miejscowy gdański, znaczek złotnika H E. Wiek XVIII.

(Inw. Ł/b, 66/VI) M. N.

470. **Miseczka** owalna z czterema rzeźbionymi wypustkami, ornamentowana i złocona, z odlewem medalu Fryderyka Wilhelma Pruskiego z napisem DORMIENDO VIRGILO pośrodku.

(Inw. Ł/b, 40/VI) M. N.

- *471. **Nalewka** pozłocista z podstawką i ozdobnym uchem, w płaskie ornamenta kartuszone podbijana i rytowana z prostopadłymi żłobieniami i dwoma poprzecznymi obręczami. Pod rynewką czyli dziobem jako konsolka główka kobieca. Wiek XVIII—XIX.

Wysokość 240 m/m, szerokość owalnej podstawy 105 m/m.

(Inw. Ł/b, 27/VI) M. N.

472. **Bukłak** obręczowy (t. zw. Wurstkrug) miejscami pozłocisty, na stopie owalnej, z uchem i nakrywką; na obręczy ornamenta roślinne i pola z panopljami i medaljonami rycerzy; u rynewki maskaron, ucho z prostokątnym kolanem, ornamentowane liśćmi. Obwód środkowy obręcza perłkowym, zewnętrzny sznurkowym szlakiem ozdobiony. Znaczki złotnicze niewyraźne (domniemalnie cecha norymberska i cyfra 15).

Wysokość 560 m/m, szerokość pośrodku 200 m/m.

(Inw. Ł/b, 70/VI) M. N.

- *473. **Bukłak** miejscami pozłocisty w formie płaskiego flakonu, na owalnej stopie, z wysmukłą szyjką, figuralnie ornamentowany: po jednej stronie Neptun wśród fal morskich z delfinem u stóp i puttami igrającymi do koła, po drugiej Amfitryta na łodzi konchowej, ciągniętej przez parę łabędzi, otoczona rów-

niez chłopiętami. Po bokach bukłaka delfiny rzeźbione, których skręcone ogony służą za kółka do łańcuszka z uwieszoną zatyczką. Na zatyczce herb Łódzia pod mitrą książęcą, później dodany. Wiek XVIII. Znaczek złotniczy N i cyfra 13.

Wysokość 235 m/m. największa szerokość 100 m/m.
(Inw. Ł/b, 15/VI) M. N.

*474. **F l a k o n** perski fantastycznego kształtu z kulistą banią i długą z trzech rurek splecioną, zakrzywioną szyją, z trzema otworami do skrapiania. Bania ozdobiona czterema rzeźbionymi polami, z wyobrażeniem orłów rozdzierających ułowione ptaki, tygrysa i lwa, pozerających łanie. Między temi polami cztery ornamenty arabeskowe podłużne, w każdym z nich zajmując w odmierzonej pozycji. Flakon ten służył do rozpryskiwania płynnych wonności. Z marką złotniczą wschodnią.

(Inw. Ł/b, 48/VI) M. N.

475—476. Dwie solniczki stołowe rzeźbione, parzyste; w każdej po trzy okrągłe dołki na sól i korzenie, w osadzie trójkątnej, ozdobionej po rogach wypukłymi owocami: z trzema uszkami i na trzech nóżkach, na których rzeźbione postacie mitologiczne. Na jednej solniczce po brzegach dołków napis punktowany „Stanislaus Jabłonowski“; na drugiej „Supremus Exercitum Regni Poloniae Dux“. (Napisy późniejsze).

Wysokość 27 m/m. szerokość 85 m/m. (Inw. Ł/b, 12/VI) M. N.

477. **S o l n i c z k a** w formie trójkąta z trzema uszkami na rogach, z okrągłym złożonym zagłębieniem pośrodku; rzeźbione w główki, kwiaty i leżące alegoryczne postacie. Wiek XIX.

(Inw. Ł/b, 107/VI) M. N.

478. **K a s e t k a** (cukiernica) czworograniasta, z wieczkiem pośrodku sklepieniem, miejscami złożona, litą prze-

rzystą robotą, na czterech nóżkach z wolutami. Rogi ozdobione jakby liściem akantu. Na zewnętrznej stronie dna rytowana dedykacja „W. Kabłem amic & mem. 1652“ i tarcza herbowa o dwóch polach; w górnym gwiazda, w dolnym dwie strefy. Znaczkę nieznaną. Szerokość 140 m/m, głębokość 130 m/m. (Inw. Ł/b, 28/VI) M. N.

- *479. K a s e t k a z wieczkiem garbatym, przejrzyste wycinana, rytowana w arabeski, kwiaty i ptaszki, na czterech okrągłych nóżkach, z uszkiem pośrodku wieczka.

Wysokość 70 m/m, głębokość 56 m/m, szerokość 95 m/m. (Inw. Ł/b, 150/VI) M. N.

480. P u s z k a srebrna pstro-złocista, okrągła wykowana wypukło w kwiaty; na płaskim wieczku kosz z owocami, na nich ptaszek; na denku po zewnętrznej stronie tarcza rytowana o pięciu polach z herbami Gozdawa, Pobóg, Jastrzębiec, Lis i Zaremba. U góry w półkolu napis rytowany: „1662 A. K. Gosiewski“.

Znaczek złotnika S R. pod koroną. Herby i napis, dodane później. Wysokość 50 m/m, średnica 101 m/m. (Inw. Ł/b, 41/VI) M. N.

481. P u s z k a na pachnidła w formie gruszki do uwieszania; wierzch (do odkręcania) wycięty à jour i rytowany w smoki, jednorożce, lwy, ptaki i kwiaty; spodnia część rytowana w sploty kwiatów i liści.

Wysokość około 100 m/m. (Inw. Ł/b, 50/VI) M. N.

482. K o r z e n n i c z k a srebrna w formie czółenka na owalnej niskiej stopie, z dwojgiem wieczek otwierających się ku górze; na każdym wieczku ozdobnie rytowanym kartuszek złożony z figurką Flory w płaskorzeźbie. Na jednym z wieczek znaczek złotniczy miejscowy KIOV (Kijów) i inicjały I. R. (W obwodzie litery ruskie: K. T. III. M., rytowane, prawdopodobnie inicjały pierwotnego właściciela).

Długość około 100 m/m, szerokość 75 m/m. (Inw. Ł/b, 122/VI) M. N.

483. **Kropielniczka** w formie lawaterza; baryłeczka na święconą wodę kształtu kuli skrzydlatej, ozdobiona rzeźbioną główką Cherubina; czopek w kształcie głowy delfina; na wierzchu posążek niewieści w koronie, z dużym mieczem w ramionach. Baryłeczkę podtrzymuje sztabka z napisem „St. Czarniecki P: K: D: C: E: R: Ex. P.“ to znaczy St. Czarniecki, Palatinus Ki-
ioviensis. Dux Campestris et Regimentarius Exercitum Poloniae). Pod spodem muszla na trzech nóżkach formy orlich szponów, trzymających kule. Znaczkizłotnicze nieznanne. Napis później dodany.
Wysokość 140 m/m. (Inw. Ł/b, 8/VI) M. N.
484. **Łyżka** z owalnym głębokim czerpakiem; trzonek płaski z zakończeniem rzeźbionem ma napis: POKOY x CZYNICZ x NA x MĄDREGO x ZALEZY. Na odwrotnej stronie trzonka przy czerpaku herb Abdank czyli Obrona i litery D. A. Bez znaczków. Wiek XVI.
Długość 200 m/m. (Inw. Ł/b, 75/VI) M. N.
485. **Łyżka** miejscami pozłocista z czerpakiem owalnym; u połączenia czerpaka z trzonkiem kartusz z Syreną. Trzonek sześcioboczny, zakończony rzeźbą, ma napis majuskułami: DALIĆ BOG DARI UZYWAI MIARY. Na wypukłej stronie czerpaka pod rytowanym ornamentem litery D. S. T. I. tudzież w rzeźbionym kartuszyku herb Wieniawa. Wiek XVI.
Długość 230 m/m. (Inw. Ł/b, 76/VI) M. N.
- 486—487. **Łyżki** dwie, parzyste o trzonkach złożonych sześciobocznych, żłobkowanych, zakończonych maskaronami rzeźbionymi; u czerpaka w ozdobnym kartuszu na jednej łyżce znak zodiacowy wołu, na drugiej koziorożca. Czerpaki okrągłe, głębokie, po odwrotnej stronie do połowy złożone i rytowane. Na trzonku jednej łyżki napis majuskułami PRZI KAZDEY SPRAWIE POMNY O SLAWIE — na trzonku

drugiej KEDIZ PANIE KMIOTKY TWOIE ZGADLY
TE ZENINE STROIE. Na obu łyżkach stempel inka-
meracyjny. Wiek XVI.

Długość 220 m/m, (Inw. Ł/b, 77/VI) M. N.

488. Ł y ż k a z czerpakiem owalnym, po wypukłej jego
stronie dwa berła skrzyżowane i litery L. C., po stro-
nie wklęsłej główka skrzydlata w kartuszu. Trzonek
płaski rytowany.

Długość 156 m/m, (Inw. Ł/b, 79/VI) M. N.

489. Ł y ż k a ze śladami złoceń, przy połączeniu czer-
paka z trzonkiem, kartusz rzeźbiony ze znakiem
Bliźniąt. Trzonek sześcioboczny, zakończony rzeźbio-
nym maskaronikiem ma napis majuskułami: + PO-
ZNAĆ + POMOWIE + KOMU + PLOHO + VGLO-
WIE. Po wypukłej stronie czerpaka litery Z. G., po-
niżej herb Jastrzębiec. Początek w. XVII. Stempel in-
kameracyjny.

Długość 215 m/m, (Inw. Ł/b, 85/VI) M. N.

- 490—496. Siedem łyżek jednakowych z czerpakami
głębokimi; przy połączeniu czerpaka z trzonkiem
rycerz starożytny w kartuszu. Trzonki sześciobocz-
ne zakończone maskaronikami mają następujące de-
wizy majuskułami wytłaczane: 1) JEC MNA A
SKROMNIE A NIEMISL O MNIE 2) CO NA MNIE
PRAGNIE WISIEĆ MU SNADNIE 3) U STOŁU TWE-
GO POMNI NA UBOGIEGO 4) DLA SREBRA KA-
WALCA OBIESZĄ ZUCHFALCA 5) KTO NIE DBA
O GOŚCIE W SZKATULE MU ROŚCIE 6) V FOR-
TUNIE TO SNADNIE KTO STOI VPADNIE 7) Z
MIŁOŚCI BLIŹNIEMU DASZ BOGU NIE IEMU. Od-
wrotna strona czerpaków rytowana w kwiaty, poniżej
gmerk mieszczński i litery T. O. Wiek XVII.

Długość 230 m/m, (Inw. Ł/b, 85/VI) M. N.

497. Ł y ż k a miejscami pozłocista, z czerpakiem owalnym, po którego wypukłej stronie herb Janina z cyfrą J. III (Jan III). Trzonek u czerpaka płaski, ozdobiony po obu bokach maskaronami, w drugiej połowie spiralnie skręcony, kończy się figurką mniszka (herb miasta Monachium) z wzniesionymi do góry rękami. Znaczek złotniczy S H S. Wiek XVII. Herb i cyfra późniejsze.
Długość 205 m/m, (Inw. Ł/b, 86/VI) M. N.
498. Ł y ż k a z czerpakiem okrągłym; trzonek płaski, ku dołowi zwężony, rytowany i rzeźbą zakończony; po wypukłej stronie czerpaka w ornamentacie roślinnym litery J. Z. Marka inkameracyjna.
Długość 210 m/m, (Inw. Ł/b, 92/VI) M. N.
499. Ł y ż k a pstrozłocista i niellowana: czerpak podłużny owalny, po wypukłej stronie okryty niellowanym ornamentem z liści i kwiatów, obwiedziony rzeźbionym szlakiem z motywów roślinnych, z ornamentem jakby wachlarzowym pośrodku, po wewnętrznej stronie gładki i całkowicie złocony. Trzonek okrągły szlakiem niellowanym en mirilton przepasany. U czerpaka, pośrodku i na końcu trzonka ornamenty rzeźbione w formie obwódok z listowia. Wiek XVII.
Długość 194 m/m, (Inw. Ł/b, 95/VI) M. N.
500. Ł y ż k a z owalnym płaskim czerpakiem: trzonek sześcioboczny, u góry przy czerpaku i u końca rzeźbionymi główkami ozdobiony. Znaczki złotnicze niewyraźne.
Długość 192 m/m, (Inw. Ł/b, 94/VI) M. N.
501. Ł y ż k a pozłocista z czerpakiem owalnym, na którym po stronie wypukłej herb Lubicz (dodany później) i litery J. Z. Trzonek świderkowo skręcony, za-

kończony dwiema skrzydlatymi karjatydkami, unoszącymi koronę. Znaczek gdański. Wiek XVII.

Długość 190 m/m, (Inw. Ł/b, 95/VI) M. N.

502. Ł y ż k a z głębokim okrągłym czerpakiem; trzonek sześcioboczny, zakończony rzeźbą wyobrażającą Chrystusa na krzyżu, Najśw. Pannę i św. Jana. Po wypukłej stronie czerpaka rytowany herb Trzy Trąby. Znaczki złotnicze nieznane. Wiek XVII. Herb dodany później.

Długość 205 m/m, (Inw. Ł/b, 104/VI) M. N.

503. Ł y ż k a długa z owalnym, ku trzonkowi mocno zwężonym czerpakiem: trzonek czworoboczny, na kantach wężykowym szlaczkiem ozdobiony, z guzem u końca. Stempelek inkameracyjny. Wypukła strona czerpaka ozdobiona po brzegu rytowanym szlakiem. Pośrodku herb Nałęcz, później dodany.

Długość 255 m/m, (Inw. Ł/b, 105/VI) M. N.

- 504—505. D w i e m a ł e ł y ż e c z k i, parzyste; czerpaki owalne, gładkie, trzonki płaskie, bogato artykułowane, rzeźbione z brodatymi Atlantami i maskaronami wśród ornamentów kartuszowych. Bez znaczków.

Długość 120 m/m, (Inw. Ł/b, 97/VI) M. N.

506. Ł y ż k a duża srebrna, pozłacana; czerpak wklęsły i szeroki, rzeźbiony w kwiaty i rytowany; trzonek płaski, misternie rzeźbiony, z orłem i koroną przy połączeniu z czerpakiem, przedstawia stojącą postać Napoleona I w historycznym mundurze w obustronnej płaskorzeźbie. Pod figurą cesarza podpis „Napoleon“. Znaczki złotnicze londyńskie: głowa lamparta pod koroną, delfin, gryf i lew.

Długość 240 m/m, (Inw. Ł/b, 112/VI) M. N.

507. N o ż y k pozłocisty; trzonek świdrowato kręcony, zamknięty dwiema rzeźbionymi karjatydkami, które

skrzydłami swemi unoszą koronę. Znaczek miejscowy gdański. (Komplet z nr. 508).

Długość 195 m/m, (Inw. Ł/b, 98/VI) M. N.

508. Widelka pozłociste o trzech zębach; trzonek świdrowato skręcony zakończony dwiema rzeźbionymi karjatydkami, unoszącymi na skrzydełkach koronę. Znaczek gdański. (Komplet z nr. 507).

Długość 195 m/m, (Inw. Ł/b, 99/VI) M. N.

509. Nóż z rączką srebrną, na której rzeźbiony amerek z łukiem w ręce, oparty o wolutę z różami. Znaczki złotnika nieznanne. Wiek XVIII.

Długość 245 m/m. (Inw. Ł/b, 100/VI) M. N.

- 510—512. Trzy noże jednakowe ze srebrnymi trzonkami podwiniętymi u końca w woluty; na brzeszczotach u trzonków po jednej stronie rytowany i złożony herb Korony, po drugiej Litwy.

Ostrza nowe, rękojeść z końca XVIII wieku. Długość 205 m/m. (Inw. Ł/b, 101/VI) M. N.

513. Nożyk i widelka, całe srebrne, rytowane w kwiaty; trzonki czworoboczne zakończone rzeźbioną grupą z dwóch chłopiąt (putti), z których jedno dźwiga drugie na głowie. Na trzonku widełek punktowany napis „Stanis“, na trzonku nożyka „Konarski“. Znaczek miejscowy augsburski. Napis później dodany. Wiek XVIII.

Długość nożyka 207 m/m, widełek 185 m/m. (Inw. Ł/b, 102/VI) M. N.

514. Nożenki czyli sztuciec do noszenia przy pasie; pochwa na dwa noże, większy i mniejszy, gruba, czworoboczna, z węższym grzbietem, bogato rzeźbą i niellem ozdobiona. Na tle z drobnej niellowej ornamentyki rzeźby o motywach wschodnich w liście

i kwiaty, również niellowane. Noże oprawione w kość i srebro.

Długość cała 450 m/m, długość pochwy 370 m/m.
(Inw. Ł/b, 106/VI) M. N.

515. Nożyk do rozcinania kartek, połączony, z rączką rzeźbioną w formie grupy z trzech amoretów, z których jeden klęcząc dźwiga dwóch innych na barkach. Długość 187 m/m. (Inw. Ł/b, 110/VI) M. N.
516. Para lichtarzy na stopach trójbocznych, wypukłych, profilowanych i żebrowanych, ze słupkami modelowanymi. Znaczek złotnika K i liczba 12. Pod spodem rytowane inicjały A. G. i M. G. Wiek XVIII. (Inw. Ł/b, 34/VI) M. N.
517. Para lichtarzy gładko profilowanych i żebrowanych na stopach ośmiobocznych. Wyrób gdański. Znaczek nieczytelny. Wiek XVIII. (Inw. Ł/b, 35/VI) M. N.
518. Para lichtarzy na podstawach okrągłych, rozetowo wycinanych, wypukłych i profilowanych, ze słupkami wrzecionkowymi. Znaczek poznański; inicjały złotnika H. H. Marka inkameracyjna lwowska. Wiek XVIII. (Inw. Ł/b, 36/VI) M. N.
519. Para lichtarzy wysokich na podstawach rzeźbionych w liście akantu; stopy w formie trójkątów z bokami okrągło, a rogami równo ściętymi; na stopach cokoły podobnie uformowane na nóżkach rzeźbionych; z cokołów wybiegają stopki, z dwoma zażębionymi talerzykami u wylotów. Na trzech polach cokołów rzeźbione gałęzie słonecznika z ptaszkami; reszta dekoracji z listowia. Znaczkami, dwa miecze i cyfra 12. Wysokość 340 m/m. (Inw. Ł/b, 39/VI) M. N.

520. Para kandelabrow o 5 świecznikach, bogatą rzeźbą w kartusze, bukiety, liście i zawijanki en rocaille ornamentowane. Wyrób augsburski. Stempel miejscowy i znaczek złotnika z liter R. G. pod koroną.
Wysokość 350 m/m. (Inw. Ł/b, 115 a b/VI) M. N.
521. Pasek srebrny złożony, wąski, z ogniwek kółeczkowych gładkich, spojonych ogniwkami rzeźbionymi w lwie główki; zaponą złożoną z okrągłej, wypukłej, przejrzystej rzeźbionej rozety i dwu podłużnych sztuczek, również w rozetki przejrzystej rzeźbionych; po prawej stronie także dwie sztuczki, a między nimi ozdobne kółko do uwieszania kalety lub puginału. Wiek XVI.
Długość około 940 m/m. (Inw. Ł/b, 126/VI) M. N.

SZKŁO, PORCELANA, MAJOLIKA

522. Szklanica (puhar) rytowana; po jednej stronie w kole promienistym Oko Opatrzności, po drugiej gałąź z liści; u brzegów fryzowy ornament.
Wysokość 185 m/m. (Inw. Ł/b, 1/VII) M. N.
523. Puchar (w kształcie kielicha), rznęty w podłużne strefy, z podstawą rytowaną w wieniec; na froncie herby Polski, Litwy i dynastji saskiej pod wstęgą, z literami F. A. R. P. E. S.
Wysokość 255 m/m. Podstawka w części zbita.
(Inw. Ł/b, 2/VII.) M. N.
524. Puchar (vitrum gloriosum) z rznętą tarczą herbową (Ciołek) i napisem „Mikołaj Krosnowski Woiewoda Czerniechowski Vivat“.
(Inw. Ł/b, 3/VII) M. N.
525. Puchar szklany, rznętą ornamentyką bogato ozdobiony, z brzegiem złożonym; dekoracja podzielo-

na niejako na cztery pola; dwoje z pól wypełnione wypukło rznieniem i złożonem listowiem, na trzeciem polu sielankowa scena wśród drzew: miłosna para, nad którą trzecia postać niewieścia unosi wieniec; na czwartem, niejako frontowem, wśród bogatej ornamentyki herb Abdank w tarczy trzymanej przez dwa lwy; nad tarczą hełmy z koronami, w jednej koronie pół lwa, w drugiej pół konia, we środku orzeł z monogramem T. R. na piersiach (stłuczony i sklejonny).

Wysokość 150 m/m., średnica u góry 80 m/m.
(Inw. Ł/b, 15/VII) M. N.

526. **P u h a r e k** z brzegiem rzeźbionym i złożonym, z ujęciem rznieniem w formie konchy, i stopą okrągłą, również rzeźbioną. Na przodzie tarcza (niewątpliwie później dodana) z rytowanymi herbami Polski, Litwy i Wazów pod koroną królewską.

Wysokość około 150 m/m. (Inw. Ł/b, 17/VII) M. N.

527. **Kielich** szklany okrężny z herbem Turzyma i girlandowym ornamentem u brzegów.

Wysokość 290 m/m. Podstawa odbita, uzupełniona nową ze srebra.
(Inw. Ł/b, 4/VII) M. N.

528. **Kielich** szklany przepasany rznionym festonem kwiatów z napisem „Ile razy piiesz zdrowie swych przyjaciół wspomni Którzy miejscem są odlegli a sercem przytomni“.

(Inw. Ł//b. 5/VII) M. N.

529. **Kieliszek** na wino na długiej stopie, z rznieniami herbami Szczęsnego Potockiego i jego żony Mniszchówny.

Wysokość 140 m/m. (Inw. Ł/b, 50/VII) M. N.

530. **F l a s z k a** szklana, ośmioboczna, rzniona w kwiaty, roślinne ornamenta, ptaki i serce skrzydlate. Zakrętka srebrna złożona z uszkiem. Na niej znaczek złotniczy lewek i monogram spleciony z liter S i T.

Wysokość 210 m/m. (Inw. Ł/b, 6/VII) M. N.

531. *Marja Leszczyńska*, żona *Ludwika XV. Królowa* z głową nieco na prawo zwróconą, w płaszczu futrzanym, narzucanym liljami z naszyjnikiem, z którego zwiesza się okrągły medaljonik z popiersiem jej małżonka.

Biust z porcelany białej biscuit; postument również z porcelany w kolorze niebieskim z rąbkami złocistymi; na szyjce postumentu złoty monogram z liter M. L. Wewnątrz postumentu marka królewskiej fabryki Vincennes (Sevres). Z tyłu na biuście napis: (1703—1768) daty urodzenia i śmierci królowej i nazwisko rzeźbiarza: „Coustou”. Wysokość około 620 m/m. (Inw. Ł/b, 17/III) M. N.

532. *August III. Król* w całej postaci, w żupanie, kontuszu i wysokich butach, przepasany pasem słuckim, z orderem Orła Białego. Głowa odkryta, wzniesiona do góry, prawa ręka przy boku u pasa, lewa z kołpakiem przy szabli.

Figura z porcelany. Polewa monochromiczna, biała. Wysokość około 760 m/m. (Inw. Ł/b, 11/III) M. N.

- *533. *Figurka staropolska* młodego chłopca, polaka w długim kontuszu buraczkowym, podbitym żółtą materją, w niebieskim żupanie po kostki z litym pasem, w żółtych butach, z ręką opartą na rękojeści szabli, na której uwiesił magierkę. Bez marki.

Wysokość około 117 m/m. (Inw. Ł/b, 11/VII) M. N.

- *534. *Figurka starosaska* szlachcica polskiego w zielonym kontuszu i żółtym żupanie po kostki, w czerwonych butach, przy szabli, z czapką zieloną obszytą gronostajem w lewej dłoni. (Głowa i ręka przyklejona). (Inw. Ł/b, 12/VII) M. N.

- *535. *Figurka starosaska*, przedstawiająca szlachcica polskiego (młodzieńca), w kanarkowym kontuszu ze złotymi rąbkami, w niebieskim żupanie, przepasanym różowym pasem, w czerwonych butach, z czapką białą

o dnie niebieskiem, przerzuconą przez szablę; prawa ręka u pasa, lewa robi gest niejako wskazujący. Na podstawie znaczek niebieski (Meissen).

Wysokość około 115 m/m. (Inw. Ł/b, 26/VII) M. N.

- *536. **F i g u r k a** starosaska szlachcica polskiego w różowym kontuszu z żółtymi wyłogami, w białym żupanie; pas przetykany złotem, przez pas rzemyk do szabli; niebieskie buty; w prawej ręce magierka niebieska. lewa ręka przy szabli w złocistej oprawie. Znaczek jak pod liczbą 535.

Wysokość około 115 m/m. (Inw. Ł/b, 28 /VII) M. N.

- *537. **F i g u r k a** starosaska szlachcica polskiego, w białym kontuszu, wiśniowym żupanie, zielonym pasie, żółtych butach, siwej barankowej czapce z żółtym wierzchem; lewa ręka przy szabli, prawa u boku. Bez marki.

Wysokość 140 m/m. (Inw. Ł/b, 29/VII) M. N.

- *537a. **F i g u r k a** porcelanowa, przedstawiająca szlachcica polskiego w białym żupanie i niebieskim kontuszu z wylotami, podbitym futrem, przepasanym czerwonym litym pasem; buty czarne. Głowa przechylona w lewo; prawe ramię zgięte z czapką w ręce, lewe wyciągnięte z ręką zgiętą w przegubie. Podstawka biała ornamentowana plastycznie w stylu rokoko i częściowo złocona. Na spodzie marka niebieska jak pod Nr. 535 i cyfry wkleśłe 2670/152.

Wysokość 147 m/m. (Inw. Ł/b, 35/a/VII) M. N.

- *538. **F i g u r k a** porcelanowa, wiedeńska, przedstawiająca amorka w stroju polskim, w różowym kontuszu z wylotami, w żółtym żupanie, w niebieskim pasie, z czapką o dnie niebieskiem w lewej dłoni.

Wysokość 80 m/m. (Inw. Ł/b, 32/VII) M. N.

- *539. **F i g u r k a** szlachcica polskiego z porcelany sevrskiej, en biscuit, w długim kontuszu; prawa ręka pod

bokiem, lewa na rękojeści szabli, na której zawieszona czapka.

Wysokość 150 m/m. (Inw. Ł/b, 54/VII) M. N.

- *540. Figurka szlachcica polskiego, z porcelany sevrskiej en biscuit; w długim kontuszu; prawa ręka z czapką pod bokiem, lewa przy szabli.

Wysokość 140 m/m. (Inw. Ł/b, 55/VII) M. N.

- 541—542. Dwie wazy belwederskiej fabryki, parzyste, dekorowane festonami i bukietami kwiatów w żywych kolorach, ze skromnem użyciem złota, na tle białem. Marka: „Varsovie“.

Wysokość około 300 m/m. (Inw. Ł/b, 8 i 9/VII) M. P.

543. Talerz porcelanowy starosaski, bogato dekorowany: pośrodku jeździec w fantastycznym kostjumie, w dużym berecie z pękiem kit i piór różnego koloru i różnego kształtu, w czerwonym kolecie ze złocistymi potrzebami, na koniu również bogato przystrojonym, z laską długą w prawej dłoni. Dokoła dekoracja z liści i kwiatów. Brzegi z tłem koszykowo modelowanem, dekorowane złotym i niebieskim ornamentem w karpie łuski.

Srednica przeszło 240 m/m. (Inw. Ł/b, 13/VII) M. P.

544. Koszyk porcelanowy, starosaski z dekoracją w kwiaty, malowane en relief. Uszka uformowane z lodyg zielonych; cztery nóżki są przedłużeniem uszek. Na górnych rąbkach i bocznych muszlach złocenia.

Długość 320 m/m., wysokość 120 m/m. (Inw. Ł/b, 25/VII) M. P.

545. Duża waza porcelanowa, niebieska, w bronz polacany bogato oprawna, z pokrywą; na samej wazie i na pokrywie złote czteropolowe tarcze, z herbami Polski i Litwy pod koroną królewską; na pokrywie liście akantu i szyszka w pozłocistym bronzie rzeźbiona, dokoła brzegów szlak ażurowy z liści wawrzynu. Waza spoczywa na wysokiej podstawie brązowej,

złoconej, w formie trójnoża o lwich łapach z płomieniem pośrodku t. zw. athenienne. Marka fabryki w Sevres z literą R. oznaczającą rok 1770.

Wysokość 670 m/m. (Inw. Ł/b, 16/VII) M. P.

546. **Płaskorzeźba** majolikowa polewana, na tle niebieskim o dwóch planach, wyobrażająca chór anielski, złożony z pięciu postaci, z których dwie na przednim planie trzymają przed sobą nuty. (W rodzaju della Robbia).

Wys. 440 m/m., szer. 200 m/m. (Inw. Ł/b, 33/VII) M. P.

547. **Talerz** majolikowy z warsztatów XVI w. w Castel Durante, malowidłem figuralnym dekorowany; w zagłębieniu środkowym Judyta i Holofernes po ucięciu głowy; na kresach bogata dekoracja z figur męskich i żeńskich, puttów, kwiatów i maskaronów. Malowidło w żywym kolorystyce.

Średnica 335 m/m. (Inw. Ł/b, 22/VII) M. P.

- 548 — 549. **Dwie wazy** Vieux Delft z dekoracją w chińskiej manierze; na niebieskim tle okrągłe białe pola, w których mieszczą się postacie Chińczyków i kwiaty, również niebieskie. Z uszkodzonymi pokrywami, z których jednej brak górnej gałki.

Wysokość bez pokryw około 235 m/m. (Inw. Ł/b, 23—4/VII) M. P.

MEBLE I SPRZĘTY

550. **Almarja** czyli szafa wpuszczana w mur, modrzewiowa, jasionem, topolczyną, dębina, orzechem sadzona, architektonicznie artykułowana, ze szczytem w formie trójkątnego tympanonu, z silnym gzymsem i pilastrami.

Wysokość 2355 m/m., szerokość 1100 m/m.
(Inw. Ł/b, 22/VIII) M. N.

551. **L aw a t e r z** w formie wąskiej, wysokiej szafy, ke-drynowej, intarsjowany różnobarwnem drzewem w wazony, kwiaty i liście, z dwiema almaryjkami u góry i u dołu; pośrodku otwarta nisza.
Wysokość 2440 m/m., szerokość 660 m/m., głębokość 290 m/m.
(Inw. Ł/b, 23/VIII) M. P.
552. **S z a f k a** orzechowa, wypukło rzeźbiona; na drzwicz-kach lwi maskaron, po bokach karjatydy, nad drzwicz-kami trzy szuflady, z których średnia ozdobiona skrzydlatą głową, boczne maskaronami.
Wysokość 820 m/m., szerokość 640 m/m., głębokość 400 m/m.
(Inw. Ł/b, 24/VIII) M. P.
553. **S z a f k a** wąska kątowa (encoignure) na dwoje drzwiczek zamykana, wydęta, (bombé), malowana i złożona techniką verni Martin. Na skrzydłach drzwi alegorja siły (niewiasta z pochyloną pękniętą kolumną) i alegorja sprawiedliwości (niewiasta z mie-czem i wagą); oba malowidła en grisaille na tle zło-conem. Powyżej ornamenty z lambrekinami, poni-żej kartusze z maskaronami. Pośrodku herb niezna-ny na krzyżu orderowym (św. Ducha?) z nieczytel-ną dewizą na wstędze. Nogi szafki zakończone ko-pytkami.
(Inw. Ł/b, 71/VIII) M. N.
554. **E t a ż e r a** z czarnego drzewa; półkole o dwóch kondygnacjach, słupy skręcone, z jońskimi kapite-lami, gzymsy subtelnie profilowane i łamane, fryzy i szlaki dolne wykładane płytkami z szyldkretu i acha-tu w obramieniu z prążków metalowych.
Wysokość dolnej kondygnacji 1210 m/m., szerokość 1940 m/m., głę-bokość 700 m/m., wysokość górnej kondygnacji 790 m/m., szerokość 1500 m/m., głębokość 560 m/m.
(Inw. Ł/b, 25/VIII) M. P.
555. **S t o l i k** wykonany cały w sztukaterji (stucco-lu-stro), z maskaronikami po rogach i z płytą mozaiko-

wą, na której kosz z kwiatami i dwie papugi. Kolor stolika zielony, płyta jasnożółtawa.

(Inw. Ł/b, 72/VIII) M. P.

556. Sekretarz czyli biurko, z czarnego drzewa z trzema almaryjkami i stołem do wysuwania, całe rzeźbiście kością słoniową inkrustowane w figuralne i arabeskowe ornamenta. Na średniej almaryjce Bachus młody w portalu architektonicznym, ozdobionym satyrkami, puttami, festonami i niewieściami herkami, inne części biurka pokryte także intarsją z hebanu i kości słoniowej; w polach rozmaitego kształtu mieszczą się groteski, medaljony, amorety, maskarony, wazy, fantastyczne smoki, pełnorogi i t. p.

Wysokość 1580 m/m., szerokość 1520 m/m., głębokość górnej nasady 280 m/m., głębokość samego stołu 670 m/m.

(Inw. Ł/b, 27/VIII) M. P.

- *557. Garnitur salonowy Louis XVI, rzeźbiony i złożony, obity gobelinową materją (Beauvais), składający się z kanapy, 2 foteli i 2 krzeseł.

(Inw. Ł/b, 69/VIII) M. N.

558. Fotel czyli szezlong (t. zw. Duchesse), o bardzo wysokich wygiętych ścianach, t. j. zaplecku i bokach, formy t. zw. à gondole. Wszystkie trzy boki dekorowane malowidłami techniką verni Martin na brązowym tle. Do szezlonga należy taburet niski, którego zaplecek ozdobiony jest taką samą techniką.

(Inw. Ł/b 85/VIII) M. P.

559. Komoda orzechowa, intarsjowana modrzewiem, jaworem, palisandrem, dębiną i t. p. na dwoje skrzydeł otwierana, oba skrzydła wypełnione intarsją z jasnego drzewa.

Wysokość 950 m/m., szerokość 1500 m/m., głębokość 570 m/m.

(Inw. Ł/b, 26/VIII) M. N.

- *560. Komoda Regence z różanego drzewa, ozdobiona bogato złożonemi bronzami, inkrustowana w bukiety

kwiatów. Płyta z marmuru ciemno - czerwonego z drobnym gęstym słojem.

(Inw. Ł/b, 73/VIII) M. N.

561. *K o m o d a* parzysta z poprzednią; płyta z marmuru różowego z dużym białym słojem.

(Inw. Ł/b, 74/VIII) M. N.

562. *K o m o d a* (Louis XV) z różanego drzewa, ozdobiona bronzami; przód o trzech polach i 2 szufladach; pola inkrustowane w bukiet kwiatów i siatkę, oba boki tylko w siatkę. Płyta marmurowa różowa z białym słojem.

(Inw. Ł/b, 75/VIII) M. N.

563. *K o m o d a* (Louis XV) z różanego drzewa, tego samego typu co numer poprzedni, o 2 szufladach. Przód o trzech polach, na środku inkrustowane kwiaty, boki intarsjowane w promieniste słońca. Płyta marmurowa różowa z białym słojem.

(Inw. Ł/b, 76/VIII) M. N.

564. *K o m o d a* (Louis XV) z różanego drzewa, intarsjowana i bronzami złożonemi ozdobiona; na przodzie intarsja przedstawiająca Chińczyków, łowiących ryby. Płyta marmurowa różowa z białym słojem.

(Inw. Ł/b, 77/VIII) M. N.

565. *G a b i n e c i k* hebanowy, na dwoje drzwiczek zamknięty, srebrem okuty, o pięciu szufladkach i środkowej dwuarkadowej niszy z wieczkiem, pod którym mieści się także schowanie. Wewnętrzne pola drzwiczek, tarcze szufladek, wewnętrzna strona wieczka pokryte srebrną cieniutką blaszką, subtelnie rytowaną w technice niejako drzeworytniczej. Rysunki złożone z figur i arabesek; na wewnętrznej stronie wieczka w dwóch polach, przedzielonych

zwierciadelkiem, postaci alegoryczne Sprawiedliwości i Miłosierdzia z podpisami „Iustitia, Charitas“.

Wysokość około 300 m/m., szerokość 310 m/m., głębokość 210 m/m.
(Inw. Ł/b, 51/VIII) M. P.

566. **Gabiniecik** o 12 szufladkach na dwoje drzwi zamknięty, malowany i ornamentowany na tle czerwonym. Frontowe ścianki szufladek pokryte malowidłami na szkle na temata biblijne. Na bocznych ścianach i po obu stronach drzwiczek malowidła figuralne (amazonka i wojownik, pasterka, Wenus i Amor).

Wysokość 435 m/m., szerokość 330 m/m., głębokość 190 m/m.
(Inw. Ł/b, 36/VIII) M. P.

- *567. **Skrzynia** limbowa, rzeźbiona i malowana; wieko na dwa pola podzielone, gładkie; frontowa ściana przedzielona dwoma kręconymi pilastrami na trzy pola. W każdym polu, ujętem w rzeźbione obramienia, bukiety kwiatów, malowane olejno. Na pilastrach i gzymsach również ślady polichromicznej ornamentacji. Wewnątrz u góry sześć małych szufladek, po lewym boku schówek z wiekiem, pod niem znowuż dwie większe szuflady. Wiek XVII.

Wysokość 640 m/m., szerokość 1700 m/m., głębokość 880 m/m.
(Inw. Ł/b, 99/VIII) M. N.

568. **Panneau** skrzyni wyprawnej florentyńskiej, t. zw. cassone di nozze, malowane, wypukłe ornamentowane i złoczone. Całość podzielona na dwie połowy, w lewej wśród rozety otoczonej kołem portret pana młodego, profil w prawo (od widza), w berecie o czerwonym wierzchu, z pod którego spływa rodzaj czepca, ornamentowanego en relief i złoczonego; po bokach profilu napis: „Niccolo Benintendi Nob. uomo Camarlengo di Fiorenza“. W prawej połowie frontu w takimże samem obramieniu profil panny młodej, zwrócony na lewo od widza, w czerwonej sukni

i w czepcu złotym en relief ornamentowanym; po bokach napis: „Maria dei Ricci Donna di Fiorenza A. D. M. D. VII“. Całość ornamentowana złotem, podzielona niejako geometrycznie w pola i segmenta, wśród których obok tarczy herbowej Florencji i drugiej z napisem „Libertas“ umieszczonych jest 15 tarcz z herbami w rodzaju florentyńskich.

Wysokość 330 m/m., szerokość 1100 m/m.
(Inw. Ł/b, 100/VIII) M. P.

569. Kasetta czworoboczna drewniana, u góry piramidalnie ścięta z płaskim wieczkiem, całkowicie oplataną żelazem wycinanem przejrzysto w gęsty ornament. Z dwojgiem wieczek, jedno w drugie.

Wysokość 200 m/m., szerokość i głębokość 170 m/m.
(Inw. Ł/b, 41/VIII) M. P.

570. Kasetta z czarno malowanego drzewa i białego marmuru; ściany dekorowane rytowanym i częściowo złożonym marmurem w sposób architektoniczny półkolumnami i arkadami. Boczne ścianki do wysuwania, maskują skrytki, o pięciu małych szufladkach.

Wysokość 170 m/m., szerokość 510 m/m., głębokość 190 m/m.
(Inw. Ł/b, 44/VIII) M. P.

571. Szept mały z cedrowego drzewa, z garbatym wiekiem, ozdobiony żłobioną rzeźbą (drachenschnitt), akcentowaną czarnym rysunkiem: na przedniej ścianie wygnanie Adama i Ewy z raju, na ścianie tylnej Ewa podająca Adamowi jabłko, na ścianach bocznych figury alegoryczne lub biblijne; na wewnętrznej stronie wieka promieniste słońce.

Wysokość 340 m/m., szerokość 505 m/m., głębokość 305 m/m.
(Inw. Ł/b, 47/VIII) M. N.

572. Zwierciadło (Louis XV) w oprawie z rzeźbionego, złożonego drzewa, w którym osadzone są sztuki zwierciadlane rznęte w ornamenta, wazony i li-

ście, z bogatą nasadą i konsolowem zakończeniem u dołu.

(Inw. Ł/b, 78/VIII) M. P.

573. Z w i e r c i a d ł o weneckie z mniejszych i większych tafelek ornamentalnie skombinowane na ołowiu, pojedyncze sztuczki rzniete ornamentalnie w kwiaty. Forma zwierciadła kartuszoza.

(Inw. Ł/b, 79/VIII) M. N.

574. Z w i e r c i a d ł o weneckie, parzyste z poprzedniem, takiegoż kształtu i wykonania.

(Inw. Ł/b, 80/VIII) M. P.

575. Z w i e r c i a d ł o weneckie czworoboczne; nasada bogato ornamentowana w rzniete wieńce i opadające na dół festony.

(Inw. Ł/b, 82/VIII) M. P.

- *576. O r g a n k i pokojowe (jasełkowe), czerwono malowane, złożone i rzeźbione. Piszczalki cynowe, po części fasetowane; boczne ściany wypełnione tarczami przejrzyście rzeźbionymi o 5 herbach (na głównem miejscu Przestrzał, nad nim Junosza, pod nim Trzy Trąby, po lewej Rola, po prawej Topór). Nad klawjaturą obraz na płótnie ze sceną pasterską: dziewczę płasające i przygrywające na lutni, arfie, flecie i puzonie, pośrodku między temi grupami Orfeusz na skale, z tyłu krajobraz z widokiem miasta i ruiną zamczyska. Wierzch w połowie do odmykania, ozdobiony rzeźbionymi puttami bijącymi w kotły i dmącymi w puzony, służył pewnie za scenę jasełkową, o czem świadczyć się zdają dziurki w ścianach, jakby do przeciągania drutów. Po czterech rogach skrzyni karjatydy i atlanty. Klawjatura drewniana. Instrument obejmuje flet major, flet minor, repety-

cję, oktawę, kwintę i pryncypał. (Pochodzą z kościoła w Skalniku).

Wysokość 540 m/m, szerokość 840 m/m, głębokość 460 m/m.
(Inw. Ł/b, 67/VIII) M. N.

577. Z e g a r stołowy brązowy, grubo w ogniu złocony; na podstawie czworobocznej, ornamentowanej w kwiaty i owoce; pudło pokryte bogatym rytowanym i trybowanym ornamentem z dwiema okrągłymi galeryjkami i kopułą na sześciu słupkach, zakończoną grottem i półksiężycem. Na przedniej ścianie pudła dwie tarcze stalowe, jedna większa z zegarem i półzegarem o arabskich i rzymskich cyfrach, druga u spodu mniejsza, kwadratowa. Na tylnej ścianie dwie tarcze z cyframi arabskimi.

Wysokość 400 m/m, szerokość i głębokość 105 m/m.
(Inw. Ł/b, 2/VIII) M. N.

578. Z e g a r stołowy miedziany, pozłocisty w formie krzyfiks, na okrągłej stopie z galeryjką, pod którą mieści się mechanizm i dzwonek. Na wierzchu krzyża gałka z cyframi arabskimi, która obracając się wskazuje czas przy pomocy nieruchomej wskazówki.
Wysokość 305 m/m. (Inw. Ł/b, 5/VIII) M. N.

579. Z e g a r stołowy w pudle drewnianem, rzeźbionem i złoconem; tarcza srebrzona, ornamentowana w siatki i bukiety.

(Inw. Ł/b, 6/VIII) M. P.

- *580. Z e g a r stołowy z saskiej porcelany, bardzo bogato modelowany, złocony i malowany w formie t. zw. religieuse na podstawie o czterech wolutach z herbami Polski i Litwy. Po prawej i lewej stronie dwie figurki de ronde bosse, alegorje pokoju i wojny. Ponad tem tarcza zegarowa; lewego jej boku czepiają się dwa amorety, z których jeden trzyma jabłko królewskie, po prawym boku alegoryczna postać nie-

wieścica na czerwonej draperji z wieńcem w dłoni. Nad tarczą orzeł polski wznoszący się do lotu, za nim kopuła przejrzysta i złocona, na której szczytce siedzi Fama z trąbą przy ustach i księgą na kolanach. Na tarczy firma: „Berthoud à Paris“.

Wysokość 620 m/m. (Inw. Ł/b, 7/VIII) M. P.

581. Z e g a r stołowy, brązowy pozłacany (Louis XVI). Na owalnej podstawie z białego marmuru, ozdobionej szlakiem rzeźbionym i perełkowym, dwa amoretty na cypach ciemno patynowanych, dźwigają nosze z przewieszonym lambrekinem i festonem winogrodu, na nich okrągła tarcza z godzinami, na tarczy bachantka z podniesionym do góry puharem, z którego przelewa się wino. Tarcza wskazuje obok godzin i minut, także dni tygodnia i daty całego miesiąca. Na tarczy firma „Baudin Fils Aux petits carreaux“.

Wysokość 500 m/m, szerokość 510 m/m. (Inw. Ł/b, 8/VIII) M. P.

582. Z e g a r ścienny duży t. zw. cartel, brązowy, pozłacany, bogato rzeźbiony i ornamentowany en rocaille. Tarcza okrągła o rzymskich liczbach z firmą: „Le Roy“. Do tego dwie apliki czyli ściennie kandelabry.

Wysokość 1150 m/m . (Inw. Ł/b, 11/VIII) M. P.

583. Z e g a r stołowy w pudle drewnianem, bogato w liście i kwiaty wodnej róży (nymfeji) rzeźbionem i złoconem; tarcza okrągła z firmą: „Julye le Roy Paris“.

Wysokość 700 m/m, szerokość u dołu 500 m/m. .
(Inw. Ł/b, 12/VIII) M. P.

584. Z e g a r stołowy na podstawie z czarnego marmuru, ozdobiony z trzech stron płaskorzeźbami emblematycznych amoretów; samo pudło spoczywa na trofeach z tarcz, sztandarów i różg liktorskich. Po obu bokach tarczy zegarowej figury: z lewego boku młodzieniec w zbroji, złożony snem, z prawego stary

wojownik, czuwający. Figury i wszystkie ornamenty w ogniu złocone. Na tarczy firma: „Cronier“.

Wysokość 410 m/m, szerokość u dołu 350 m/m.
(Inw. Ł/b, 14/VIII) M. N.

585. E k s c y t a r z złocony, sześcioboczny, na 6 nóżkach w formie dartych orłów, z sześciu szklanemi okienkami, z poza których widać mechanizm. Dno stanowi dzwonek wybijający godziny. Spodni płaszcz mechanizmu ażurowy i rytowany z napisem „David Zoll Dantzig 1742“.

Średnica 150 m/m, wysokość 90 m/m. (Inw. Ł/b, 17/VIII) M. N.

586. E k s c y t a r z brązowy, ośmioboczny, na trzech stopach w formie podwójnych wolut, z okienkami szklanemi i srebrzoną tarczą o cyfrach rzymskich. Wewnątrz na mechanizmie rytowany napis „Antonius Ostrowski Warsawiae 124“.

Średnica około 150 m/m, wysokość około 90 m/m.
(Inw. Ł/b, 98/VIII) M. N.

587. P a j ą k duży pięciopiętrowy, o 40 świecznikach, rytowanych, esowatych, z głowami koników u dolnego podwinięcia; między ramionami reflektorki rozetowe dziurkowane, u szczytu orzeł z rozwiniętymi do lotu skrzydłami. Trzon zakończony dużą gałką; na górnej jej połowie w płaskorzeźbie trzy tarcze trójboczne wśród panopli i pod królewskimi koronami, na jednej z nich orzeł polski, na drugiej herb Janina, na trzeciej napis: „Joan. III. D: G. Rex Pol.“, a pod spodem znowuż herb Janina. Dolna połowa gałki ozdobiona rzeźbionemi liśćmi. Pod gałką małe grono. (Gałka z herbami później dodana).

Wysokość około 1400 m/m (Inw. Ł/b, 60/VIII) M. N.

588. P a j ą k brązowy o 10 świecznikach; ramiona rzeźbione w maskaroniki, lambrekiny i liście; na każdym

płaska statuetka Minerwy; u góry dwa rzędy reflektorów w formie tulipanowych kielichów.

(Inw. Ł/b, 62/VIII) M. P.

589. Reflektor brązowy, czworoboczny, z rogami zaokrąglonemi, u góry nieco szerszy, w kwiaty (słoneczniki) i rozmaite motywa roślinne trybowany, z 3 świecznikami u dołu i orzełkiem pod koroną na ramionku u góry. Starożytna robota żydowsko-polska.

650×32 m/m. (Inw. Ł/b, 61/VIII) M. N.

590. Para kandelabrow brązowych, empirowych z figurami en ronde bosse; w jednym Wenus t. zw. Medycejska, w drugim neapolitańska. Figury ciemno patynowane stoją na postumentach formy pylonów czworobocznych, na których frontowych ścianach umieszczone są maskarony, wypuszczające z ust strugi wody; na bocznych zaś ścianach muszle z łabędziami. Z pylonów poza postaciami Wenery idą w górę słupy z trzema ramionami na świece, ramiona te mają formę delfinów, trzymających w paszczach konchy. Ornamenta, słupki i ramiona w ogniu złożone.

Wysokość postumentów około 200 m/m, figur 360 m/m, całości 770 m/m. (Inw. Ł/b, 84/VIII) M. N.

591. Dwie wazy perskie brązowe, ażurowo wycinane w arabeski, medaljony, postacie bóstw i emblematy rytowane.

Wysokość 760 m/m. (Inw. Ł/b, 91-2/VIII) M. P.

592. Naczynie miedziane w kształcie waniенki albo żardyniery, owalne, dekorowane au repoussé. Po jednej stronie waza ze stylizowanym kwiatem z dwoma ptakami po bokach, po przeciwnej stronie dwa duże węże, między którymi dwa małe skręcone

ne gady i napis „Simon Schwarz“. Z kręconemi uszkami. Wyrób żydowsko-polski.

Wysokość 300 m/m, szerokość 520 m/m. (Inw. Ł/b, 94/VIII) M. N.

595. Flaszka cynowa sześcioboczna, rytowana w psy, dziki, zające i jelenie; na jednym z pól waza z kwiatami, A. R. i rok 1717.

Wysokość 270 m/m, średnica dna 160 m/m.

(Inw. Ł/b, 55/VIII) M. N.

594. Dzban miedziany w kute ornamenta roślinne ornamentowany.

Robota późniejsza. Wysokość 340 m/m. (Inw. Ł/b, 56/VIII) M. N.

595. Dzban miedziany, w kwiaty i liście wykuwany, z dużym uchem i nakrywką z rozetą.

Robota późniejsza. Wysokość 340 m/m, średnica dna 160 m/m.

(Inw. Ł/b, 57/VIII) M. N.

596. Puszka drewniana, baniasta, na okrągłej stopie, z pokrywą, montowana w srebro złożone i rytowane, z rączką hakowatą srebrną, złożoną i ornamentowaną w rytowane festony i ptaki. Na pokrywie srebrna figurka: mężczyzna w paludamencie.

Wysokość 205 m/m, średnica podstawy 97 m/m.

(Inw. Ł/b, 90/VIII) M. P.

- 597—598. Dwa gierydony z czarnego drzewa (Eisenholz), wypukłaste (bombés) na czterech wygiętych nogach, rzeźbione i perłową macią intarsjowane, okrągłe z płytkami z czerwonego marmuru.

(Inw. Ł/b, 92a-3/VIII) M. P.

599. Warcabińca rozkładana z młynkiem i tryszakiem, wykładana kością, różnobarwnym drzewem i perłową macią; bierki czarne, drewniane z czerwonymi obwódkami; bierki białe z kości, wykładane perłową macią i brązowym drucikiem.

Szerokość i długość 335 m/m. (Inw. Ł/b, 89/VIII) M. P.

600. **Piec biały**, kaflowy, z niebieskim malowaniem; na kaflach w obramieniu wypukłym krajobrazu, widoki architektoniczne, kwiaty, ptaki, myśliwi.

Szerokość u gzymsów 1150 m/m, wysokość około 1800 m/m. Wyrób gdański. (Inw. Ł/b, 95/VIII) M. N.

601. **Komin z ciemnego alabastru**, misternie rzeźbiony i artykułowany en rocaille. Robota lwowska.

Wysokość około 1100 m/m, szerokość około 1600 m/m. (Inw. Ł/b, 96/VIII) M. N.

TKANINY I HAFTY

- *602. **Gobelin**. Na tle ginącego w dali krajobrazu, u wstępu do lasu, grupa mitologiczna: bogini z promienistą aureolą i młody myśliwy z łukiem w rękę i dwoma ogarami na smyczy. Po lewej stronie postument z wazonem wypełnionym kwiatami i szczątek obalonej kolumny, u dołu obalony posąg t. zw. herma. Szlak szeroki, wypełniony bogatą ornamentyką z wazonów, lambrekinów, maskaronów, ptaków, kwiatów i owoców.

Wysokość 3000 m/m, szerokość 3350 m/m. (Inw. Ł/b, 1/IX) M. P. (Inw. Ł/b, 1/IX) M. P.

603. **Dwa szlaki (bordures) gobelinowe**, bogatego rysunku i kolorytu; na ciemnym tle wspinająca się od dołu ku górze ornamentyka z chłopków (putti), wazonów, kwiatów, owoców, liści, wstęg i t. zw. kandelabrowych i groteskowych motywów.

Długość 3110 m/m, szerokość 310 m/m. (Inw. Ł/b, 4, 5/IX) M. N.

604. **Fragment gobelinu**, (część prawdopodobnie bordjury bardzo wielkiego szpaleru) przeważnie jedwabny, bogato skomponowany w ornamentyce, złożonej z kwiatów, owoców, satyrów i t. p. U spodu w ro-

dzaju altany naga postać niewieścia, wyciskająca ze swej piersi strumień.

Wysokość 1530 m/m, szerokość 420 m/m. (Inw. Ł/b, 19/IX) M. P.

- *605. **K o b i e r z e c** t. zw. staropolski, jedwabny z tłem złocistym; wzór w stylizowane wschodnim sposobem ornamenta roślinne w kolorach czerwonym, niebieskim i zielonym. (Zeszyty pośrodku i z bordjura prawdopodobnie do połowy obcięta).

Długość 1850 m/m, szerokość 690 m/m. (Inw. Ł/b, 6/IX) M. N.

606. **O r n a t** (casula) z czerwonego adamaszku z kolumną z czerwonego aksamitu; u dołu kolumny herb Lubicz, wykonany złotym wypukłym haftem z literami S. Z. po bokach (Stanisław Żółkiewski).

Długość kolumny 1090 m/m, największa szerokość 680 m/m.

(Inw. Ł/b, 9/IX) M. P.

- *607. **H a f t** z felonu, wykonany polichromicznie złotem, srebrem i jedwabiem na czerwonym aksamicie, wyobrażający 13 postaci: Chrystusa (Pantokratora) na tronie z dwoma aniołami, Najświętszą Pannę i dziewiciu Świętych Pańskich. Głowy malowane na pergaminie. Nad postaciami napisy ruskie.

Wysokość 400 m/m, szerokość 1000 m/m. (Inw. Ł/b, 11/IX) M. N.

608. **H a f t** z felonu, wykonany polichromicznie złotem, srebrem i jedwabiem na czerwonym aksamicie, wyobrażający Zgon Najświętszej Panny czyli t. zw. Uspenje, w bogatym obramieniu z kwiatów i liści. Chrystus ujmuje duszę Marji, wyobrażoną w formie małego dziecięcia, dokoła dwunastu apostołów. Głowy malowane olejno na pergaminie.

(Inw. Ł/b, 12/IX) M. N.

609. **H a f t** podłużny złotem i srebrem na zielonym aksamicie, wyobrażający t. zw. Drzewo Jessego, czyli rodowód Marji. U dołu król Dawid i Jesse w popier-

siach, od których pną się w górę sploty winogrodu z 25 popiersiami z Marją w promienistym polu na szczycie.

Długość 1200 m/m, szerokość 300 m/m. (Inw. Ł/b, 13/IX) M. N.

610. Haft w formie promienistego owalu, wyobrażający Matkę Boską Skrzydlatą, okrywającą swym płaszczem monarchów i książąt kościoła (t. zw. Pokrowa).
Wysokość 270 m/m, szerokość 210 m/m. (Inw. Ł/b, 14/IX) M. N.
611. Haft złotem i srebrem: Marja z Dzieciątkiem Jezus w owalu promienistym (tak zw. Premudrość).
Wysokość 300 m/m, szerokość 290 m/m. (Inw. Ł/b, 15/IX) M. N.
612. Haft srebrem i złotem: Chrystus Zmartwychwstały w promienistym owalu, sadzonym dokoła kamieniami. Ciało Chrystusa malowane olejno na pergaminie.
(Inw. Ł/b, 16/IX) M. N.

PIERŚCIENIE I SYGNETY

613. Pierścień złoty, rzeźbiony i emaljowany, z turkusikiem w formie herbu Janina. Wiek XVII. Turkus dodany później.
(Inw. Ł/b, 4/XIII) M. N.
614. Pierścień srebrny rzeźbiony, z wysoką kasztą, w której kryształ z wypukło rzeźbionym herbem Leliwa. Kryształ dodany później. Wiek XVII.
(Inw. Ł/b, 51/XIII) M. N.
615. Pierścień srebrny, sygnet, z tarczą krwawnikową do obracania; po jednej stronie herb Jastrzębiec, po drugiej złotem nabijany wizerunek Matki Boskiej na półksiężycu. Wiek XVIII.
(Inw. Ł/b, 10/XIII) M. N.
616. Pierścień z ażurową obrączką, złoty; tarcza owalna, emaljowana (dziewczynka z psem) w obramieniu

ażurowo ornamentowanem, sadzonym drobnymi perłkami i rubinkami. Wiek XVIII.

(Inw. Ł/b, 30/XIII) M. N.

617. Pierścień (sygnet) z żelazną obrączką, bogato srebrem i złotem w kwiaty nabijaną, po wewnętrznej stronie złotem obciążoną, z owalną kryształową tarczą, na której rznęty herb Batorych. Połowa XIX wieku. Herb później dodany.
(Inw. Ł/b, 11/XIII) M. N.
618. Pierścień (sygnet) złoty, misternie á jour rzeźbiony, z tarczą karneolową do obracania; po jednej stronie tarczy herb Gołembowski i litery A. P., po drugiej złotem nabijany wizerunek Św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus. Połowa XIX wieku.
(Inw. Ł/b, 13/XIII) M. N.
619. Pierścień żelazny (sygnet) z obrączką bogato nabijaną srebrem, ornamentowaną, po stronie wewnętrznej złotem powleczoneą; tarcza ośmiokątna gładka i pusta. Połowa XIX wieku.
(Inw. Ł/b, 14/XIII) M. N.
620. Pierścień srebrny pamiątkowy, czarno w listciowy ornament emaljowany, z r. 1831. Na owalnej tarczy dwupolowej pod królewską koroną, herby Polski i Litwy.
(Inw. Ł/b, 15/XIII) M. N.
621. Pierścień srebrny złożony, z tarczą rzeźbioną, wyobrażającą biskupa z pastorałem w ręku. Połowa XIX wieku.
(Inw. Ł/b, 26/XIII) M. N.
622. Pierścień srebrny, rzeźbiony, z popiersiem mężczyzny w peruce. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 3/XIII) M. N.

623. Pierścień żelazny, rzeźbiony (sygnet) z tarczą pozłocistą ośmioboczną, na której herb Jelita i litery I. Z. (Jan Zamojski). Wiek XIX. Herb i litery później dodane.
(Inw. Ł/b, 8/XIII) M. N.
624. Pierścień (sygnet) żelazny, z obrączką rzeźbioną w palmety; tarcza owalna, złotem wyłożona, z rytowanym herbem Lubicz i literami S. Z. (Stanisław Żółkiewski). Wiek XIX. Herb i litery dodane później.
(Inw. Ł/b, 12/XIII) M. N.
625. Pierścień złoty z owalną tarczą niebiesko emaljowaną, na której złocisty orzeł jednogłowy. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 16/XIII) M. N.
626. Pierścień srebrny rzeźbiony z nagą kobietą w huśtawce. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 20/XIII) M. N.
627. Pierścień srebrny, złożony, żydowski zaręczynowy, rzeźbiony á jour z małym domkiem zamiast tarczy. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 21/XIII) M. N.
628. Pierścień srebrny z rzeźbionym świętym w tarczy. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 22/XIII) M. N.
629. Pierścień złoty z zatartą rzeźbą i kameą karneolową, przedstawiającą główkę niewieścią w profilu. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 23/XIII) M. N.
630. Pierścień złoty, misternie rzeźbiony; w tarczy owalne intaglio w niebieskim kamieniu; postać skrzydlata składająca wieniec i palmę na kolumnie; obok kolumny litery C. V. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 25/XIII) M. N.

631. **Pierścień** (sygnet) żelazny z rytowanym herbem Nieczuja. Wiek XIX.
(Inw. Ł/b, 28/XIII) M. N.
632. **Pierścień** srebrny złożony, rzeźbiony w perelkowe prążki z rzeźbioną główką Cherubina.
(Inw. Ł/b, 18/XIII) M. N.
633. **Pierścień** złoty z dużą ośmioboczną tarczą, w której osadzona rzeźba onyksowa, wyobrażająca nagą kobietę z czarą w ręku, z której pije gołabek.
(Inw. Ł/b, 24/XIII) M. N.
634. **Pierścień** srebrny złożony, rzeźbiony, z koralem w tarczy.
(Inw. Ł/b, 29/XIII) M. N.

PRZEDMIOTY RÓŻNE

635. **Kasetka** minjaturowa z połączanego bronzu w okuciu srebrnym, rytowana. Na wieczku Zwiastowanie Najświętszej Panny, na bocznych ścianach postacie świętych, na denku herb Nieczuja z literami H S u góry i monogram z tych samych liter. Wieczko z misternym mechanizmem zamkowym.
Wysokość 30 m/m, szerokość 72 m/m, głębokość 48 m/m.
(Inw. Ł/b, 1/X) M. N.
636. **Krzyż** pamiątkowy, misterną płaskorzeźbą okryty, srebrny, pozłocisty; po głównej stronie pośrodku. Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus na półksiężycu; nad nią w górnym ramieniu napis majuskułami CRVX VICTORIALIS; na lewym i prawym ramieniu aniołki z krzyżem w ręku, w otoczeniu obłoczków. Po stronie odwrotnej na górnym ramieniu, anioł ulatujący ku niebiosom, przez środkowe ramiona roztacza się obraz bitwy Chrześcijan z Turkami; na czele hufca

Chrześcijan wódz na koniu z mieczem i biskup również na koniu z krzyżem w ręku; na dolnem ramieniu walka między dwoma jeźdźcami.

Wysokość 50 m/m, szerokość 50 m/m. (Inw. Ł/b, 8/X) G. N.

637. **R ó z a n i e c** z granatów pryzmatycznych, przedzielonych ośmiu srebrnymi filigranowymi guzami, z trzema krzyżkami misternej filigranowej roboty; w jednym z nich okrągła tarcza z herbem Topór pod infułą, w drugim głównym osadzony krzyżyk mniejszy drewniany, sadzony perłową macią (relikwja?) trzeci najmniejszy również z wkładką drewnianą. (Herb Topór później dodany).

(Inw. Ł/b, 2/X. M. N.

638. **O ł t a r z y k r u s k i** podróżny, ze srebrzonego brązu, czteroskrzydłowy, do składania. Skrzydła u góry w bizantyńskie szczyty wycięte, podzielone są każde z osobna na pięć pól, w których mieści się razem 20 scen rzeźbionych z Nowego Testamentu **lub** z Dziejów Kościoła, a nadto cztery rzeźby świętych przed ikoną Bogarodzicy.

Wysokość 160 m/m, szerokość każdego skrzydła 95 m/m. (Inw. Ł/b, 5/X) M. N.

639. **P u s z k a** płaska, okrągła, żelazna, rznięta i złotem nakładana; na pokrywie na tle złocistem Mars siedzący wśród panoplji ze sztandarów, dział, włóczni, mieczów i t. p.; dokoła ornamenta; na samej zaś puszcze dokoła, utarczki jeźdźców. Wiek XVII.

Wysokość 38 m/m. średnica 100 m/m. (Inw. Ł/b, 7/X) M. N.

640. **D a l e k o w i d z** (luneta) pokryty brunatną skórą, wytłaczaną w złoczone ornamenta roślinne, z obu końców zamknięty złoczeniem i rzeźbionymi zakrętkami, na jednej z nich, górnej, monogram króla Jana III, na

dolnej herb Gdańska. Do rozsuwania. Cyfra królewska i herb Gdańska, dodane później.

Długość około 690 m/m, obwód rury 245 m/m.

(Inw. Ł/b, 15/X) M. N.

641. Tarcza od zamku wyprawnej skrzyni, kuta au repoussé w płycie żelaznej, z dwóch sztuk złożona: górna, w łuk arkadowy u dołu wycięta, ma w t. zw. spandrillach wśród ornamentów roślinnych skrzydlate amorety. Na dolnej głównej sztuce czyli tarczy z dziurką od klucza, Wenus z przepaską przez biodra. Ornamenta, przepaska bogini, włosy, skrzydła kupidyna i t. p. mają ślady złocenia.

Wysokość głównej tarczy 115 m/m. (Inw. Ł/b, 16/X) M. P.

642. Tabakierka owalna en rocaille, srebrna, emaljowana; na białym tle sceny i ornamenty emalją malarską; na wieczku wśród złotego obramienia polowanie na dziki, po bokach kwiaty i arabeski ze scenami myśliwskimi pośrodku, na denku pościg jelenia. Na wewnętrznej stronie wieczka za szkłem, miniatura na kości słoniowej, przedstawiająca Adorację Magów. Wiek XVIII.

Wysokość 36 m/m, największa szerokość u góry około 80 m/m.

(Inw. Ł/b, 35/X) M. P.

643. Tabakierka okrągła, z jasnego szyldekretu, (en ecaille blonde), inkrustowana cała złotem o dwu odzieniach w siatkę arabeskową.

Średnica 60 m/m, wysokość 26 m/m. (Inw. Ł/b, 17/X) M. P.

644. Wachlarz z płytek z kości słoniowej, bogato dekorowany ornamentacyjnym i figuralnym malowaniem, techniką zwaną verni Martin. Na głównej stronie wachlarza subtelnie wykonana grupa sześciu niewiast u studni, do których przemawia mężczyzna w malowniczym kostjumie wschodnim (Jakób i Rebecka); tło stanowi krajobraz z architekturą i drzewami. Po bokach tej grupy po dwa kartusze, więk-

szy nad mniejszym; w większych górnych kartuszach fantazyjne widoczki z klasycznymi świątyniami i kolumnadami, w dalszych, mniejszych, chińskie wazy i kubki. Po drugiej stronie wachlarza krajobraz leśnisty z drożyną wijącą się w dal ku widniejącym górom, na drożynie mostek, na pierwszym planie drobne figurki stafażykowe .

Długość wachlarza 200 m/m, szerokość w rozpięciu 350 m/m.
(Inw. Ł/b, 4/X) M. P.

645. Wachlarz z płytkami z perłowej macicy, rzeźbionymi i złotem nakładanymi, malowany obustronnie na pergaminie. Malowidło gwaszowe przedstawia po głównej stronie scenę sielankową à la Watteau. Po drugiej stronie krajobraz, pośrodku którego dama siedząca u stóp monumentu. Sztabki czyli płytki ozdobione rzeźbionymi i złotem nakładanymi postaciami kobiet i amoretek, tudzież ornamentami z kwiatów i emblematami miłosnymi.

Długość 270 m/m, rozpięcie 490 m/m. (Inw. Ł/b, 5/X) M. P.

646. Wachlarz z płytkami z kości słoniowej, malowany na papierze; płytki misternie przejrzysto wycinane z ornamentami pośrodku; okładzinowe sztabki rzeźbione na wylot w arabeski, amorety, ptaki i t. p.; główne malowidło akwarelowe w trzech polach, w środkowym scena miłosna u studni, w dwu bocznych sceny romansowe wśród ogrodu.

Długość 260 m/m szerokość 450 m/m. (Inw. Ł/b, 6/X) M. P.

647. Wachlarz koronkowy na srebrnych filigranowych sztabkach, ozdobionych kwiatami w niebieskiej i zielonej emalji; sztabki zewnętrzne rzeźbione w chińskie motywa.

Długość 275 m/m. (Inw. Ł/b, 29/X) M. P.

648. Krzyż kanoniczy (distinctorium) kolegiaty lubelskiej, brązowy pozłacany, z promieniami; po jednej stronie emaljowany orzeł biały z tarczą tur-

kusowego koloru, na której herb Wazów; po drugiej 12 apostołów w popiersiach, z minjaturową Matką Boską pośrodku. Herb Wazów i M. Boska dodane później(?).

Wysokość 65 m/m, szerokość 55 m/m. (Inw. Ł/b, 20/X) M. N.

649. **K r z y ż** kanoniczy (distinctorium) złoty, kapituły lubelskiej (?) rzeźbiony i emaljowany w kolorze turkusowym; po jednej stronie biały orzeł w emalji z herbem Janina, po drugiej stronie 12 popiersi apostołów z Chrystusem pośrodku. Z pomiędzy ramion wybiegają promienie; nad całością duża korona królewska. Herb Janina dodany później (u Czapskiego podob. do Nr. 9026, ale w bronzie i większy R 2).

Wysokość 92 m/m, szerokość 59 m/m. (Inw. Ł/b, 21/X) M. N.

650. **K r z y ż** kanoniczy, złoty, niskiej próby, emaljowany przezrysto z czerwonym metalicznym podkładem; po jednej stronie postać rycerza malarską emalją, po drugiej Matka Boska z Dzieciątkiem, tak samo wykonana. Nad krzyżem korona królewska, pod nią wstęga niebiesko emaljowana ze złotym napisem „Ioan III“, później dodanym.

Wysokość wraz z koroną 95 m/m, szerokość 56 m/m.
(Inw. Ł/b, 22/X) M. N.

651. **K r z y ż** kanoniczy, kolegijaty łowickiej, brązowy pozłocisty, niebiesko emaljowany; po jednej stronie orzeł biały z cyfrą A II (Aleksander II), na drugiej w wieńcu owalnym M. Boska, podobnie jak u Czap. 9025 R 2.

Wysokość 87 m/m, szerokość 62 m/m. (Inw. Ł/b, 23/X) M. N.

652. **K r z y ż** kanoniczy (distinctorium) diecezji Augustowskiej (?), emaljowany szafirowo; po jednej stronie orzeł biały w czerwonym polu z monogramem A. I. (Aleksander I), po drugiej w błękitnym polu

Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus w emalji polichromicznej. Emalja częściowo uszkodzona. Czapski: 9019 podob.

93×61 m/m. (Inw. Ł/b, 24/X) M. N.

653. Order św. Stanisława; wielka wstęga z krzyżem, do niej 2 gwiazdy, jedna emaljowana srebrna, do uniformu lub kontusza, druga szychowa do fraka. Z dyplomem na imię pułkownika Jana Strzembosza, z dnia 5 października 1793, podpisanym własnoręcznie przez króla Stanisława Augusta.

(Inw. Ł/b, 25/X) M. N.

654. Gwiazda do orderu św. Stanisława, srebrna, emaljowana, rzunięta w brylanciki.

(Inw. Ł/b, 26/X) M. N.

655. Order św. Stanisława, minjaturowy, z czasów rosyjskich (orły rosyjskie zmienione na polskie).

(Inw. Ł/b, 27/X) M. N.

656. Krzyż „Virtuti Militari“ IV klasy (minjatura).

(Inw. Ł/b, 28/X) M. N.

657. Opra wa ewangeljarza srebrem figuralnie rzeźbionem okuta: okładziny powleczone czerwonym, obecnie bardzo wypłowiałym aksamitem, okucie ze srebra niskiej próby; na wierzchniej okładzinie pośrodku krzyż (ciała Chrystusa już niema), pod krzyżem M. Boska i św. Jan; po rogach popiersia czterech Ewangelistów na obłokach; słońce, półksiężyc i cztery gwiazdy w ogniu złożone, wypełniają dekorację. Spodnia okładzina ozdobiona pośrodku wizerunkiem trybowanym Matki Boskiej, czterema gładkimi półkulami po rogach i czterema złożonemi gwiazdami. Na grzbiecie ślady ozdób. Robota polska.

345×200 m/m, (Inw. Ł/b, 30/X) M. N.

658. Rękojeść i pochewka sztylecika, którego brak ; rękojeść achatowa, złotem inkrustowana i kamieniami sadzona, pochewka z czarnej skóry srebrnym drucikiem szyta, okucie na niej złote, rzeźbione, niellowane i drogiemi kamieniami sadzone.
(Inw. Ł/b, 51/X) M. N.
659. Zegarek kieszonkowy, srebrny, mocno wypukły, w potrójnej kopercie; zewnętrzna koperta ozdobiona z obu stron au repoussé w liście, kwiaty i duża rozetę, obie zaś wewnętrzne koperty gładkie. Tarcza ornamentowana w półksiężyc i gwiazdy o cyfrach arabskich. Na mechanizmie firma: „Bened-o Hoche-nadl Venezia“. Wiek XVIII.
Średnica około 65 m/m. (Inw. Ł/b, 54/X) M. P.
660. Medaljon srebrny, okrągły, ozdobiony szmaragdami i rubinami, osadzonemi w kaszyczkach, wyobrażający cesarza Maksymiljana I na koniu.
Średnica 67 m/m. (Inw. Ł/b, 56/X) M. N.
661. Zawieszenie okrągłe, srebrne, pozłociste; w obramieniu rzeźbionem w formie wieńca z kwiatów św. Jerzy na koniu zabijający smoka. Święty z obu stron misternie rzeźbiony.
Średnica 40 m/m. (Inw. Ł/b, 57/X) M. N.
662. Płaskorzeźba na płycie bronzowej z tłem białym emaljowanym, wyobrażająca Uspienie Najświętszej Panny podług reguł ikonografji rusko-bizantyńskiej. Dokoła szlak z linearnych arabesek o motywach roślinnych, wykonany emalją żłobkową (champ levé) w barwach białej, żółtej, niebieskiej, zielonej i czarnej. Na górze wśród bordjury napis ruski majuskułami „Успенје“ etc.
Wysokość 285 m/m, szerokość 240 m/m. (Inw. Ł/b, 8/XI) M. N.
663. Misa miedziana, złocona i różnobarwnie emaljowana. Pośrodku misy w okrągłym polu ciemnoniebieska

tarcza herbowa sercowej formy, obsypana złocistymi liljami, u każdej z trzech stron tej tarczy fantastyczne zwierzę, prawdopodobnie salamandra; do koła tarczy środkowej sześć dalszych tarcz herbowych. Między tarczami powtarza się postać niewieścia w powłóczystej sukni, złocista, która podtrzymuje je rozpostartymi ramionami. U brzegu pięć dziurek, które łączą się z rynewką w formie zwierzęcego łba, umieszczonego pod misą. Odwrotna strona w ogniu złoconą. Wyrób prawdopodobnie francuski z czasów Franciszka I.

Średnica misy 260 m/m. (Inw. Ł/b, 16/XI) M. N.

664. Radziwiłł Hieronim Florjan. Płyta miedziorytnicza (mezzotinta). Książę po kolana, w pancerzu imundurze, z wstęgą orderu Orła Białego na piersiach i laską marszałkowską w ręku. U spodu herb Radziwiłłów i podpis: „Hieronimus Florianus S. J. R. Princeps Dux Radziwiłł“. Oznaczony „Mathäus Deisch sc. Gedano“.

490×550 m/m. (Inw. Ł/b, 69/II) M. N.

665. Wjazd uroczysty któregoś Radziwiłła do miasta (Wiednia?). Płyta miedziorytnicza. Kawalkada wężykowatym pasmem przedstawiona. Wjazd otwierają trzej oficerowie w mundurach cudzoziemskiego autoramentu, za nimi rota janczarska z kapelą, potem 12 kozaków z końmi luźnymi, z dwoma masztalerzami na czele, dalej rota piechoty prowadzona przez oficera na koniu z fajfram i doboszami, następ. czterech dworzan konno w polskich strojach, za nimi czterech pancernych jeźdźców, za tymi 8 plutonów dragonji konnej z oficerem i trębaczem, dalej sześć wielbłądów pokrytych sutemi kutanami, z jeźdźcami w kostjumach wschodnich,

chorągiew pancerna, za nią chorągiew husarska, a w końcu 8 karet sześciokonných.

320×660 m/m. (Inw. Ł/b, 1/XII) M. N.

666. Płyta miedziorytnicza dedykacyjna czworoboczna z okienkiem (zapewne miejscem na druk). Nad okienkiem tarcza o dwóch polach obok siebie; po prawej Janina, po lewej herb Arquienuów o 8 polach (krzyż, dwie rzeki, trzy kule, dwukrotnie po trzy lilje, trzy młoty, trzy jelenie pośrodku). Po jednej stronie tarcz herbowych palmy, po drugiej wawrzyny; dwa orły podtrzymują draperję uwieszoną pod tarczami, w draperji wycięte okienko. Od draperji na prawo i na lewo wybiegają szarfy z napisami; na prawej: „Alla Sacr. Potens. Rel. Msta Serma di Giovanni III Re di Polonia Gran Duca Lit. Rus. Prus.“, na lewej: „Alla Sacr. Rel Msta di Maria Casimira“ i kontynuacja tytułów królewskich.

290×670 m/m. (Inw. Ł/b, 2/XII) M. N.

667. Płyta miedziorytnicza z panegirycznymi alegorjami na cześć króla Jana III, prostokątna, u dołu w język wycięta. Pośrodku bardzo skomplikowanej kompozycji tarcza z herbem Janina, z niej u góry wychylają się pancierz klasyczny, wieniec laurowy i hełm z pióropuszem strusim i pegazem na szczycie; po prawej stronie berło, dłoń i oko Opatrzności z kapitelem i sfinksem na kapitelu; poza kolumną słońce, nad kolumną sztandar i znak wojenny rzymski z literami S. P. Q. R.; po lewej godło sprawiedliwości: waga, trzymana przez lwa i rodzaj berła o dwóch kondygnacjach jakby obręczowych, w dolnym obręczy widok miasta i napis „Komarno“ na górnym widok Lwowa i napis „Leopolis“. Pod tem wszystkiem orzeł, unoszący na swym grzbiecie Janinę, u dołu sztandar, na którym mieści się monogram króla, złożony z dwukrotnie użytej litery J

i rozstawionych dokoła trzech jedynek rzymskich, które składać się mają na cyfrę III, w końcu personifikacje alegoryczne Dniestru i Dniepru. U góry i po obu bokach rozstawiony napis majuskułami: „Fave Dom. Jani“.

400×260 m/m. (Inw. Ł/b, 5/XII) M. N.

668. Płyta miedziorytnicza z planem konfiguracyjnym obozów polskich i tureckich pod Żurawnem. U dołu napis: „Delineatio et descriptio castrorum SSmi Regis Poloniae nec non Turcarum, Tartarorum et Moldavorum sub oppido Żurawno A. 1676“. (Joannes Raade delineavit S. R. P. Architectus. Isaac. Saul sculpsit).

590×740 m/m. (Inw. Ł/b, 4/XII) M. N.

669. Antependjum z trzech sztuk wytłaczanej, złoczonej i malowanej (gaufre et doré) skóry t. zw. cuir de Cordue. Bogaty rysunek złożony z palmet, ptaków, motywów roślinnych na tle niebieskiem.

Wysokość 660 m/m, szerokość 430 m/m. (Inw. Ł/b, 6/XII) M. N.

670. Sześć sztuk rzeźb ornamentalnych z drzewa; a mianowicie cztery około dwumetrowe boczne obramienia ołtarzowe i dwa tympanony czyli górne nasady. Wszystkie te sztuki bogato i przejrzysto w liście i kwiaty rzeźbione i złoczone. Z monasteru Bazyljańskiego w Żółkwi, pierwotnie przez lwowskiego bronzownika Uścieńskiego nabyte.

(Inw. Ł/b, 7/XII) M. N.

671. Medaljon z masy rogowej wielorybiej Henryka IV, króla Francji, złożony; w ramce również rogowej. Średnica 103 m/m. (Inw. Ł/b, 11/XII) M. P.

672. Medaljon tej samej techniki, Ludwika XIV, króla Francji, również złożony. Złocenie wykonane w dwóch odmiennych tonach.

Średnica 103 m/m. (Inw. Ł/b, 12/XII) M. P.

SPIS RZECZY

a) B R O Ń

Uzbrojenie	3
Broń sieczna	5
Broń palna i przybory do niej	15
Przybory jeździeckie i kostjumowe	23
Godła i odznaki	30
Varia	32

b) DZIEŁA SZTUKI I WYROBY PRZEMYSŁU ARTYSTYCZNEGO

Obrazy, portrety i wizerunki	37
Rzeźby	57
Bronzy	60
Minjatury	75
Srebra	92
Szkło, porcelana, majolika	111
Meble i sprzęty	116
Tkaniny i hafty	128
Pierścienie i sygnety	130
Przedmioty różne	135

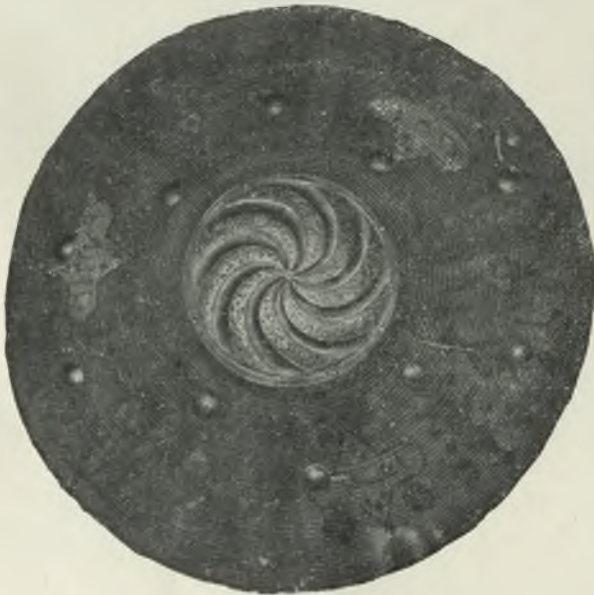
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

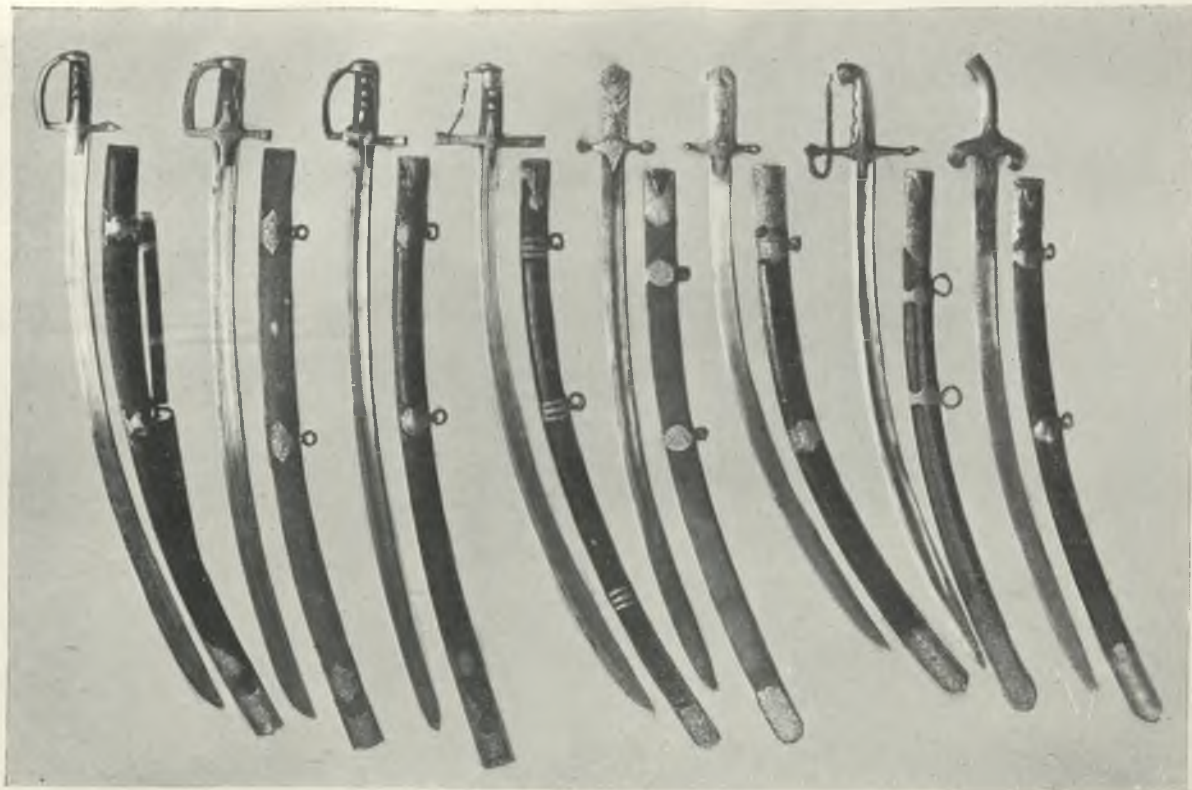
8.

16.

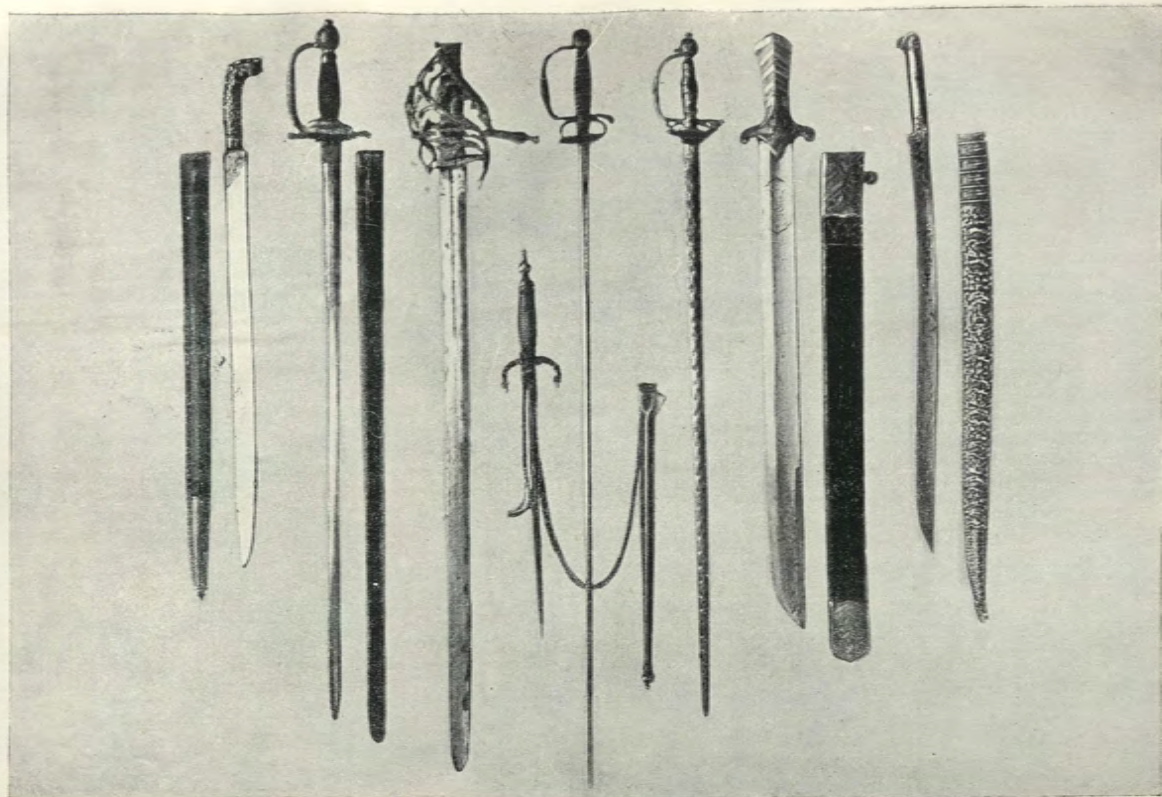
TAB. I. 8. MORION Z XVI W. 16. KALKAN Z XVII W.

19 25 21 20 24 25 52 27
TAB. II. SZABLE I KARABELE POLSKIE I WSCHODNIE XVII—XVIII W.

61

46

40

59

45

49

55

62

TAB. III. SZPADY, TASAKI, HANDŹARY I SZTYLET (DAGA) XVI—XVIII W.

73

72

74

75

77

TAB. IV. STRZELBY ZACHODNIE (73, 72) I WSCHODNIE (74, 75, 77).
XVII—XVIII W.

81—82

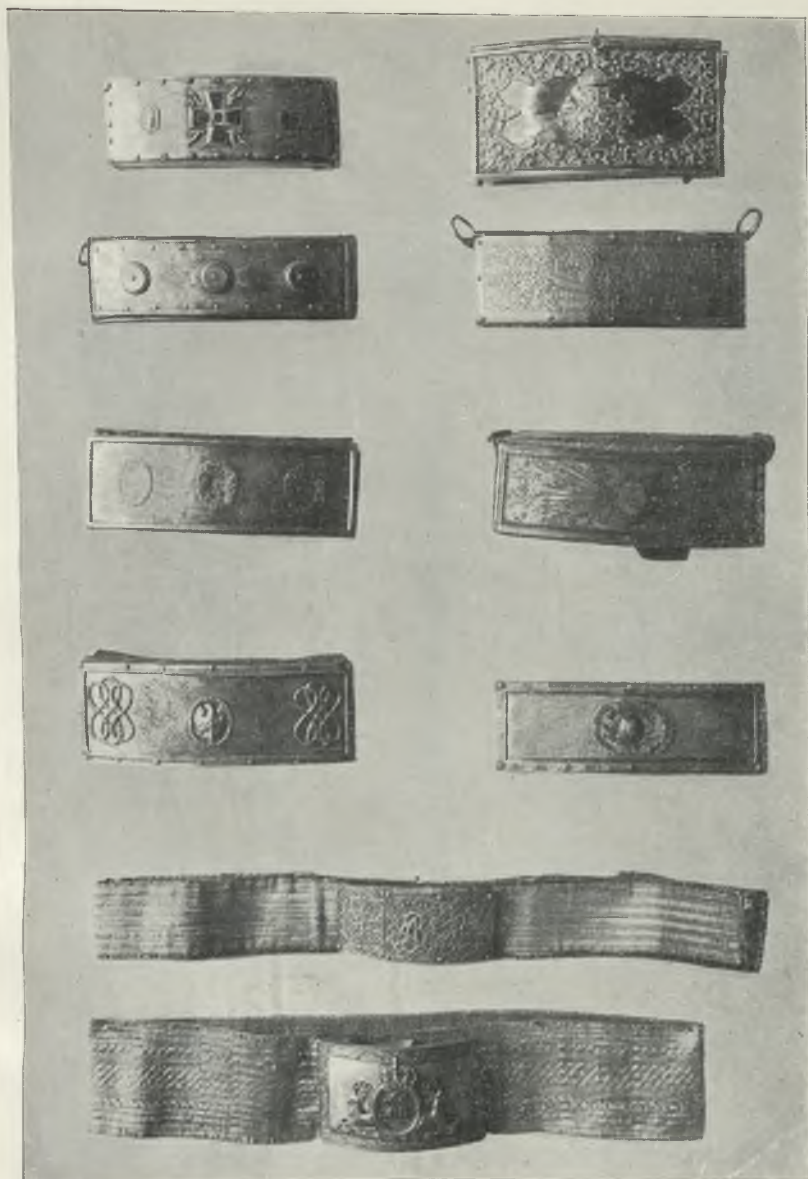
85—86

85—84

79—80

TAB. V. PISTOLETY I PÓLHACZKI XVII—XVIII W.

114 109 106 108 105 104 107 115 151 150

TAB. VI. ŁADOWNICE I PASY POLSKIE Z XVIII W.

158 155 157

TAB. VII. BUZDYGANY POLSKIE Z XVII W.

TAB. VIII. 165. KOŁCZAN HAFTOWANY SREBREM Z XVII W.

TAB. IX. 187. DAVIDS: PORTRET KLEMENTYNY SOBIESKIEJ.

TAB. X. 191. PIERRE MIGNARD (?): PORTRET KRÓLOWEJ
LUDWIKI MARJI.

TAB. XI. 217. NIEWIADOMY: PORTRET KRÓLOWEJ
ELEONORY MARJI.

TAB. XII. 259. ZWIASTOWANIE NAJSW. PANNY.

TAB. XIII. 294. JERZY LUBOMIRSKI.

TAB. XIV. 295. JANUSZ RADZIWIŁŁ.

454

459

471
452

450
479

474
451

455

475

TAB. XV. SREBRA XVII-XVIII W.

539
1536

537
535

537a
538

534

540
535

TAB. XVI. FIGURKI Z PORCELANY SASKIEJ, WIEDŃSKIEJ I SEVRSKIEJ.

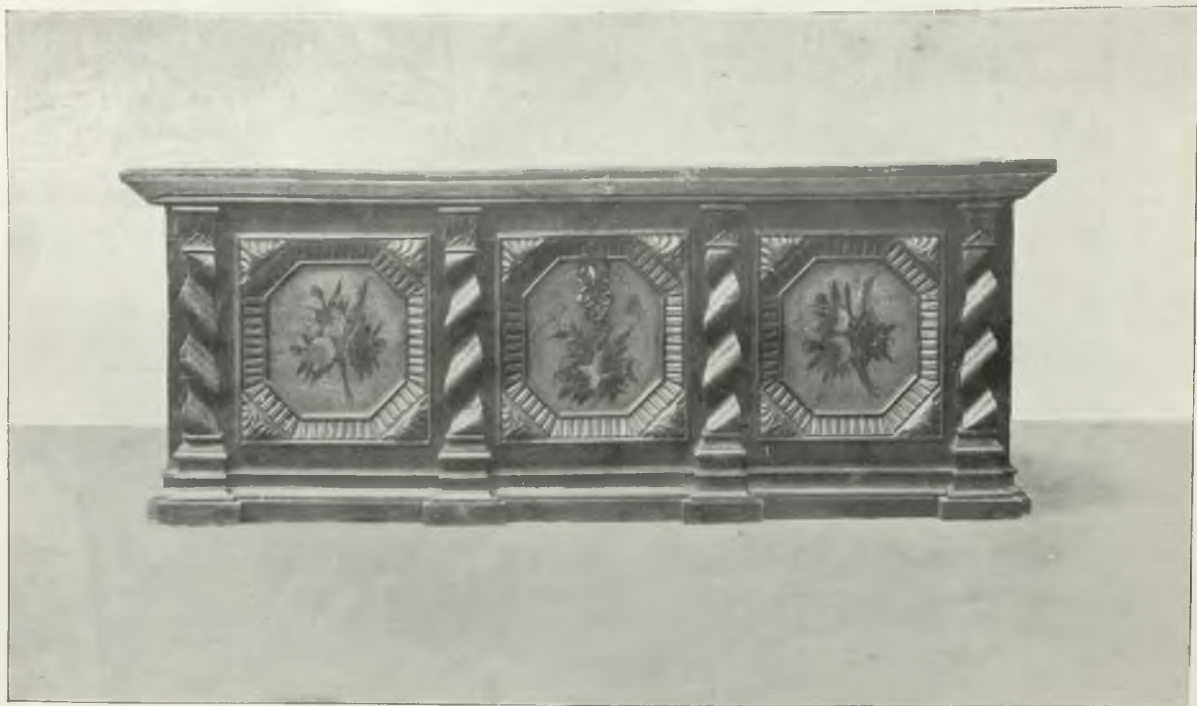
TAB. XVII. 557. FOTEL (LOUIS XVI).

TAB. XVIII. 580. ZEGAR STOŁOWY Z PORCELANY SASKIEJ.
560. KOMODA Z RÓŻANEGO DRZEWA.

TAB. XIX. 567. SKRZYNIA LIMBOWA, MALOWANA. W. XVII.

TAB. XX. 576. ORGANKI POKOJOWE (JASEŁKOWE). W. XVII.
<http://rcin.org.pl>

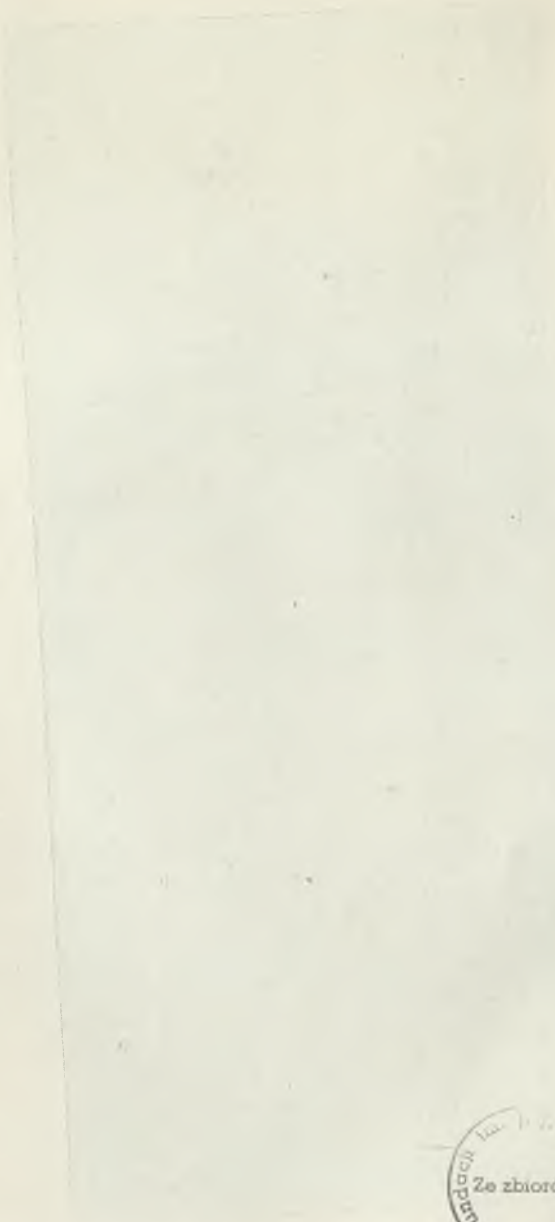

TAB. XXI. 602. GOBELIN.

TAB. XXII. 605. KOBIERZEC T. ZW. STAROPOLSKI.

SPIS RYCIN

Morion z w. XVI i kalkan z w. XVII	Tab. I.
Szable i karabele polskie i wschodnie, w. XVII—XVIII II.
Szpady, tasak, handzary i sztylet (daga), w. XVI—XVIII III.
Strzelby zachodnie i wschodnie w. XVII—XVIII IV.
Pistolety i półhaczki, w. XVI—XVIII V.
Ładownice i pasy polskie z w. XVIII VI.
Buzdygany polskie z w. XVII VII.
Kolezan haftowany srebrzem z w. XVII VIII.
Dauids: Portret Klementyny Sobieskiej	IX.
Pierre Mignard (?): Portret królowej Ludwiki Marji X.
Niewiadomy: Portret królowej Eleonory Marji XI.
Zwiastowanie Najśw. Panny Marji, rzeźba w kamieniu. W. XV XII.
Jerzy Lubomirski (bronz) XIII.
Janusz Radziwiłł (bronz) XIV.
Srebro. Wiek XVI—XVIII XV.
Figurki porcelanowe saskie, wiedeńskie i severskie XVI.
Fotel (Louis XVI) XVII.
Komoda Regence i zegar stołowy z porcelany saskiej XVIII.
Skrzynia limbowa, malowana XIX.
Organki pokojowe, jasełkowe, w. XVII. XX.
Gobelin XXI.
Kobierzec polski XXII.
Haft z felonu XXIII.

INSTYTUT
BADAŃ LITERACYJNYCH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63

F

20.512